

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3031, 3063
2. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του νεαρού Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τα θλιβερά γεγονότα, σελ. 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 33048, 3049, 3052, 3054, 3055, 3056, 3029

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 11 Δεκεμβρίου 2008, σελ. 3031

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Αναδιοργάνωση της δημοτικής αστυνομίας και ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών», σελ. 3031

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 3049
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 3043, 3044
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 3047
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 3059
ΚΟΣΜΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 3055
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 3048
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 3045
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 3046
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 3052, 3054
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 3054
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 3044, 3045
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 3055

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 3041
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 3049
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 3043, 3044
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 3047
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 3040
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 3038, 3039
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 3037, 3038
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 3059
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,	σελ. 3032
ΚΟΣΜΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 3055
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 3048
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 3045
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 3046
ΝΑΚΟΣ Α.,	σελ. 3031, 3037μ 3038, 3050, 3051, 3058, 3061, 3036
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 3035
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ.,	σελ. 3033, 3034
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 3052, 3054
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 3056
ΠΙΠΙΛΗ Φ.,	σελ. 3042
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 3054
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 3044, 3045, 3060, 3061
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ.,	σελ. 3051
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 3055, 3056
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 3057, 3058

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 10 Δεκεμβρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 9-12-2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 9 Δεκεμβρίου 2008, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Προστασία ανηλίκων από τον καπνό και τα αλκοολούχα ποτά και άλλες διατάξεις».)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 11 Δεκεμβρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 355/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη βελτίωση των όρων του συστήματος «Τειρεσίας» κ.λπ..

2. Η με αριθμό 354/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αντωνίας Αντωνίου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με τη λειτουργία της εταιρείας «ΛΑΡΚΟ» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 364/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με το πρόσφατο τραγικό συμβάν του θανάτου του δεκαπεντάχρονου μαθητή στην περιοχή των Εξαρχείων κ.λπ..

4. Η με αριθμό 362/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με το πρόσφατο τραγικό συμβάν του θανάτου του δεκαπεντάχρονου μαθητή στην περιοχή των Εξαρχείων κ.λπ..

5. Η με αριθμό 360/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την αποστολή «αιτιολογημένης γνώμης» από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το «νόμο του 20%» κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 353/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά

με τα μέτρα για τον περιορισμό των υδροβόρων δραστηριοτήτων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τους πολίτες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 352/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Ανδρουλάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την ενίσχυση της κοινοπρακτικής ανάληψης δημοσίων έργων και υπηρεσιών για στήριξη των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 361/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Κаланτίδου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη λειτουργία του εργοστασίου Λαναρά, την πληρωμή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους κ.λπ..

4. Η με αριθμό 359/8-12-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την απόρριψη του ονόματος «Μακεδονία» από τους Αλβανούς της Βαρντάσκα κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Αναδιοργάνωση της δημοτικής αστυνομίας και ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών».

Χθες ψηφίσαμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα κεφάλαια 1 και 2 του νομοσχεδίου, άρθρα 1 έως 23 ως μια ενότητα. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα κεφάλαια του νομοσχεδίου και όλες οι τροπολογίες ως μια ενότητα. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμία αντίρρηση πάνω σ' αυτό. Το συζητήσαμε και κατ' ιδίαν και τώρα το αποφασίζουμε επισήμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι στο άρθρο 20 παράγραφος 1, στο τέλος του εδαφίου, απαλείφονται τα εισαγωγικά, τίθεται κόμμα και προστίθενται οι λέξεις «εφόσον δεν είχαν τοπικά διαμερίσματα».

Είναι μια διατύπωση που αφορά τις εκούσιες συνενώσεις των δήμων. Το καταθέτω για τα Πρακτικά, για να μοιραστεί στους

συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα διάρθρωση, η οποία έχει ως εξής:

«ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο σχέδιο νόμου «Αναδιοργάνωση της δημοτικής αστυνομίας και ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών».

Άρθρο 20 παρ.1: Στο τέλος του εδαφίου απαλείφονται τα εισαγωγικά, τίθεται κόμμα και προστίθενται οι λέξεις «εφόσον δεν είχαν τοπικά διαμερίσματα».»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερθήκαμε χθες, στην επί της αρχής συζήτηση, στην όλη νοοτροπία και το πνεύμα του νομοσχεδίου, που αφορά ουσιαστικά την επανίδρυση της Δημοτικής Αστυνομίας.

Να μπορούμε τώρα στα επί μέρους άρθρα. Στο άρθρο 1 καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας και αυτό γιατί δεν ήταν εξειδικευμένη η αναφορά στο προηγούμενο προεδρικό διάταγμα του 2002 και είχαν δημιουργηθεί πολλά ερμηνευτικά ερωτήματα. Εδώ θέλω να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν προστίθενται νέες αρμοδιότητες στη Δημοτική Αστυνομία και είναι ακριβώς οι αρμοδιότητες που ορίζονταν με το προηγούμενο προεδρικό διάταγμα.

Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικής πράξης, με την οποία θα εξειδικεύεται ο τρόπος άσκησης κάθε μιας από τις αρμοδιότητες και προβλέπεται ότι όσοι δήμοι διαθέτουν Δημοτική Αστυνομία με περισσότερο από πενήντα άτομα, τότε αυτή ασκεί όλες τις αρμοδιότητες, ενώ με λιγότερα ασκεί μέρος αυτών. Επιτρέπεται, βέβαια, στους δήμους που ανήκουν στην κατηγορία αυτή, αν επιθυμούν να ασκήσουν περισσότερες υποχρεωτικές εξουσίες, να το πράξουν.

Επειδή έχει γίνει μεγάλη συζήτηση και λόγω των ημερών για το ρόλο ευρύτερα του συστήματος ασφαλείας και προστασίας των πολιτών, της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά και στη χθεσινή συζήτηση για τη Δημοτική Αστυνομία, θα ήθελα να αναφερθώ στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών.

Έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα προσέγγιση. Να ξεκαθαρίσουμε ότι υπάρχουν δύο μορφές προσέγγισης στη δημοτική αστυνομία διεθνώς. Στο Ηνωμένο Βασίλειο ο ρόλος της δημοτικής αστυνομίας είναι παραδοσιακός, επικουρικός σε σχέση με την εθνική αστυνομία, ενώ σε άλλες η δημοτική αστυνομία υπήρξε κατ' αρχήν ο μόνος φορέας καταστολής του εγκλήματος και αντικαταστάθηκε κατόπιν από την εθνική αστυνομία. Στην Ελλάδα μπορεί αυτός ο θεσμός να είναι παλιός, αλλά –επειδή επανιδρύεται– είναι καθαρά επικουρικός.

Σήμερα με αυτήν την αρχή, το φαινόμενο της ανασφάλειας θα πρέπει να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο ενιαίας αντιμετακληματικής πολιτικής, στην οποία θα συμμετέχουν η κεντρική διοίκηση και οι τοπικές αρχές με διακριτούς ρόλους και συντονισμένες παρεμβάσεις.

Η αυξανόμενη συνεπώς αποκέντρωση των θεσμών και των υπηρεσιών στον τομέα της ασφάλειας δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη την αυτονόμηση της κοινοτικής αστυνόμευσης, τη δημιουργία παράλληλων αστυνομικών σωμάτων και τη θέσπιση ιδιότυπης πολυαρχίας στις αστυνομικές υπηρεσίες πρόληψης και ασφάλειας.

Σύμφωνα και με την αιτιολογική έκθεση, η Δημοτική Αστυνομία στην Ελλάδα δεν αναλαμβάνει το σύνολο των αρμοδιοτήτων αστυνόμευσης εντός των διοικητικών της ορίων, αλλά δρα συμπληρωματικά και επικουρικά και μάλιστα σε απόλυτη συνάφεια με τη διοίκηση των τοπικών αρχών.

Στο δεύτερο άρθρο, που αφορά τη σύσταση της υπηρεσίας Δημοτικής Αστυνομίας, ξεκαθαρίζεται ότι πρόκειται για ειδική αυτοτελή υπηρεσία που συστήνεται με τον οργανισμό της εσωτερικής υπηρεσίας του οικείου δήμου ή της κοινότητας. Αποτελείται μόνο από ένστολο προσωπικό, το οποίο όμως δεν οπλοφορεί.

Επειδή έγινε συζήτηση χθες για το θέμα της οπλοφορίας,

θέλω να ξεκαθαρίσω ότι εγώ αναφέρθηκα στα όπλα, όσο περισσότερα όπλα υπάρχουν σε μια κοινωνία, τόσο πιο ανασφαλείς είναι οι πολίτες της. Όταν είπα ότι δικαιώθηκα, αναφερόμουν στο γεγονός ότι αποδείχθηκε πως ένα όπλο βρισκόταν στα χέρια του λάθος ατόμου και όλα αυτά εξουσιοδοτημένα από την ελληνική πολιτεία.

Οι ειδικοί φρουροί μπορεί να έχουν πολλά προσόντα, όμως η εκπαίδευση των ειδικών δυνάμεων είναι μια επιθετική εκπαίδευση. Νομίζω πως σε ό,τι αφορά την οπλοχρησία στο πλαίσιο μιας κοινωνίας –ιδιαιτέρως ενός αστικού κέντρου– χρειάζεται μια ιδιαίτερη εκπαίδευση. Αυτός ο παράγοντας της εκπαίδευσης είναι που μας απασχολεί.

Σε ό,τι αφορά τον αμυντικό οπλισμό, στον οποίο αναφέρθηκε ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αυτό είναι κάτι που μπορούμε να συζητήσουμε. Σίγουρα πρέπει να παρέχεται κάθε ασφάλεια στους άνδρες και τις γυναίκες της Δημοτικής Αστυνομίας για να κάνουν τη δουλειά τους.

Θέλω απλώς να επισημάνω ότι στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής ξεκαθαρίζεται ότι εκεί όπου υπάρχουν αρμοδιότητες που θα μπορούσαν να έχουν κάποιο συγκρουσιακό παράγοντα, όπως είναι ο έλεγχος κυκλοφοριακών παραβάσεων, ασκούνται αυτές οι αρμοδιότητες παράλληλα και από την Ελληνική Αστυνομία ή το Λιμενικό Σώμα, ανάλογα με το ποιος είναι αρμόδιος στην περιοχή και το συντονισμό των ενεργειών τον έχει η αστυνομία ή το λιμενικό.

Θεσπίζεται υποχρέωση της Ελληνικής Αστυνομίας για παροχή συνδρομής στο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας κατά τη διεξαγωγή προγραμματισμένων ελέγχων ή σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Τώρα βέβαια θα μπορούσε να πει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού «Μα, θα είναι με μπέμπι σίτερς;». Όχι, αλλά πρέπει σιγά-σιγά να ξεκαθαρίσουμε ποιες αρμοδιότητες είναι που ενέχουν έναν παράγοντα κινδύνου και ποιες όχι και να φροντίσουμε να υπάρξει αυτή η κλιμάκωση, το σε ποιον ανατίθεται η αρμοδιότητα.

Επίσης σημαντικό θεωρώ –είναι παρακάτω, αλλά το επισημαίνω εδώ– το ότι θεσπίζεται επιτέλους η υποχρέωση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο άρθρο 15, αν δεν κάνουν λάθος, για τη νομική στήριξη του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας σε περίπτωση παραπομπής μελών του ενώπιον των δικαστικών αρχών για λόγο που ανάγεται στην άσκηση των καθηκόντων τους κατά τη διάρκεια διατεταγμένης υπηρεσίας. Μπορεί να ακούγεται προφανές αυτό, αλλά δυστυχώς στο παρελθόν σε πολλές περιπτώσεις οι άνδρες της Δημοτικής Αστυνομίας βρίσκονταν στο δικαστήριο ακάλυπτοι από τον οικείο τους δήμο.

Να επανέλθουμε όμως στα άρθρα. Στο άρθρο 3 γίνεται η διάκριση του προσωπικού και η διάρθρωση των υπηρεσιών. Αφού δεν πρόκειται για στρατιωτικό προσωπικό, έχει ακολουθηθεί η φιλοσοφία που διέπει και το λοιπό κώδικα των πρωτοβάθμιων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στο άρθρο 4 γίνεται η περιγραφή της βαθμολογικής διάρθρωσης των θέσεων του προσωπικού.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται ο απαιτούμενος χρόνος προαγωγής στους ενιαίους βαθμούς για τους υπαλλήλους της κατηγορίας Π.Ε., Τ.Ε. και Δ.Ε. της Δημοτικής Αστυνομίας.

Στο άρθρο 6 καθορίζεται ρητά το σύστημα των προαγωγών του προσωπικού.

Στο άρθρο 7 καθορίζεται η ιδιαίτερη ιεραρχία. Δηλαδή παίρνουν τις εξής θέσεις: Ξεκινάνε από δημοτικός αστυνομικός, επόπτης, τμηματάρχης Β', τμηματάρχης Α', υποδιευθυντής, διευθυντής, γενικός διευθυντής. Η επιλογή για την κατάληψη των θέσεων γίνεται από το υπηρεσιακό συμβούλιο.

Στο άρθρο 8 περιγράφονται αναλυτικά οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την επιλογή των προϊσταμένων όλων των οργανικών μονάδων.

Στο άρθρο 9 είναι τα κριτήρια για το σχηματισμό της κρίσης. Κι εδώ πιστεύω ότι καλύπτει ένα ευρύ φάσμα: επαγγελματιστικά προσόντα, την παρακολούθηση ειδικού προγράμματος, την εργασιακή-διοικητική εμπειρία και τις ικανότητες-δεξιότητες των υπαλλήλων.

Τώρα, όλα τα άλλα αφορούν τον τρόπο λειτουργίας του προσωπικού.

Στο δεύτερο κεφάλαιο πολύ σύντομα να αναφέρω ότι σχεδόν στο σύνολό του αφορά –τα είπαμε και χθες- διατάξεις, τροποποιήσεις στον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που ζήτησε η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Είναι φυσικό. Μπορεί να είναι ένας νέος νόμος, αλλά στην πράξη φανήκαν κάποιες δυσλειτουργίες. Μην ξεχνάμε ότι οι δήμοι στο παρελθόν δεν είχαν μπορέσει να λειτουργήσουν σωστά. Το διάστημα αποδείχθηκε πολύ σύντομο. Ζήτησαν κάποιες τροποποιήσεις. Μερικές είναι πολύ σημαντικές. Θέλω απλώς να αναφερθώ στο θέμα της καθαριότητας, γιατί εδώ πέρα από πλευράς Υπουργείου έγινε μια συμβιβαστική λύση. Επιτρέπεται, δηλαδή, ο καταλογισμός για όσες δαπάνες έχουν ήδη γίνει, από τις συμβάσεις δήμων με ιδιωτικές εταιρείες. Είναι όμως ένα ζήτημα που πρέπει μεταξύ της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. να επιλυθεί, να βρεθεί συμφωνία. Έχουν δεσμευθεί ότι εντός του Ιανουαρίου θα γίνει αυτή η συμφωνία. Θέλω απλώς να επισημάνω ότι αυτές οι συμβάσεις, αυτός ο τρόπος διαχείρισης της καθαριότητας γινόταν και στο παρελθόν χωρίς καμία αντίδραση. Τώρα υπάρχουν αντιδράσεις. Υπάρχουν μικροί δήμοι που δεν έχουν άλλες τέτοιες δυνατότητες, υπάρχουν δήμοι δύο ταχυτήτων, οι τουριστικοί, που έχουν διαφορετικές ανάγκες το χειμώνα και διαφορετικές το καλοκαίρι και νομίζω ότι θα πρέπει να βρεθεί μία λύση προς όφελος των πολιτών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ τον κ. Κεδίκογλου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι πιο ήρεμα τα πράγματα, ίσως γιατί είναι μέρα ακόμη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ακόμη δεν έχουν ξεκινήσει!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, θα ζωηρεψουν!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ –ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τέτοια ώρα είναι πάντα ήρεμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Τέτοια ώρα είναι πάντα ήρεμα. Ήταν βέβαιο ότι θα ηρεμούσαν κάποια στιγμή, μπορεί από τον καιρό –να βρέξει-, μπορεί γιατί έρχονται οι γιορτές ή γιατί θα επικεντρωθεί άλλο το ενδιαφέρον με τον Προϋπολογισμό. Εν πάση περιπτώσει, αυτό το ξέρει η Κυβέρνηση και ίσως γι' αυτόν το λόγο ακολούθησε την τακτική του παρακολουθείν μακρόθεν την όλη κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Άρα η καλή μέρα δεν φαίνεται από το πρωί, όπως λένε. Φαίνεται από το βράδυ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Να μπορούμε και στην επί των άρθρων συζήτηση.

Στο άρθρο 1 είναι η περιγραφή των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας, όπως αυτές αναφέρονται στο προεδρικό διάταγμα του 2002 και στα άρθρα 75 και 79 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Δεν έχω να κάνω κάποιες παρατηρήσεις, παρά μόνον δύο. Στην παράγραφο 3 στο εδάφιο γ', κύριε Υπουργέ, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτής της παραγράφου απαιτείται η έκδοση διαπιστωτικής πράξης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σε ποιο άρθρο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Άρθρο 1 παράγραφος 3 εδάφιο γ'. Πιστεύω ότι πρέπει να λέμε «μετά από πρόταση του οικείου δημοτικού συμβουλίου». Γιατί πραγματικά τις αρμοδιότητες μιας Υπηρεσίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα αναθέσουμε να τις ρυθμίζει ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας. Φαίνεται ότι το ίδιο πρόβλημα –και ίσως είναι κι η λογική του νομοθέτη, αυτό θα μας το πει ο κύριος Υπουργός- είναι στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, μετά από γνώμη της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., καθορίζεται ο τρόπος άσκησης των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας, η διαδικασία ελέγχου κ.λπ.. Θεωρώ ότι πρέπει να είναι «μετά από σύμφωνη γνώμη της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.», να κατοχυρώνεται η αποκλειστικότητα όσον αφορά τη διοίκηση, τις αρμοδιότητες κ.λπ. της Δημοτικής Αστυνομίας στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και

στα συλλογικά τους όργανα, όπως είναι η Κ.Ε.Κ.Δ.Ε.. Με αυτές τις δύο αλλαγές από τη δική μας πλευρά δεν θα υπάρχει πρόβλημα για την ψήφιση αυτού του άρθρου.

Στο άρθρο 2, για τη σύσταση Υπηρεσίας Δημοτικής Αστυνομίας και γενικά χαρακτηριστικά: Εκεί θα επαναφέρουμε τη διαφώνια που έχουμε με την παράγραφο 3 του άρθρου, με βάση την οποία καθιερώνεται ότι θα υπάρχει ειδικό πειθαρχικό συμβούλιο, η λειτουργία του οποίου θα προκύπτει από το ειδικό Πειθαρχικό Δίκαιο και θα αφορά τους άνδρες και τις γυναίκες της Δημοτικής Αστυνομίας. Θεωρούμε επίσης ότι η διάταξη αυτή στοχεύει στο να απομακρύνει τη Δημοτική Αστυνομία από το σώμα των Υπηρεσιών των Ο.Τ.Α. και να τη φέρει πιο κοντά στο σώμα των Υπηρεσιών της ΕΛ.ΑΣ.. Αν συνδυάσουμε τη διάταξη αυτή με τις δύο παρατηρήσεις που έκανα στο προηγούμενο άρθρο, θα δούμε, κατά τη γνώμη μας, ότι υπάρχει μια τέτοια πρόθεση ή δίνει μια τέτοια δυνατότητα –για να είμαι πιο ήπιος- το σχέδιο νόμου.

Στο άρθρο 3 δεν έχουμε αντίρρηση, αλλά θέλω μια διευκρίνιση κύριε Υπουργέ, η οποία μάλλον είναι από αβλεψία σας. Στο άρθρο 3, παράγραφο 3: σε δήμους όπου το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δεν υπερβαίνει τα δέκα άτομα η Υπηρεσία της Δημοτικής Αστυνομίας οργανώνεται σε επίπεδο αυτοτελούς τμήματος. Υποθέτω ότι αναφέρεστε σ' αυτούς τους δήμους όπου, κατά τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας, η Δημοτική Αστυνομία δεν θα έχει πάνω από δέκα άτομα κι όχι στους δήμους εκείνους στους οποίους οι προσληφθέντες για τη Δημοτική Αστυνομία είναι δέκα. Αλλιώς η διάρθρωση θα είναι διαφορετική...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν είναι το ίδιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Όχι. Όταν ο Οργανισμός είναι... Νομίζω ότι μια διευκρίνιση θα ήταν χρήσιμη. Και θα ήταν χρήσιμη και για την Κυβέρνηση και το Υπουργείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα σας απαντήσει μετά ο Υπουργός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Να το διευκρινίσουμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αν ο Οργανισμός λέει «τριάντα» και σήμερα έχει πέντε, διότι δεν προσέλαβε ακόμη ή είναι σε διαδικασία πρόσληψης, θα λειτουργεί ως να έχει τριάντα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Όχι. Οι θέσεις όμως θα είναι τριάντα. Γιατί υπάρχει και άλλη διάταξη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όταν θα φθάσει τους τριάντα, σύμφωνα με τον Οργανισμό, τότε θα λειτουργήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κοιτάξτε. Το πρόσεξα, γιατί υπάρχει και άλλη διάταξη παρακάτω, στην οποία όταν φθάσουμε θα αναφερθώ, και θα διαπιστώσετε ότι έχω δίκιο με την παρέμβαση την οποία κάνω.

Στο άρθρο 4 δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι.

Στο άρθρο 5, για το χρόνο προαγωγής, επίσης.

Στο άρθρο 6, σύστημα προαγωγών, πίνακας προακτέων, επίσης δεν έχουμε καμία παρατήρηση.

Στο άρθρο 7, στην ιεραρχία του προσωπικού, θα επαναλάβω αυτά που είπα στην επιτροπή, ότι εμφανίζονται βαθμίδες στην ιεραρχία, οι οποίες δεν υπάρχουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αναφερόμαι στο βαθμό του υποδιευθυντή, που δεν υπάρχει, αναφερόμαι στον βαθμό του τμηματάρχη Α' και τμηματάρχη Β', που δεν υπάρχουν και υπάρχει μόνο ο βαθμός του τμηματάρχη. Εκτιμούμε ότι θα υπάρχει πρόβλημα στη λειτουργία του συνόλου των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μ' αυτήν τη ρύθμιση.

Στο άρθρο 8 θεωρούμε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, ότι αποκλείονται οι Δ.Ε., ιδιαίτερα μάλιστα οι παλαιοί Δ.Ε. της Δημοτικής Αστυνομίας, οι οποίοι έχουν αποκτήσει και τον Α' βαθμό. Είναι ένα ζήτημα, το οποίο το αναπτύξαμε στην επιτροπή. Δεν ξέρω αν το ξαναείδε η Κυβέρνηση, το Υπουργείο και αν σκέφτεται να κάνει κάποια επέμβαση.

Σε σχέση με την επισήμανση που έκανα για την οργάνωση σε

τμήμα της Δημοτικής Αστυνομίας των δήμων, όπου η δύναμη της Δημοτικής Αστυνομίας δεν υπερβαίνει τους δέκα, στο άρθρο 8 στην παράγραφο 6, κύριε Υπουργέ, λέτε: «Ως επόπτης επιλέγεται υπάλληλος της κατηγορίας Δ.Ε. της Δημοτικής Αστυνομίας που έχει συμπληρώσει πέντε χρόνια υπηρεσία στο βαθμό Γ». Θεωρώ ότι εδώ υπάρχει παράλειψη.

Θα πω ακριβώς το αντίθετο. Όταν η εσωτερική υπηρεσία αναφέρεται σε μια Δημοτική Αστυνομία, η οποία έχει το πολύ δέκα υπαλλήλους, δεν μπορεί να αποκλείονται οι Π.Ε., Τ.Ε. υπάλληλοι, οι οποίοι έχουν μάλιστα και τον ανάλογο βαθμό, από τη θέση του επόπτη.

Στο άρθρο 9 δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι, μόνο δεν καταλαβαίνουμε εδώ, κύριε Υπουργέ, γιατί θα πρέπει με νόμο να καθορίζουμε τα κριτήρια για το σχηματισμό της κρίσης των προσλήψεων κ.λπ.. Θεωρώ ότι είναι θέματα προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικής απόφασης. Δεν το κατανοώ.

Στο άρθρο 10 δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι.

Στο άρθρο 11 σε σχέση με το προβάδισμα, θα επαναφέρω την παρατήρηση που έκανα στο άρθρο 8 ότι υπάρχει πρόβλημα με τους ΔΕ παλιούς δημοτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι ουσιαστικά αποκλείονται από τις κρίσεις και βεβαίως αδικούνται και με την καθιέρωση του προβαδίσματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο.

Στο άρθρο 12 δεν έχουμε να πούμε κάτι ιδιαίτερο, όπως επίσης στο άρθρο 13.

Το άρθρο 14 αναφέρεται στη δυνατότητα μετάταξης, όταν συμπληρώσει οκταετή υπηρεσία. Δεν το καταλαβαίνω πώς επελέγη ο αριθμός «οκτώ». Θα μπορούσαμε να παραμεινουμε εκεί που ήμασταν ή να πάμε στα πέντε. Με ποια λογική διαλέγουμε τους αριθμούς αυτούς; Δεν το έχω κατανοήσει. Θα ήταν χρήσιμο να εξηγήσουμε τη λογική.

Στο άρθρο 15 «Ειδικές ρυθμίσεις-μεταβατικές διατάξεις» θα επαναλάβω αυτά που είπα στο άρθρο 8 ότι αποκλείονται οι Δ.Ε..

Βεβαίως, θέλω να πω στην παράγραφο 1 του άρθρου 16, που αφορά τις μεταβατικές διατάξεις, ότι είναι αναγκαίο να προστεθεί ότι όσοι επελέγησαν με το ν. 3584/2007 δεν απαιτείται να επιλεγούν ξανά και η θητεία τους να συνεχίζεται μέχρι τη λήξη της, αλλιώς θα δημιουργηθεί παρανόηση.

Και πάλι στο άρθρο 16 στην παράγραφο 2 αναφέρεται σε ένα σημείο ότι ως επόπτης επιλέγεται υπάλληλος της κατηγορίας Δ.Ε. Δημοτικής Αστυνομίας με βαθμό Β' και αν δεν υπάρχει, με βαθμό Γ' κ.λπ.. Αποκλείονται από τη θέση αυτή οι Π.Ε. και οι Τ.Ε.. Θεωρώ ότι είναι παραδρομή.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, δεν έχουμε να πούμε κάτι στο άρθρο 18.

Θέλω να σταθώ στο άρθρο 19 για την εντοπιότητα των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού πώς ήταν και τι γίνεται. Στάθηκε και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι είχαν ένα πρόνιοι οι πολίτες της ελληνικής υπαίθρου, των μικρών δήμων του συνόλου της ελληνικής υπαίθρου, το οποίο το χάνουν με το να μην έχουν τη δυνατότητα να προσπορίζονται το μπόνους των 150 μορίων, όταν καταθέτουν αιτήσεις, για να γίνουν υπάλληλοι σε έναν μεγαλύτερο δήμο.

Από το Τρίγωνο στην Αλεξανδρούπολη –παραδείγματος χάριν– για να αναφερθώ στο παράδειγμα του νομού μου, δεν θα δημιουργηθεί ποτέ πρόβλημα εάν ένας υπάλληλος που προέρχεται από την ύπαιθρο και προσληφθεί σε έναν μεγάλο δήμο να ζητήσει να μετακινηθεί στο χωριό του μόλις προσληφθεί. Αν υπάρχει τέτοια περίπτωση, αυτή θα είναι εντελώς ενδεικτική και θα αποτελεί την εξαίρεση στον κανόνα.

Στο άρθρο 20 η παράγραφος 3 νομίζω ότι εκπέμπει και μια ευτέλεια. Σε δήμους που έχουν χαρακτηριστεί ως τουριστικοί και έχουν πληθυσμό μέχρι δύο χιλιάδες κατοίκους μπορεί να ορίζεται ένας επιπλέον αντιδήμαρχος κατά την τουριστική περίοδο. «Μπορεί να ορίζεται», μπορεί και να μην μπορεί. Πόσο θα διαρκεί; «Η διάρκεια της τουριστικής περιόδου θα καθορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας».

Δεν ξέρω τι έχετε στο μυαλό σας. Υποθέτω ότι κάποιον ή κάποιους δήμους θα σκέφτεστε. Φαντάζομαι ότι θα έχετε κατανοήσει ότι έτσι όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο, θα προσφύγουν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στο Γενικό Γραμματέα της

Περιφέρειας, για να μεγαλώσουν ή να μικρύνουν την τουριστική περίοδο. Θα γίνουν παρεμβάσεις από το δήμο κ.λπ..

Δεν ξέρω πόσο είναι αναγκαίος ένας ακόμη αντιδήμαρχος, αλλά, εν πάση περιπτώσει, και αν είναι αναγκαίος, δεν θα είναι ένας αντιδήμαρχος, ο οποίος θα είναι περιορισμένης χρονικής διάρκειας. Θα είναι ένας κανονικός αντιδήμαρχος.

Η απόλειψη της παραγράφου 6 του άρθρου 20 μάλλον κακώς έγινε. Θεωρούμε ότι πρέπει να παραμείνει. Έτσι βοηθά και μεγιστοποιεί το ρόλο των δημοτικών συμβούλων.

Η παράγραφος 13 του άρθρου 20 πρόκειται για μια παράγραφο, η οποία αναφέρεται στην επιλογή ενός και μοναδικού ακινήτου. Ο νομοθέτης μέχρι τώρα προέβλεπε ότι για την επιλογή ενός και μοναδικού ακινήτου, για το οποίο ενδιαφέρεται ο δήμος ή η κοινότητα, απαιτείται η πλειοψηφία 2/3. Με τη σημαντική διάταξη λέει ότι, όπως ορίζεται από άλλο νόμο, είναι αναγκαία η ύπαρξη ορκωτών εκτιμητών, τότε δεν απαιτείται η πλειοψηφία των 2/3 και απαιτείται η απλή πλειοψηφία.

Νομίζω ότι έχετε αντιληφθεί πως η επιλογή του ενός και μοναδικού ακινήτου δεν κρίνεται μόνο από την παράμετρο της τιμής του. Κρίνεται από μια σειρά παραμέτρων. Δεν δικαιολογείται η αλλαγή της απαιτούμενης ισχυρής πλειοψηφίας. Η άποψή μου είναι ότι θα δημιουργήσουμε προβλήματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με αυτό το άρθρο. Θα δημιουργήσουμε άλλη μια δυνατότητα να αμφισβητούνται οι αποφάσεις τους, οι προθέσεις τους κ.λπ.. Θεωρώ ότι ήταν επιτυχής η καθιέρωση της ενισχυμένης πλειοψηφίας.

Στην παράγραφο 14 του άρθρου 20 διευρύνεται η δυνατότητα αναθέσεων. Γενικώς σε ένα άλλο νομοθέτημα που έφερε το Υπουργείο σας διευρύνουμε τη δυνατότητα κατάταξης έργων. Τώρα διευρύνουμε τη δυνατότητα αναθέσεων. Μεγαλώνουμε τα περιθώρια να δημιουργούνται προβλήματα δικαίως ή αδικώς, να αμφισβητούνται οι προθέσεις, η εντιμότητα και η διαφάνεια στη διαχείριση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στην παράγραφο 18 θα ήθελα μια διευκρίνιση, κύριε Υπουργέ. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 244 του ν. 3463/2006 η λέξη «δήμων» αντικαθίσταται από τη λέξη «Ο.Τ.Α.». Αν κατάλαβα καλά πρόκειται για τα λιμενικά ταμεία των δήμων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μάλιστα. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ:** Έχουμε Λιμενικό Ταμείο, στο οποίο υπάρχει δήμος με δεκαεννέα χιλιάδες κατοίκους και κοινότητα με οκτακόσιους κατοίκους. Σύμφωνα με τη διάταξη που κάνατε, στο Λιμενικό Ταμείο θα εκπροσωπείται η κοινότητα με πέντε ανθρώπους και ο δήμος με πέντε ανθρώπους. Αν το θεωρείτε σωστό, κρατήστε το. Να μας το πείτε όμως. Πρόκειται μάλλον περί μιας φωτογραφικής διάταξης, η οποία προκαλεί το κοινό περι δικαίον αίσθημα.

Φυσικά δεν θα αντιλαμβανόμουν το περιεχόμενο της διάταξης, όπως είναι διατυπωμένο, όπως πιθανότατα δεν έχουμε αντιληφθεί το περιεχόμενο και πολλών άλλων διατάξεων. Μου το επισήμαναν κάποιοι συνεργάτες και το καταθέτω.

Στην παράγραφο 24 του άρθρου 20, κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω ένα ερώτημα για τις δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις του π.δ. 410. Τι ακριβώς εννοείτε, όταν λέτε ότι ο χρόνος της λειτουργίας τους λήγει μετά την πάροδο εικοσαετίας από την έναρξη του παρόντος και γιατί θέτετε αυτή τη διάταξη;

Επίσης, θα ήθελα άλλη μια διευκρίνιση και πάλι στο άρθρο 20. Είναι το άρθρο που κάνει είκοσι πέντε τροποποιήσεις στον κώδικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Ντόλιο, ολοκληρώστε. Έχετε πάρει διπλάσιο χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, εξάλλου –όπως βλέπετε– δεν πολιτικολογώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε δίκιο. Είναι σημαντικό να κάνατε τις παρατηρήσεις σας επί των άρθρων, αλλά όσο μπορείτε πιο σύντομα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Δύο παρατηρήσεις ακόμα.

Στο άρθρο 21 η δυνατότητα ανάθεσης εκ μέρους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού της φρούρησης των κτηρίων τους, των εγκαταστάσεων, των χρηματοπο-

στολών τους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας θεωρώ ότι είναι ανεπίτρεπτη.

Εξάλλου, αυτή η διάταξη αντίκειται στη λογική, την οποία η ίδια η Κυβέρνηση και το Υπουργείο είχε αναπτύξει εδώ πριν δύο μήνες κατά την ψήφιση του σχεδίου νόμου που αφορούσε τη σύσταση αυτών των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας.

Και στην παράγραφο 13 του ίδιου άρθρου υπάρχει ζήτημα με την τύχη του προσωπικού των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων ραδιοφωνίας, η οποία είναι άγνωστη μετά τη μετατροπή τους σε ανώνυμες εταιρείες. Και εδώ απαιτούνται κάποιες διευκρινίσεις.

Τα υπόλοιπα, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, στην αυριανή συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Στη δευτερολογία σας. Ευχαριστούμε τον κ. Ντόλιο.

Το λόγο έχει η Αντιπρόεδρος της Βουλής και ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μπαίνουμε σήμερα στη συζήτηση των άρθρων και συγκεκριμένα στα κεφάλαια Α' και Β'.

Κύριε Υφυπουργέ, χθες καταψηφίσαμε εμείς το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί της αρχής, αλλά το καταψήφισε και όλη η Αντιπολίτευση, ο καθένας, βέβαια, από τη δική του σκοπιά. Σε κάποιο σημείο διευκρινίσατε ότι, εν πάση περιπτώσει, η Δημοτική Αστυνομία δεν είναι υποχρεωτική αρμοδιότητα, όποιος δήμος θέλει την παίρνει, καλύπτει το 50% των εξόδων ο δήμος και το 50% το Υπουργείο. Και ο μεν δήμος καταλαβαίνουμε ότι θα το καλύψει από τα πρόστιμα που θα προσπαθήσει να συγκεντρώσει. Το Υπουργείο δεν μας διευκρινίσατε από πού. Θα ήθελα μια απάντηση.

Παρ' ό,τι, όμως, δεν είναι υποχρεωτική αρμοδιότητα, προσαθείτε και της δίνετε τέτοιες αρμοδιότητες, ιδιαίτερα στο πρώτο άρθρο, που προσδίδουν λειτουργίες και ανάγκες γενικής αστυνόμευσης και όχι απλά πιο στενής συνεργασίας με την ΕΛ.ΑΣ..

Φαίνεται απ' όλο το άρθρο ότι σιγά-σιγά, μετατρέπεται η Δημοτική Αστυνομία σε συμπληρωματικό όργανο της ΕΛ.ΑΣ. στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μετατρέπεται σε μηχανισμό καταστολής. Θα είναι ένα σώμα που συγκροτείται, θα εκπαιδεύεται, θα λειτουργεί στα πρότυπα της ΕΛ.ΑΣ. και οι αρμοδιότητές της θα ασκούνται παράλληλα και κατά περίπτωση και από την ΕΛ.ΑΣ. και από το Λιμενικό Σώμα. Θα εφαρμόζονται δε -ήδη αναφέρθηκε προηγούμενα από τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- το συνάδελφος Ντόλιο- με διαπιστωτικές πράξεις του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Το πιο σοβαρό, όμως, είναι το σημείο έξι (6) του πρώτου άρθρου, όπου, απ' ό,τι φαίνεται και όπως είναι διατυπωμένο, τα πάντα θα ρυθμίζονται με απόφαση Υπουργού. Όχι απλά το καταψηφίζουμε, αλλά το θεωρούμε και απαράδεκτο. Τα περισσότερα νομοσχέδια στηρίζονται σε αποφάσεις Υπουργών ή σε διυπουργικές.

Στη συνέχεια, τα άρθρα 2, 3, 4 μέχρι και το 12, κατά την άποψή μας, αυτά αποτελούν μία ενιαία ενότητα άρθρων με φυσικά, δεν θα τα ψηφίσουμε. Δεν συμφωνούμε με τη λογική της σύστασης της Δημοτικής Αστυνομίας. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή πρέπει να είναι μία υπηρεσία του δήμου μέσα από τον Οργανισμό που θα ελέγχει τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Και υπάρχουν τέτοιες δυνατότητες, με εργαζόμενους ή τους υπόλοιπους εργαζόμενους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στους εργαζόμενους εδώ, όπως παρουσιάζονται, τους δίνετε προσόντα πρόσληψης ίδια με αυτά της ΕΛ.ΑΣ.. Η εκπαίδευση, επίσης, θα γίνεται στις σχολές. Δομή, διάρθρωση και διοίκηση της Δημοτικής Αστυνομίας, λειτουργία, τα πάντα σε σχέση με την ΕΛ.ΑΣ.. Και πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με τα προσόντα, φαίνεται ότι αφορά διαδικασίες και προσόντα που στο σύνολό τους απαιτούνται στις Σχολές της ΕΛ.ΑΣ., δηλαδή, αθλητικές,

ψυχοτεχνικές διαδικασίες, υποχρεωτικό ύψος και άλλα.

Για την εκπαίδευση στις Σχολές της Δημοτικής Αστυνομίας το περιεχόμενο, επίσης, καθορίστηκε από αντίστοιχες Σχολές της ΕΛ.ΑΣ.. Υπάρχει συγκεκριμένη υπουργική απόφαση που δημοσιεύθηκε 5 Μαρτίου 2004 και εκεί καθορίζονται τα του περιεχομένου της εκπαίδευσης και της λειτουργίας των Σχολών της Δημοτικής Αστυνομίας. Βλέπει κανείς την αποκλειστική αρμοδιότητα των στελεχών της ΕΛ.ΑΣ. που καθορίζουν τα πάντα. Στο εκπαιδευτικό συμβούλιο, για παράδειγμα, που ρυθμίζει πρόγραμμα, επιλογή διδακτικού προσωπικού κ.ά., ανήκουν, επίσης, ο υποδιοικητής της Σχολής Αστυφυλάκων, ο προϊστάμενος σπουδών αυτής και ένας ανώτερος αξιωματικός της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ..

Έτσι, είναι φανερό ότι θα έχουμε αντίστοιχα προβλήματα που παρατηρούνται στις σχολές της ΕΛ.ΑΣ., αλλά και στις Ένοπλες Δυνάμεις. Και αυτά δεν τα λέμε εμείς, τα λένε οι ίδιοι οι δημοτικοί αστυνομικοί που έχουν περιοδεύσει στη σχολή και βλέπουν και τους συναδέλφους τους.

Για τη δομή, τώρα, τη διάρθρωση και τη διοίκηση της Δημοτικής Αστυνομίας, θα πω ότι είναι επίσης αντίστοιχη με αυτήν της ΕΛ.ΑΣ., επιπέδου Αστυνομικού Τμήματος, Αστυνομικής Διεύθυνσης και Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης, το άρθρο 3, καθώς και σε σχέση με τους βαθμούς, τον τρόπο κρίσεων του προσωπικού, στο άρθρο 6 και τις ιεραρχίες, στο άρθρο 7.

Σε σχέση με τη λειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας και τη σχέση της με την ΕΛ.ΑΣ., το προσωπικό εδώ φαίνεται ότι πρέπει να βρίσκεται σε διαρκή ετοιμότητα, να λειτουργεί όλες τις ημέρες της εβδομάδας, σε εικοσιπεντάωρη βάση και διαθέσιμότητα ανά πάσα στιγμή, πράγμα που το συναντά κανείς πάλι στην ΕΛ.ΑΣ. και στις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτά υπάρχουν στο άρθρο 2, παράγραφοι 4 και 5. Μάλιστα, στο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας ανατίθενται και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου για όσα αδικήματα διώκονται ποινικά, άρθρο 2, παράγραφος 6.

Στη διοίκηση της Δημοτικής Αστυνομίας προσλαμβάνονται απόστρατοι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ., ενώ η πρακτική εξάσκηση των δημοτικών αστυνομικών γίνεται στα αστυνομικά τμήματα της ΕΛ.ΑΣ.. Το Δημοτικό Αστυνομικό Σώμα έχει ιδιαίτερη ιεραρχία και πειθαρχία. Αυτό φαίνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2. Μάλιστα, τα πειθαρχικά παραπτώματα, οι ποινές, η συγκρότηση και η λειτουργία του ειδικού πειθαρχικού συμβουλίου προβλέπεται να ρυθμιστούν με προεδρικά διατάγματα, πάλι κατά τα πρότυπα της ΕΛ.ΑΣ.. Και αυτό φαίνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3.

Το νομοσχέδιο καθιερώνει, επίσης, την υποχρέωση των πολιτών να συνδράμουν τους δημοτικούς αστυνομικούς, να δίνουν τα στοιχεία τους, υπενθυμίζοντας ότι σε αντίθετη περίπτωση, υποκύπτουν στο αδίκημα της απειθείας. Ειλικρινά, ποιος θα κρίνει και ποιος θα επιβεβαιώνει αυτά τα αδικήματα;

Βέβαια, οι πρακτικές που μέχρι τώρα υπάρχουν, νομίζω ότι είναι σε όλους γνωστές και αυτό, το ότι δεν είναι υποχρεωτικό, επιμένετε για τους μεγάλους δήμους κύρια, για να υπάρχει εκεί η εικόνα, όπως είπε κάποιος συνάδελφος χθες, του σερίφη. Σε όλους μας υπάρχει αυτή η εικόνα, όπως για παράδειγμα, εδώ δίπλα στον εμπορικό δρόμο Ερμού, το πώς κυνηγάνε τους μικροπωλητές ή τους μετανάστες. Αυτά είναι που επιφυλάσσετε σε σχέση με τις αρμοδιότητες του συγκεκριμένου άρθρου, αλλά υπάρχουν και σε πολλά άλλα άρθρα με συγκεκριμένες παραγράφους.

Υπάρχουν, όμως και γενικότητες στα άρθρα αυτής της ενότητας. Για παράδειγμα, στο άρθρο 9, όπου γίνεται αναφορά για τα κριτήρια, δεν υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια για το σχηματισμό της κρίσης. Δεν μπαίνει καθαρά το θέμα των οικογενειακών κριτηρίων. Και στο άρθρο 9, παράγραφος 8, σε σχέση με τις ικανότητες και δεξιότητες, επίσης, είναι γενικό και αόριστο, σε σχέση με την προαγωγή.

Στο άρθρο 13, με το οποίο φυσικά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, αναφέρεται στο θέμα των αποσπάσεων σε τουριστικούς δήμους ή κοινότητες. Με τις αποσπάσεις, γενικά, είμαστε αντίθετοι, αλλά, φυσικά, δεν είμαστε παράλογοι όταν υπάρχουν κριτήρια δικαιολογημένα, όπως είναι το να συνυπηρετούν οι

σύζυγοι. Τώρα, ως προς το ποιος θα καθορίζει την τουριστική περίοδο, πάλι ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας και φυσικά, τα κριτήρια είναι γενικά και αόριστα.

Χαρακτηριστικό άρθρο τού πώς θα λειτουργήσει σιγά-σιγά σε συμπληρωματικό όργανο της ΕΛ.ΑΣ. η Δημοτική Αστυνομία είναι το 15 με τις ειδικές ρυθμίσεις. Στο άρθρο 15,2, για παράδειγμα, δεν είναι σαφής η διάταξη που έχει για το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, ότι εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και εξοπλισμό που καθορίζονται με υπουργική απόφαση και δεν έχουν κατασταλτικό χαρακτήρα. Ιδιαίτερα με όλα αυτά που συνέβησαν το τελευταίο τετράημερο, ως προς το ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά ότι απαγορεύεται η χρήση όπλων, γκλομπς, χειροπέδες και ό,τι άλλο -βέβαια, βάλατε στην τροπολογία και τα αστυνομικά σκυλιά, δεν μπορεί να τα αφαιρέσετε αυτά- προς το παρόν, δεν φαίνεται να υπάρχουν στο άρθρο, αλλά δεν ξέρω ποιος μπορεί να εγγυηθεί το τι θα γίνει στο μέλλον.

Το άρθρο 15, παράγραφος 4, αναφέρεται στην επιμόρφωση των ειδικών αστυνομικών και των προϊσταμένων τους. Η επιμόρφωση γίνεται με κάποια σεμινάρια στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Δεν συμφωνούμε με τη λειτουργία αυτού του κέντρου. Πιστεύουμε ότι αν θέλετε να υπάρχουν πραγματικά εκπαιδευμένοι δημοτικοί αστυνομικοί, θα πρέπει αυτό να γίνεται σε επίπεδο Α.Ε.Ι. και όχι με κάποια σεμινάρια, τα οποία δεν είναι και υποχρεωτικά. Ειλικρινά τι θέλετε; Στελέχη Δημόσιας Διοίκησης ή σπουδαστές για να στελεχώνουν τις υπηρεσίες;

Το άρθρο 16, σε σχέση με τις μεταβατικές διατάξεις, είναι στην ίδια λογική. Φυσικά δεν συμφωνούμε.

Στο δεύτερο κεφάλαιο είναι τα άρθρα από 18 μέχρι και 23, που αναφέρονται σε υπηρεσιακά θέματα υπαλλήλων Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., Τ.Ε.Δ.Κ. και Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εδώ φαίνεται πρώτα απ' όλα η αδυναμία του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Εμείς βέβαια δεν τον είχαμε ψηφίσει, γιατί μετέτρεψε το συνολικό χαρακτήρα της Αυτοδιοίκησης και ουσιαστικά την έχει φθάσει στο να λειτουργεί σαν ανώνυμη εταιρεία. Η αδυναμία φαίνεται, όμως, με τις πολλές τροποποιήσεις που υπάρχουν στα συγκεκριμένα άρθρα.

Από το 18 μέχρι και το άρθρο 21, αναδεικνύονται πρώτα απ' όλα οι κατευθυντήριες γραμμές των μεταρρυθμίσεων στην αΑυτοδιοίκηση -οι ιδιωτικοποιήσεις, για παράδειγμα, στο άρθρο 19 και στο άρθρο 21 και σε πολλά σημεία τους- ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων σε βάρος της σταθερής και μόνιμης εργασίας, όπως φαίνεται από το άρθρο 15 μέχρι και το άρθρο 21.

Πιο συγκεκριμένα θα σταθώ στο άρθρο 18. Δεν συμφωνούμε με τις αποσπάσεις από Ο.Τ.Α. στα συλλογικά όργανα της Αυτοδιοίκησης ή και αντίστοιχα, όπως έρχεστε να το ρυθμίσετε. Και δεν συμφωνούμε, γιατί γίνεται χωρίς κριτήρια, με μοναδικό σκοπό την εξυπηρέτηση υμετέρων. Η μόνη διαφορά είναι το ποιος θα είναι στην κυβέρνηση από τα δύο μεγάλα κόμματα.

Το ίδιο συμβαίνει και στο άρθρο 18, παράγραφος 4, που αφορά τις προσλήψεις. Πάλι δεν υπάρχουν κριτήρια. Γιατί εκτός Α.Σ.Ε.Π.; Χρειάζονται προσωπικό οι οργανισμοί αυτοί; Ας κάνουν προσλήψεις μέσω Α.Σ.Ε.Π. και όχι με πελατειακές σχέσεις.

Στο άρθρο 18, παράγραφος 5α, θα πούμε μία μόνο κουβέντα, γιατί φωτογραφίζει το Δήμο Αμαρουσίου. Εκεί πράγματι υπάρχει μετέωρο προσωπικό. Εμείς πιστεύουμε και προτείνουμε ότι πρέπει να ισχύσει ό,τι και για τις δημοτικές επιχειρήσεις, δηλαδή να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 269 του κώδικα.

Στο άρθρο 18, παράγραφος 5β, βλέπουμε ότι προτείνετε χαριστικές ρυθμίσεις για οφειλές έναντι τρίτων, που αυτά επανέρχονται κάθε χρόνο. Εμείς δεν λέμε να μην τακτοποιηθούν οι οφειλές, αλλά είναι ένα τεράστιο θέμα που έχει σχέση βέβαια και με τα οικονομικά της Αυτοδιοίκησης -την επόμενη βδομάδα κουβεντιάσουμε τον προϋπολογισμό- ο δανεισμός όμως δεν λύνει το πρόβλημα. Απλά το αναπαράγει και αν το λύνει σήμερα, μετά από ένα διάστημα είναι σίγουρο ότι επανέρχεται.

Στο άρθρο 18, παράγραφος 7 και στο σημείο 3, που έχει σχέση με τις αποσπάσεις των υπαλλήλων της Τοπικής Αυτοδι-

οίκησης σε άλλον οργανισμό, ήδη έχουμε πει ότι δεν συμφωνούμε, γιατί δεν υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια. Αν υπάρχουν κριτήρια που δικαιολογούνται, όπως η συνυπηρέτηση, φυσικά θα συμφωνήσουμε.

Με τις παραγράφους 10 και 11 του άρθρου 18 συμφωνούμε, αλλά φυσικά δεν μπορούμε να τεμαχίσουμε το άρθρο στην ψηφοφορία στο τέλος και να τεμαχίσουμε και την ψήφο μας. Επίσης, σε θετική κατεύθυνση είναι και η παράγραφος 12, του άρθρου 18, καθώς και η παράγραφος 13, του άρθρου 18.

Το άρθρο 19 μιλάει για την εντοπιότητα των υποψηφίων, σε σχέση με τη μοριοδότηση. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε και επιμένουμε ότι θα είναι πιο σωστό, εάν αυτό το διορθώσετε, ώστε να ισχύει σε επίπεδο νομού. Είχα φέρει δύο φορές το παράδειγμα, δεν χρειάζεται να το επαναλάβουμε, αλλά ακριβώς επειδή Ελλάδα δεν είναι μόνο Αθήνα, είναι άδικο για κάποιον που προσπαθεί να προσληφθεί σε ένα δήμο, όταν δεν υπάρχει οργανισμός στο συγκεκριμένο δήμο, υπάρχει στο διπλανό και δεν έχει τη μοριοδότηση. Σε επίπεδο νομού νομίζουμε ότι θα είναι μια σωστή τακτοποίηση και θα θέλαμε να προχωρήσετε σ' αυτό για να ψηφίσουμε το άρθρο.

Στο άρθρο 20, όπου υπάρχουν αναδιατυπώσεις των άρθρων Δημοτικού Κώδικα κ.λπ., έχουν γίνει πολλοί σχολιασμοί. Υπάρχουν βέβαια ορισμένοι παράγραφοι, όπως η παράγραφος 4 για τη στήριξη των παρατάξεων σε ένα δημοτικό συμβούλιο που είναι σε θετική κατεύθυνση. Θα μπορούσαμε να την ψηφίσουμε, όπως επίσης και την παράγραφο 5. Θετική είναι επίσης και η παράγραφος 6. Τελικά, όμως, αυτή νομίζω ότι την αποσύρατε. Δεν ξέρω αν οντως έχει αποσυρθεί στο τελικό κείμενο.

Όσον αφορά τις παραγράφους που έχουν σχέσεις με τις αποζημιώσεις των αιρετών, πιστεύουμε ότι η θέση των αιρετών δεν πρέπει να αξιοποιείται απ' αυτούς και να διευκολύνεται φυσικά με τις διατάξεις, ώστε κάποιος ουσιαστικά να θέλει να εκλεγεί για να έχει αποζημιώσεις -δεν είναι μισθοί- από δέκα σημεία. Και ξέρουμε τι γίνεται με τους δημόσιους υπαλλήλους παλαιότερα, με τα χρήματα των προέδρων και αντιπροέδρων σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Δεν είναι σωστό στο τέλος να εξελίσσεται και σαν μοναδικός σκοπός του αιρετού. Ουσιαστικά δημιουργείτε ένα μισθοδοτούμενο στρατό, θα λέγαμε, χωρίς να θεωρηθεί υπερβολικό, γιατί υπάρχουν πολλά και αρνητικά παραδείγματα.

Θα σταθώ στο άρθρο 20, παράγραφος 13.1, που αφορά την αγορά ακινήτων. Εκεί επιμένουμε ότι είτε πρόκειται για μικρότερα ποσά είτε για μεγαλύτερα -η αξία δηλαδή του ακινήτου- θα πρέπει να εξασφαλίζεται η πλειοψηφία των 2/3 και όχι να χρησιμοποιείται το θέμα των ορκωτών εκτιμητών. Οι ορκωτοί εκτιμητές έχουν γνώμη για την τιμή και όχι για το αν ένα ακίνητο είναι το καλύτερο, το πιο κατάλληλο κ.λπ.. Αυτά τα αποφασίζει το δημοτικό συμβούλιο και, αν θέλετε, θα προστατεύατε το δήμαρχο και το δημοτικό συμβούλιο σε τέτοιες αγορές αν εξασφαλίσετε τα 2/3. Δεν είναι σωστό. Δεν μας έχετε πείσει ότι επειδή πιέζει η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., είναι σωστό. Σίγουρα φωτογραφίζουν κάποια παραδείγματα σε μεγάλες πόλεις. Επιμένουμε ότι τα 2/3 είναι απαραίτητο να υπάρχουν.

Μία κουβέντα για το άρθρο 20, παράγραφος 15, που αφορά την ειδική δημόσια συνεδρίαση πεπραγμένων. Δεν ξέρω γιατί, ενώ στην αρχή λέτε ότι όταν είναι μέχρι πενήντα χιλιάδες κάτοικοι, να καλούνται και οι κάτοικοι μέσα σε όλους τους άλλους φορείς, μετά φαίνεται ότι τους πετάτε έξω τους κατοίκους. Δεν είναι σωστό και νομίζω ότι πρέπει να διορθωθεί. Δεν υπάρχει λόγος να εξαιρεθούν οι κάτοικοι σε μια τέτοια γενική συνέλευση, που η δημοτική αρχή θα παρουσιάσει τα πεπραγμένα του έτους.

Πολύ σύντομα θα αναφερθώ στο άρθρο 21 που αφορά λειτουργικά ζητήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και πιο συγκεκριμένα θα πω ότι με την παράγραφο 7, του άρθρου 21, δεν συμφωνούμε. Δίνει το δικαίωμα στη Δ.Ε.Υ.Α.Π. για αποκομιδή και μεταφορά απορριμμάτων. Με βάση και τον κώδικα δεν μπορούν αυτά να γίνονται από δημοτικές επιχειρήσεις.

Σχετικά με την παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου διαφωνούμε, γιατί μπορεί ένας ανακεφαλαιωτικός πίνακας εργασιών, πρώην συγκριτικός πίνακας, να ανεβάσει το συνολικό προϋπολογισμό

ενός έργου, ώστε να εμπίπτει πλέον στην αρμοδιότητα θεώρησης από το Υπουργείο Εσωτερικών. Τώρα με τη ρύθμιση αυτή καταργείται, δηλαδή μπορεί να παρακαμφθεί και αρκετά έντεχνα η θεώρηση της αρχικής μελέτης από το Υπουργείο Εσωτερικών. Δεν είναι σωστή αυτή η «διευκόλυνση».

Επίσης, δεν συμφωνούμε με την παράγραφο 9 του ίδιου άρθρου.

Με το άρθρο 22 για την άσκηση προληπτικού ελέγχου, συμφωνούμε και θα το ψηφίσουμε, όπως επίσης θα ψηφίσουμε και το άρθρο 23, που έχει σχέση με την κατεδάφιση αυθαιρέτων, όταν το αυθαίρετο βρίσκεται σε χώρο που εμπλέκονται περισσότεροι φορείς.

Αυτά για τα δύο συγκεκριμένα κεφάλαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι μπαίνοντας στην επί των άρθρων συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών πρέπει να πούμε για το Κεφάλαιο 1 και για τη Δημοτική Αστυνομία ότι δεν είναι τόσο οι επί μέρους ρυθμίσεις των άρθρων 1-17, όσο το τι σύστημα επιλέγει κανείς για τη συγκρότηση μίας τέτοιας υπηρεσίας.

Από τη στιγμή που έχει επιλέξει η Κυβέρνηση το να ενισχύσει και να αναβαθμίσει το θεσμό της Δημοτικής Αστυνομίας προς την κατεύθυνση της μετατροπής της σε τοπική αστυνομία, τοπική ΕΛ.ΑΣ., είναι λογικό να έχει όλες αυτές τις ρυθμίσεις, δηλαδή την ιεραρχία, την αυτοτέλεια, την ειδική εκπαίδευση, τη συνεργασία με την ΕΛ.ΑΣ. και το Λιμενικό Σώμα, τους κανόνες πειθαρχίας, το ειδικό πειθαρχικό συμβούλιο, το ειδικό Πειθαρχικό Δίκαιο, τα καθήκοντα του ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου και μία σειρά από τέτοια ζητήματα που σαφώς μετατρέπουν τη Δημοτική Αστυνομία από μία υπηρεσία ενίσχυσης του έργου του δημοτικού συμβουλίου και της δημοτικής αρχής, σ' ένα αυτόνομο αστυνομικό σώμα.

Και απορεί κανείς γιατί. Δηλαδή, πέρα από τη διαφωνία αρχής, τη διαφωνία άποψης, μπορούμε να δώσουμε χρόνο, σκέψη, χρήματα, ανθρώπους, οργάνωση για να βελτιώσουμε τις δημοτικές υπηρεσίες για τη λειτουργία των πόλεων. Αντί γι' αυτό ενισχύουμε την αστυνόμευση. Τι θα καταφέρουμε; Και ας πούμε ότι είναι μία σωστή επιλογή και ότι εμείς έχουμε άδικο. Γιατί δεν το εντάσσει στην Αστυνομία Πόλεων; Γιατί αυτή η δυσλειτουργική γραφειοκρατική σύγχυση αρμοδιοτήτων, σύμπλευση συνεργασιών και όλα αυτά τα πράγματα; Αστυνομία Πόλεων είναι. Τώρα λέγεται «Ελληνική Αστυνομία».

Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι πέραν όλων των άλλων είναι και γραφειοκρατική αυτή η επιλογή, δηλαδή ενισχύει τη γραφειοκρατία και τη δυσλειτουργία. Δημιουργεί ιεραρχίες, στρατηγούς, αξιωματούς, αλλά όχι πραγματικά χρήσιμες υπηρεσίες στην κοινωνία και τους πολίτες.

Απ' αυτήν την άποψη δεν έχουμε να κάνουμε ιδιαίτερες παρατηρήσεις στα άρθρα, γιατί κάθε παρατήρηση θα καταλήγει στο ίδιο συμπέρασμα. Θέλω να πω, όμως, ότι κακώς τελικά, όπως αποδεικνύεται, ακούσαμε ότι εκλήθη ένας μόνο φορέας των δημοτικών αστυνομικών στην επιτροπή που επεξεργάστηκε αυτό το σχέδιο νόμου. Μας έρχονται διάφορες επιστολές απ' όλη την Ελλάδα σωματείων δημοτικών αστυνομικών που διαφωνούν. Δεν ακούσαμε, δηλαδή, απ' ό,τι καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι και αισθάνομαι, την αυθεντική άποψη των υπηρετούντων στις δημοτικές αστυνομίες των δήμων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε συνάδελφε, ήσασταν στην επιτροπή;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ήμουν στην επιτροπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν υπήρξαν εκπρόσωποι της Δημοτικής Αστυνομίας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Υπήρξαν, αλλά δεν ήταν οι αντιπροσωπευτικότεροι. Είχα προτείνει, κύριε Υπουργέ, στον κ. Παυλόπουλο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εκπροσωπούσαν το 95%...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Έτσι λένε, αλλά αποδεικνύεται ότι δεν είναι έτσι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. δεν είπε ότι δεν είναι έτσι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. ήταν και είναι αρνητική. Δεν εκλήθη στην επεξεργασία του νομοσχεδίου. Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. και η ΠΟΠ-ΟΤΑ ήταν αντίθετες σε τέτοιες ρυθμίσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Στις διατάξεις για τη Δημοτική Αστυνομία;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Επί τρία χρόνια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εν πάση περιπτώσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Άλλαξε ο Γενικός Γραμματέας, έφυγε ο κ. Βεζυριάνης, ήρθε ο κ. Γεωργιάδης. Επί τρία χρόνια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, λέω το εξής: Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., η Π.Ο.Π.-Ο.Τ.Α. διαφωνούν με τις διατάξεις για τη Δημοτική Αστυνομία. Υπάρχουν πολλά άλλα σωματεία που δεν εκλήθησαν διότι θεωρήθηκαν ότι εκπροσωπούνται απ' αυτό το Σωματείο που εκλήθη, το πανελλήνιο.

Διαπιστώνω ότι δεν είναι ακριβώς έτσι. Δεν έχει αυτό το Σωματείο μία τεκμηριωμένη αντιπροσωπευτικότητα τόσο γενικευμένη. Άρα ακούσαμε ένα τμήμα της φωνής και των απόψεων των δημοτικών αστυνομικών...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θα μπορούσα να κάνω μία παρέμβαση;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

Θα κρατήσω το χρόνο, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όλο το θέμα, κύριε συνάδελφε –και θέλω να το κατανοήσουν όλοι– είναι ότι υπάρχουν κάποιοι παλιοί δημοτικοί αστυνομικοί, οι οποίοι από τις διατάξεις –και το ανέφερε και ο κ. Ντόλιος– είναι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και θέλουν να έχουν τη δυνατότητα να φθάνουν μέχρι το μέγιστο βαθμό ως παλιοί. Είναι μία μερίδα ατόμων και είναι δίκαιο το αίτημά τους κατά κάποιο τρόπο.

Υπάρχει, όμως, η μεγάλη μερίδα η οποία επιμένει στον εκσυγχρονισμό και στην ταύτιση με τους υπόλοιπους κώδικες –το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, το Δημοτικό Κώδικα– όπου διακρίνει ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και μ' αυτόν τον τρόπο γίνονται οι προαγωγές.

Η μεγάλη πλειοψηφία είναι οι νεοεισελθόντες, οι νεοεισερχόμενοι ή αυτοί που θα έρθουν. Και ζητούν να υπάρχει η αντίστοιχη διαβάθμιση με αυτή που υπάρχει σε όλα τα άλλα δημοτικά όργανα. Είναι κάποιοι παλιοί οι οποίοι πιθανόν να αδικούνται, αλλά δεν σημαίνει ότι αυτοί αποτελούν την πλειοψηφία ή ότι είναι δίκαιο οι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να πάρουν αυτές τις θέσεις του προϊστάμενου, τη στιγμή που υπάρχουν άλλοι οι οποίοι είναι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Εκεί είναι όλο το θέμα. Δεν είναι το θέμα ποιοι συμφωνούν ή ποιοι δεν συμφωνούν. Εάν κοιτάξετε καλά το θέμα, εκεί είναι, δηλαδή εάν έχουν τη δυνατότητα αναρρίχησης μέχρι την τελευταία βαθμίδα οι παλαιοί που ήταν δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ για τις διευκρινίσεις σας. Παρ' όλα αυτά, ακούστε με, σας παρακαλώ. Δεν μπορώ εγώ ούτε διεκδικώ να είμαι ο κριτής πώς εκπροσωπείται ο κλάδος. Προς Θεού!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Προς διευκόλυνσή σας τα είπα αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Σέβομαι όλα τα σωματεία, όλες τις απόψεις και όλες τις φωνές. Διαισθάνομαι, όμως –και έχω και κάποια βάσιμα στοιχεία για να το λέω αυτό, γιατί πήραμε έγγραφα από πολλά σημεία της Ελλάδας– ότι ο κλάδος δεν εκπροσωπείται με έναν ενιαίο τρόπο. Και καλό θα ήταν να γίνει αυτό που είχα προτείνει και εγώ στην επιτροπή, να κληθούν δηλαδή όλα τα σωματεία.

Εν πάση περιπτώσει, δεν έγινε αυτό. Σέβομαι τις απόψεις των κυρίων που προσήλθαν και κατέθεσαν στην επιτροπή –τις λαμβάνω σοβαρά υπ' όψιν και δεν τους αμφισβητώ– με την ιδιότη-

τα του εκπροσώπου κάποιου τμήματος σημαντικού, του μεγαλύτερου ίσως, δεν ξέρω, δεν θα το κρίνω εγώ. Όμως, αυτό που θέλω να πω είναι ότι οι προτάσεις που καταθέτουν τα άλλα σωματεία δεν είναι μόνο για τους ΔΕ που το θέτω και εγώ και συμφωνώ και με τον κ. Ντόλιο και με τους άλλους συναδέλφους που το έθεσαν, ότι πρέπει να το δούμε, διότι δεν είναι απλώς και μόνο ότι είναι ΔΕ, αλλά είναι και μίας εικοσαετούς, εικοσιτεταετούς υπηρεσίας που σημαίνει εμπειρία, γνώση, κατάρτιση σε πολλά ζητήματα και εν πάση περιπτώσει πρέπει να επιλυθεί μ' έναν τρόπο μία τέτοια αδικία εις βάρος τους. Όμως, δεν θέτουν μόνο αυτό. Θέτουν συνολικότερα ζητήματα και μάλιστα με τη γνώση που έχουν για το πώς μπορεί να λειτουργήσει καλύτερα η Δημοτική Αστυνομία και κάνουν και προτάσεις οι οποίες δεν έχουν συμπεριληφθεί στο διάλογο τουλάχιστον.

Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε, στο δεύτερο κεφάλαιο και στο άρθρο 18, όπου θέλω να θέσω και εγώ το ζήτημα της παραγράφου 5α που καλύπτει μόνον την περίπτωση του Δήμου Αμαρουσίου. Πιθανόν να καλύπτει και άλλους δήμους, ενδεχομένως να προκύψει.

Όμως, εν πάση περιπτώσει, είναι όντως σημαντικό.

Έχουμε καταθέσει, κύριε Υπουργέ, και σχετική τροπολογία να υπαχθούν αυτές οι ρυθμίσεις της παραγράφου 5 α' του άρθρου 18 στις διατάξεις του άρθρου 269 του Κώδικα, διότι έτσι και ο δήμος ωφελείται, αλλά και απορροφώνται εργαζόμενοι οι οποίοι υπάρχουν αυτήν τη στιγμή, αμείβονται από το δήμο, έχουν ενταχθεί στη διαδικασία της δημοτικής λειτουργίας χρόνια τώρα και δεν χρειάζεται να μείνουν στο δρόμο και ο δήμος να χάσει τη δυνατότητα να απορροφήσει εργαζόμενους που ήδη προσφέρουν υπηρεσίες σ' αυτόν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα περιθώριο χρόνου, γιατί έγινε και αυτή η διακοπή.

Όσον αφορά στο άρθρο 19 για τη μοριοδότηση και την εντοπιότητα, τα κριτήρια είναι ασαφή και κάνουμε αυτήν την αποσαφήνιση.

Όμως, προηγουμένως θα ήθελα να περάσω στο άρθρο 20, για να μην καθυστερώ. Υπάρχουν θετικές διατάξεις. Υπήρχε η πολύ θετική διάταξη –το ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι, το είχα αναφέρει και στην επιτροπή- της παραγράφου 6, η οποία δεν καταλαβαίνω γιατί απαλείφεται. Θα πρέπει και ζητάμε να παραμείνει.

Όσον αφορά τις αποζημιώσεις της παραγράφου 7, πρέπει κάπως να προσδιοριστούν αυτά τα πράγματα με πιο αντικειμενικό τρόπο, ώστε να μην διολισθήσουμε σε μία σειρά λύσεων με αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων, όπου θα είναι κάτι σαν μισθός. Να μην είναι μισθός, να μην μπορούμε στη λογική της οικονομικής ωφέλειας για τη συμμετοχή στα κοινά.

Από εκεί και πέρα και όσον αφορά την αγορά ακινήτων, θέλω και εγώ όσον αφορά την παράγραφο 13 να πω ότι δεν πρέπει να δώσουμε αυτήν τη χαλαρή δυνατότητα αποφάσεων. Πρέπει να είμαστε –ακόμα και αν αυτό επιβαρύνει κάποιες λειτουργίες, τις γραφειοκρατικοποιεί, τις δυσκολεύει- πολύ προσεκτικοί, γιατί αυτό θα ωφελήσει τους δήμους, τις δημοτικές αρχές, τη διαφάνεια και την αξιοπιστία των Δημοτικών Αρχών απέναντι σε όποια κακόβουλη ή καλόβουλη κριτική.

Επίσης, όσον αφορά το άρθρο 14 που αφορά τις απευθείας αναθέσεις, δεν συμφωνούμε. Και έχουμε θέσει και το θέμα, γιατί το προβλεπόμενο προεδρικό διάταγμα που αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση στη σελίδα 17, δεν εκδίδεται και καθυστερεί τόσο πολύ.

Όσον αφορά την παράγραφο 15, τα είπαμε. Όσον αφορά στην παράγραφο 15 που αφορά τον απολογισμό πεπραγμένων της δημοτικής αρχής, οι κάτοικοι πρέπει να συμμετέχουν με τον καλύτερο δυνατόν τρόπο στη μεγαλύτερη δυνατή ανοιχτή διαδικασία και όχι να αποκλείονται για τους μεγάλους δήμους.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, γιατί υπάρχει μια σειρά από λεπτομέρειες και πρέπει κανείς να είναι πολύ προσεκτικός.

Θέλω να επαναφέρω τις επισημάνσεις που έκανα και στην επιτροπή για την παράγραφο 13 και την εξαίρεση που αφορά τη σύναψη προγραμματικών συμβάσεων στα δημοτικά περιφερει-

ακά θέατρα και στα διαδημοτικού χαρακτήρα θέατρα. Πρέπει να αποσαφηνιστεί με ποιους αυτές οι προγραμματικές συμβάσεις. Είναι κρίσιμο ζήτημα και δεν μπορούν τα δημοτικά θέατρα να ανατεθούν έτσι εύκολα μέσα από αυτή την παράγραφο, που φοβάμαι ότι ανοίγει αυτόν το δρόμο στον ιδιωτικό τομέα.

Και από εκεί και πέρα, έχω μία επισήμανση για τη διαδικασία στο άρθρο 21, παράγραφος 2. Μιλάει για διαδικασία αδειοδότησης παιδικών χαρών. Έχουμε ένα άλλο καθεστώς; Δεν καταλαβαίνω. Οι παιδικές χαρές αδειοδοτούνται για να λειτουργήσουν; Ένας δήμος για να φτιάξει μία παιδική χαρά είναι μέσα στο πλαίσιο του πολεοδομικού σχεδιασμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Για λόγους ασφαλείας υπάρχουν κανόνες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι, αυτό το καταλαβαίνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Υπάρχουν τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να ακολουθηθούν ως προς τα υλικά και ως προς τη διάταξη, προκειμένου να είναι ασφαλείς για τα παιδιά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό το ξέρω, κύριε Υπουργέ. Ποιος εκδίδει την άδεια; Ο δήμος δεν την εκδίδει. Οι υπηρεσίες του δήμου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ο δήμος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εδώ, όμως, δεν είναι πολύ σαφές, γιατί λέει με απόφαση η διαδικασία αδειοδότησης. Την έχει ο δήμος τη διαδικασία αδειοδότησης μέσα από τις πολεοδομικές διατάξεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Οι προδιαγραφές, το καταλαβαίνω. Δεν έχω τέτοιο πρόβλημα. Το ερώτημά μου είναι γιατί καθορίζει νέα διαδικασία αδειοδότησης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Άρα αυτές τις προδιαγραφές ο δήμος είναι υποχρεωμένος να τις τηρήσει. Και αυτό υπάρχει σε ένα πλέγμα δημοτικών δραστηριοτήτων. Για τους παιδικούς σταθμούς, για τους βρεφονηπιακούς, η πιστοποίηση που γίνεται τώρα για να ενταχθούν στο Ε.Σ.Π.Α..

Για όλα αυτά μπαίνουν προδιαγραφές, διότι μη νομίζετε ότι οι δήμοι εάν δεν υπήρχαν προδιαγραφές –είτε από άγνοια είτε και από παράλειψη είτε προκειμένου να επιδείξουν από τη βιασύνη τους κάποιο έργο- θα τηρούσαν αυτές τις προδιαγραφές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα γίνω σαφέστερος, κύριε Υπουργέ. Υπάρχουν πλέον ιδιωτικές επιχειρήσεις που εμπορεύονται παιδικές χαρές. Έχουν έτοιμες παιδικές χαρές και τις εγκαθιστούν. Η αδειοδότηση αφορά αυτό; Αφορά τις ιδιωτικές;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το κατάλαβα καλά, λοιπόν. Εντάξει.

Νομίζω ότι επίσης πρέπει να κάνουμε το σχόλιο για την παράγραφο 11 του άρθρου 21 και τη χρήση των ιδιωτικών αστυνομικών, των security. Δηλαδή έχουμε Αστυνομία, έχουμε Δημοτική Αστυνομία και δεν μας φθάνουν αυτά, αλλά θέλουμε και security για τη μεταφορά μιας χρηματοποστολής του δήμου. Πόσες χρηματοποστολές κάνει ο δήμος; Κάνει τόσες πολλές την ημέρα, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα και να χρειάζεται και εκεί ιδιωτική αστυνομία;

Μ' αυτές τις σκέψεις, θα ήθελα να πω ότι θεωρούμε θετικά και εμείς τα δύο τελευταία άρθρα και ιδιαίτερα αυτά που αφορούν την κατεδάφιση των αυθαιρέτων και τη λύση που δίνετε. Επειδή γνωρίζω κάποια προβλήματα τέτοιου τύπου που έχουν προκύψει, θεωρώ και ελπίζω ότι μπορεί να ενεργοποιήσει και να κάνει αποτελεσματικότερες κάποιες παρεμβάσεις που χρονίζουν και δεν έχουν γίνει επί πολλά χρόνια σε διάφορες περιοχές των πόλεων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε την κατά το δυνατόν

οικονομία του χρόνου, επισημαίνοντας τα σημεία που διαφωνούμε και προχωρώντας στα αυτονόητα στα οποία συμφωνούμε.

Με τη λέξη «αυτονόητα», εννοούμε κυρίως αυτά -όπως ακούσαμε και στην επιτροπή μας- τα οποία έχει ζητήσει η ΚΕ.Δ.ΚΕ..

Μπαίνουμε, λοιπόν, κατευθείαν στην ουσία της σημερινής συζήτησης και απαντώ και λίγο στο συνάδελφο κ. Κεδίκογλου, τον εισηγητή της Πλειοψηφίας. Ας δούμε γιατί καταψήφισουμε τα δύο πρώτα άρθρα, το άρθρο 1 και το άρθρο 2.

Το είπα και εγώ στην χθεσινή μου εισήγηση, κύριε Υπουργέ - το ανέφεραν και οι υπόλοιποι Βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. και κυρίως ο Μάκης ο Βορίδης- ότι δεν έχουμε λάβει από εσάς επαρκή απάντηση και θα θέλαμε να απαντήσετε σ' αυτό ακριβώς το σημείο, γιατί φυσικά αυτά που ο σεβαστός κ. Κεδίκογλου ανέφερε, δεν καλύπτουν σε τίποτα την ένσταση την οποία εμείς είπαμε.

Ας δούμε ποια είναι η ένσταση. Υπάρχουν δύο δρόμοι που μπορείτε να αποφασίσετε ως Κυβέρνηση όσον αφορά στο τι θέλετε να κάνετε με τη Δημοτική Αστυνομία.

Ο ένας δρόμος είναι αυτός που προτείνει η αριστερά και εν μέρει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι και από εδώ και από εκεί. Ας το χρεώσουμε στην Αριστερά.

Τι λέει η Αριστερά; Λέει: Δεν θέλω Δημοτική Αστυνομία που θα έχει αστυνομικά καθήκοντα. Θέλω μια Δημοτική Αστυνομία που θα έχει μεν την ονομασία «Δημοτική Αστυνομία», αλλά θα υποδύεται την Αστυνομία, δεν θα είναι Αστυνομία. Θα έχει μόνον καθήκοντα να κόβει κλήσεις, να βάζει σφραγίδες στο γραφείο. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δια του κυρίου Δρίτσα είπε να μη φοράνε και στολή, αν κατάλαβα καλά. Δεν χρειάζεται καθόλου η στολή, γιατί η στολή δεν σας άρεσε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όχι στολή αστυνομικού τύπου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εντάξει, όχι στολή στρατιωτικού τύπου. Έχουμε κάτι ωραίες στολές μαζορέτας από την Αμερική, πάει με τις ομάδες. Να πάρουμε μια τέτοια στολή, ενδεχομένως. Εν πάση περιπτώσει, δεν θέλετε στολή.

Εσείς χρωστάτε να μου απαντήσετε για τον Λαφοντέν. Το έχω πει τρεις φορές και ακόμη δεν έχετε απαντήσει. Απαντήστε για τον Λαφοντέν και θα τα ξαναπούμε.

Επαναλαμβάνω ότι εδώ υπάρχει μεγάλη πολιτική υποκρισία. Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να κάθεται στην Ευρωβουλή με τον Λαφοντέν, ο οποίος λέει αυτά που σας έδειξα χθες, και να παίρνει εντολές από τον Λαφοντέν, ως επικεφαλής κόμμα της ομάδας σας στην Ευρωβουλή, και το ίδιο κόμμα να έρχεται εδώ και να χαρακτηρίζει εμάς, που λέμε το ένα δέκατο από αυτά, ακραίους.

Διαλέξτε. Ή ο Λαφοντέν είναι ακραίος και άρα θα τον καταγγείλετε και θα φύγετε ή θα έρθετε εδώ και θα μας πείτε τι ακριβώς πιστεύετε. Διότι το να παίζετε μονίμως δίπορτο δεν γίνεται!

Επανερχομαι στο νομοσχέδιο. Η μία, λοιπόν, πλευρά είναι της Αριστεράς, που στην ουσία λέει «δεν θέλω Δημοτική Αστυνομία». Σε αυτήν την οπτική γωνία της Αριστεράς, πράγματι, δεν χρειάζεται να έχουν αμυντικό οπλισμό οι Δημοτικοί Αστυνομικοί και καμμίας μορφής οπλισμό. Διότι θα είναι μέσα στο γραφείο, θα βάζουν σφραγίδες, άντε να κόβουν και καμμία κλήση. Όλα καλά! Έχουν δίκιο. Δεν χρειάζεται.

Ο δεύτερος δρόμος είναι να πούμε «Θέλουμε να φτιάξουμε μια Δημοτική Αστυνομία, η οποία θα έχει συμπληρωματικό ρόλο στην Ελληνική Αστυνομία.» Της παραχωρούμε -λέει- αστυνομικές αρμοδιότητες. Αν της παραχωρήσουμε αστυνομικές αρμοδιότητες, αν κάνουν αυτήν την πολιτική επιλογή -εσείς σε αυτό το νομοσχέδιο αυτήν την πολιτική επιλογή κάνατε- και για να μη φανεί ότι υπεκφεύγω, συμφωνούμε με αυτήν την οπτική γωνία. Εάν, λοιπόν, τους παραχωρήσουμε αστυνομικές αρμοδιότητες, θα πρέπει να είναι Αστυνομία, με την εκπαίδευση που πρέπει να έχει η Αστυνομία, με τα μέτρα προστασίας που πρέπει να παίρνει η Αστυνομία, με την πειθαρχία που έχει η Αστυνομία. Διότι ειδάλλως αυτά που ψηφίζουμε, πρώτον, οι δημοτικοί αστυνομικοί δεν θα μπορούν να τα κάνουν. Δεύτερον και χειρότερο, θα θέσουμε σε κίνδυνο τη ζωή δημοτικών αστυνομικών, όπως ήδη μέχρι σήμερα, κύριε Υπουργέ -σας το είπα στην επιτροπή- σας το είπε ο εκπρόσωπος της Πανελληνίου Ενώσεως Δημοτι-

κών Αστυνομικών. Μας το κατέθεσε εγγράφως στην επιτροπή. Έχουν ήδη, χωρίς αυτές τις αρμοδιότητες, δεκάδες κρούσματα το χρόνο αστυνομικών της δημοτικής αστυνομίας που έχουν φάει ξύλο, περιπολικών της Δημοτικής Αστυνομίας που έχουν καεί -εδώ απέναντι στην Ερμού- με κίνδυνο να καούν μέσα δύο δημοτικοί αστυνομικοί, μοτοσυκλέτες της Δημοτικής Αστυνομίας που τις έκαψαν πέρυσι στην Α.Σ.Ο.Ε. κ.ο.κ..

Άρα αν επιμείνετε σε αυτό που φέρνετε, θα είστε υπεύθυνοι από εδώ και εμπρός για όποιον δημοτικό αστυνομικό, ανυπεράσπιστος, τρώει ξύλο ή ακόμη χειρότερα φθάσουμε σε πράγματα που όλοι μας απευχόμεθα. Αυτή είναι η ένσταση.

Πάμε τώρα να δούμε. Παραχωρείτε αστυνομικού τύπου αρμοδιότητες ή δεν παραχωρείτε; Αν δεν παραχωρείτε, εμείς είμαστε ψεύτες.

Πάμε να δούμε παρακάτω, την παράγραφο 4 του άρθρου 1. «Ελέγχει την τήρηση των διατάξεων, που αφορούν στο υπαίθριο εμπόριο και στις λαϊκές αγορές.» Εγώ δεν το επισημαίνω τυχαία. Έχω καταγγελίες στο γραφείο μου και έχω κάνει ερωτήσεις σε εσάς για δημοτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι περνώντας να ελέγξουν ανθρώπους που πουλάνε παρανόμως c.d. τους λένε «φέρτε εδώ τα c.d. που πουλάτε» και ορμούν πέντε, τους σπάνε στο ξύλο, τους έγκρασαν το λαιμό και τους πήγαν στο νοσοκομείο.

Πάμε παρακάτω στην παράγραφο 16. Είναι πολύ επίκαιρο. Αναφέρομαι στον κύριο Κεδίκογλου, που του αρέσει η επικαιρότητα. Ακούστε, λοιπόν, κύριε Κεδίκογλου. «Ελέγχει την τήρηση διατάξεων, που αφορούν τους οργανωμένους από τους δήμους και τις κοινότητες χώρους προσωρινής εγκατάστασης μετακινούμενων πληθυσμιακών ομάδων». Δηλαδή ελέγχει τις κοινότητες και τις εγκαταστάσεις των Ρομά. Είδατε τι έγινε χθες στο Ζεφύρι; Το έχετε πληροφορηθεί; Πείτε μου τώρα εσείς. Εσείς, ο Σίμος Κεδίκογλου, με στολή δημοτικού αστυνομικού μπαίνετε να ελέγξετε έναν οικισμό Ρομά χωρίς μια στοιχειώδη προστασία; Όχι.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πρέπει να συνοδεύεται από την Ελληνική Αστυνομία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε να δείτε. Αυτό το λέτε εσείς από την αιτιολογική έκθεση και από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Στην πράξη και εσείς το ξέρετε και εγώ το ξέρω ότι αποκλείεται να μπορεί η Ελληνική Αστυνομία, που έχει χιλιάδες κενά, να βοηθήσει, δηλαδή να έχουμε πάντα ένα δημοτικό αστυνομικό στο δρόμο με δύο ΜΑΤατζήδες από δίπλα. Αυτό δεν θα γίνει ποτέ.

Άρα αυτό που λέτε είναι, όταν θα έρθει η ώρα να σπάσει στο ξύλο έναν ιδιωτικό αστυνομικό, στην καλύτερη περίπτωση -γιατί εγώ πάντα θέλω να είμαι εντός ορίων- εσείς θα πείτε «μα, το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής...». Γιατί; Αυτός, όμως, θα έχει φάει το ξύλο. Καταλάβατε ποια είναι η διαφορά.

Πάμε παρακάτω. «Προστατεύει τη δημοτική και κοινοτική περιουσία.» Δηλαδή με αυτό που μας λέτε θα πρέπει να είναι έξω από το Δημαρχείο Αθηναίων η Δημοτική Αστυνομία. Έρχονται, λοιπόν, πέντε πλιατσικολόγοι από αυτούς που είδα αυτές τις μέρες. Τι θα κάνει ο ιδιωτικός αστυνομικός; Για να καταλάβω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μόνο απ' αυτόν υπάρχει προστασία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα απαντήσετε μετά. Πρέπει να με διακόψετε;

Εγώ αυτό που σας λέω, κύριε Υπουργέ, είναι: δίνετε αστυνομικές αρμοδιότητες; Δίνετε. Διότι αν δεν δίνετε, ποιος ο λόγος να έχετε στο άρθρο 2 όλα αυτά που έχετε;

Ακούστε. «Η Δημοτική Αστυνομία αποτελείται από ειδικό ένστολο προσωπικό, το οποίο έχει λάβει ειδική εκπαίδευση, έχει ιδιαίτερη ιεραρχία και διέπεται από κανόνες πειθαρχίας.»

Μα, αυτό που λέτε εδώ είναι αστυνομικό σώμα. Ποιος είναι, λοιπόν, ο λόγος να φτιάξετε ένα αστυνομικό σώμα;

Παρακάτω λέτε: «Τα ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα, οι πειθαρχικές ποινές και η πειθαρχική διαδικασία, η συγκρότηση και η λειτουργία του Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια κ.ο.κ.» Εδώ φτιάχνετε έναν τύπο Αστυνομίας. Και τι λέτε τώρα σε αυτούς που μας ακούνε;

Στην ένωσή τους; Ξέρετε τι τους λέτε; «Φάτε ξύλο, γιατί εγώ ως Νέα Δημοκρατία φοβάμαι να τα βάλω με την Αριστερά.» Αυτό λέτε.

Εμείς κάποια λέμε να τα αποσύρετε τελείως και να πείτε ότι προσχωρείτε στη θέση της Αριστεράς, δηλαδή να κάνετε μια Δημοτική Αστυνομία εν είδει δημοτικών υπαλλήλων. Διαφωνούμε, αλλά κάντε την. Έχει μια λογική. Όμως, δεν μπορείτε να πατάτε σε δύο βάρκες!

Εμείς σας τα λέμε από τώρα, όπως εδώ σε αυτήν την Αίθουσα πριν από ένα μήνα περίπου είχε προβλέψει ο πρόεδρός μας αυτό που έγινε. Η κοινωνία μας, κύριε Υπουργέ, και η πολιτεία πρέπει να προλαμβάνει και όχι να θεραπεύει. Πρέπει να είμαστε προμηθείς και όχι επιμηθείς.

Αρα τα πρώτα δύο άρθρα τα καταψηφίζουμε. Νομίζω πως έχουμε εξαντλήσει όλα τα θέματα. Θέλω μόνο να σας υπενθυμίσω πως και ο Δήμαρχος Αθηναίων κύριος Νικήτας Κακλαμάνης είναι υπέρ της Δημοτικής Αστυνομίας, η οποία έχει αμυντικό οπλισμό. Χρωστάτε μια απάντηση και στο δήμαρχο, τον οποίο εσείς εκλέξατε. Τώρα τον αποκηρύσσετε και αυτόν.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το άρθρο 14. Σας το είχαμε ζητήσει. Το ζήτησαν και οι εργαζόμενοι. Το θεωρούμε λογικό. «Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δεν μπορεί να μεταταγεί σε αντίστοιχη υπηρεσία δήμου ή κοινότητας, αν δεν συμπληρώσει τουλάχιστον οκταετή υπηρεσία.» Όλοι ζήτησαν να γίνει πενταετής. Νομίζω πως είναι λογικό. Μπορεί να γίνει πενταετής. Αναλύθηκαν οι λόγοι στην επιτροπή. Δεν θέλω να επεκταθώ.

Καταψηφίζουμε το άρθρο 16. Το είχαμε θέσει και ως τροπολογία στο σημείο του επόπτη. Πρέπει να δώσουμε μια απάντηση σε όσους έχουν Α' βαθμό. Δεν το έχετε κάνει.

Προχωρώ στα υπόλοιπα. Θα υπερψηφίσουμε το άρθρο 21. Θεωρούμε σωστή τη μετατροπή των υφισταμένων δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων ραδιοφωνίας και τηλεόρασης σε ανώνυμες εταιρείες Ο.Τ.Α.. Πρέπει κάποτε να μπει μια τάξη. Δεν μπορεί ο Έλληνας φορολογούμενος πολίτης να πληρώνει τα ρουσφέτια του καθενός από εμάς. Είμαστε υπέρ. Σωστό μέτρο. Το φέρνεται καθυστερημένα. Καλά κάνετε και το φέρνεται.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε, εμείς στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ποτέ δεν ερχόμαστε πλέον στο Βήμα, για να κάνουμε αντιπολίτευση. Εμείς θέλουμε να καταθέτουμε προτάσεις. Εμάς μας ενδιαφέρει όχι να έχουμε υψηλό ποσοστό στην επόμενη δημοσκόπηση. Μας ενδιαφέρει να λυθούν τα προβλήματα των Ελλήνων πολιτών. Γι' αυτό κρινόμαστε. Άρα να μας ακούτε. Γιατί, όταν μιλάμε, δεν μιλάμε χρησιμοθηρικά. Μιλάμε με αγωγή.

Νομίζω πως αυτά φθάνουν. Είμαστε στο τέλος του κεφαλαίου που συζητάμε σήμερα. Τα υπόλοιπα στη συνέχεια. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Γεωργιάδη.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών και το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

Είναι προφανές ότι ο χρόνος δεν θα είναι όπως των εισηγητών, κύριε Γείτονα. Θα είναι πιο περιορισμένος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν έχω κανένα πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ο κύριος πρόεδρος ασκεί τα καθήκοντά του, τουλάχιστον ως προς την εφαρμογή του Κανονισμού με τεκμήριο υπέρ των Βουλευτών με πολύ ικανοποιητικό τρόπο. Διότι γίνεται πολλές φορές παρεξήγηση από τους προεδρεύοντες για την εφαρμογή του Κανονισμού. Η εφαρμογή του Κανονισμού θα πρέπει να γίνεται με τεκμήριο υπέρ των Βουλευτών, για να υπάρχει πολυφωνική και ελεύθερη έκφραση από το σύνολο των Βουλευτών και όχι από αξιωματούχους μόνο.

Κύριε Υπουργέ, όπως καταλάβατε και από τα όσα έλεγε ο μόλις κατελθών του Βήματος, ο κ. Γεωργιάδης, η συζήτηση πάλι περιστρέφεται γύρω από το ρόλο της Δημοτικής Αστυνομίας. Με τα άρθρα του κεφαλαίου Α', που συζητάμε, ρυθμίζονται τα ζητήματα που έχουν σχέση με τις αρμοδιότητες, την άσκηση τους, καθώς και με την οργανωτική δομή της Δημοτικής Αστυνομίας.

Είπα και χθες επί της αρχής, κύριε Υπουργέ –γι' αυτό το τονίζω σήμερα– ότι χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε το θέμα του ρόλου της Δημοτικής Αστυνομίας. Είναι ένα ζήτημα ανοιχτό. Το θέμα του ρόλου της Δημοτικής Αστυνομίας είναι ένα ζήτημα που δεν έχει κριθεί. Και δεν ισχύει μόνο στην Ελλάδα αυτό. Και στην Ευρώπη υπάρχει προβληματισμός. Και μπαίνει αυτό το ερώτημα σε σχέση με τον ρόλο, την αποστολή και αρμοδιότητες αστυνομικών, της εθνικής ή της ελληνικής, εν προκειμένω, Αστυνομίας.

Αυτός είναι ένας ρόλος ευρύτατος, όσον αφορά τις αρμοδιότητες, κύριε Υπουργέ και τις χωρικές αρμοδιότητες, στις οποίες υπεισέρχεται η Δημοτική Αστυνομία. Διότι, όπως είπα και χθες, θα μπορούσαμε να προσδιορίσουμε την Δημοτική Αστυνομία, ως εκείνη την υπηρεσία ενός δήμου –και θα πω γιατί το λέω «υπηρεσία»– η οποία πραγματικά έχει αποστολή την τήρηση της έννομης τάξης, αλλά για ρυθμίσεις τοπικού χαρακτήρα. Αναφέρθηκε προηγουμένως ως παράδειγμα το θέμα των λαϊκών αγορών. Είναι και διάφορα άλλα ζητήματα, όπως η στάθμευση και άλλα. Αυτό, όμως, το ευρύ πλαίσιο, που έχει σχέση με τις χωρικές αρμοδιότητες, υπερκαλύπτεται από την αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας ή σε άλλες χώρες των ομοσπονδιακών αστυνομιών.

Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να το ξεκαθαρίσουμε. Πίστευα και πιστεύω ότι με τις ρυθμίσεις αυτές θα μπορούσαμε να βρούμε μια χρυσή τομή. Από τη μια μεριά η Δημοτική Αστυνομία είναι υπηρεσία των Ο.Τ.Α. και άρα πρέπει για εμένα όλο το λειτουργικό της, αλλά και το συστατικό της πλαίσιο να μην αφίσταται από τις ορίζουσες του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων –η δική μου η άποψη είναι ότι θα πρέπει να είναι και παραμένει υπηρεσία των Ο.Τ.Α.– και από την άλλη, επειδή έχει αρμοδιότητα αστυνόμευσης, θα πρέπει οπωσδήποτε να συνεκτιμήσουμε στη δομή και λειτουργία της τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της αστυνομικής υφής. Εδώ απαιτείται και τη χρυσή τομή. Θέλω να θυμίσω ότι οι δημοτικές αστυνομίες σε σχέση με το ρόλο τους –στην Ευρώπη, ας πούμε– κινούνται σε ένα ευρύ φάσμα. Άλλες έχουν αυτόνομο ρόλο, όσον αφορά την ευθύνη τήρησης της έννομης τάξης σε τοπικό επίπεδο και άλλες έχουν επικουρικό ρόλο. Εμείς εδώ δίνουμε ένα συμπληρωματικό ρόλο με συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Χρειάζεται, όμως, να ξεκαθαριστεί, έτσι ώστε να μπορούν πραγματικά να φέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα ή –να το πω απλά– να μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους οι δημοτικοί αστυνομικοί. Και το αν μπορούν οι δημοτικοί αστυνομικοί να κάνουν τη δουλειά τους δεν εξαρτάται –και θέλω να το πω, διότι ακούστηκαν προηγουμένως από αυτό το Βήμα πολλά και διάφορα– από το αν φέρουν οπλισμό και μάλιστα, όπως ειπώθηκε, αμυντικό οπλισμό –δεν ξέρω πώς διακρίνουν κάποιοι τον οπλισμό– αλλά εξαρτάται από τη δομή και τη λειτουργικότητα που έχει εξασφαλίσει η υπηρεσία αυτή, εξαρτάται κυρίως από τις δυνατότητες που έχουν οι δημοτικοί αστυνομικοί, από την εκπαίδευση και τα μέσα που τους διατίθενται.

Υπάρχει, λοιπόν, εδώ, κύριε Υπουργέ, ένα ανοιχτό ζήτημα. Και όταν φέρετε αυτές τις διατάξεις, πιστεύω ότι θα έπρεπε να είχαμε και μια αντικειμενική εκτίμηση, για την μέχρι τώρα πορεία. Αναφέρονται στην Εισηγητική Έκθεση ορισμένα στοιχεία, αλλά θα έπρεπε να είχαμε μια αντικειμενική εκτίμηση, αξιολόγηση –δεν ξέρω από ποιόν, αλλά από αναγνωρισμένο φορέα– του έργου και των προβλημάτων που ανέκυψαν στην πορεία της Δημοτικής Αστυνομίας, όπως αποτυπώθηκε μέχρι τώρα. Έχει κάποια χρόνια ζωής ο θεσμός. Θα έπρεπε να είχαμε ακόμα τα νέα δεδομένα, από τις εξελίξεις αλλά και από φορείς που δημιουργήθηκαν. Το είπα και χθες κι έγινε παρεξήγηση σε αυτό που είπα, επανασυστήσατε την Αγροφυλακή. Στην Αγροφυλακή δώσατε ορισμένες αρμοδιότητες που έχουν σχέση πάλι με ζητήματα ευθύνης για τήρηση έννομης τάξης, σε ζητήματα έννομης τάξης τοπικού χαρακτήρα. Υπάρχουν νέα δεδομένα όσον αφορά τα ζητήματα δημόσιας τάξης, με την εξέλιξη των κοινωνιών. Με βάση και αυτά τα νέα δεδομένα θα έπρεπε να προσδιορίζαμε με σαφήνεια, πραγματικά σε μια προοπτική ορατού χρόνου –δεν είναι τίποτα σταθερό στην πολιτική– το ρόλο της Αστυνομίας, άρα και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις.

Εδώ στη δομή που κάνετε, φαίνεται ότι βαρύνει πιο πολύ

στο πρότυπο Αστυνομίας. Ξεφεύγει από τη δομή μιας υπηρεσίας των Ο.Τ.Α., πηγαίνει πιο πολύ στο πρότυπο της Αστυνομίας και δεν ξέρω τελικά πώς θα λειτουργήσει. Κάνετε τα ειδικά πειθαρχικά συμβούλια, βάζετε στην ιεραρχία νέες βαθμίδες. Είναι ζητήματα, τα οποία αποκλίνουν και από το στόχο να παραμείνει, να παραμείνει, όπως πιστεύω ότι είναι σωστό, η Δημοτική Αστυνομία ως μια υπηρεσία των Ο.Τ.Α.. Διότι οι Ο.Τ.Α. οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι όργανα άμεσης, αν θέλετε, δημοκρατίας. Και αυτό είναι σημαντικό. Η δε Δημοτική Αστυνομία δεν μπορεί να ξεφύγει από ένα τέτοιο πλαίσιο που επιβάλλει ιδιαιτερότητες.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, για να είμαι μέσα στο χρόνο μου, με το δεύτερο κεφάλαιο. Θέλω μόνο να κάνω μια παρατήρηση, που αφορά τις τροποποιήσεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, με το άρθρο 20.

Πρόσφατα -πριν δύο χρόνια ψηφίστηκε ο Κώδικας- και σήμερα φέρατε είκοσι τέσσερις τροποποιήσεις. Είχαν γίνει πολλές παρατηρήσεις κατά την συζήτηση τότε. Ανέτρεξα στα Πρακτικά. Εμείς είχαμε κάνει κριτική. Σας είπαμε τότε ότι δεν έχετε ένα σχέδιο συγκεκριμένο για την Διοίκηση, ότι θα το βρούμε μπροστά μας. Φέρνει τόσο γρήγορα είκοσι τέσσερις τροποποιήσεις. Σε πολλές από αυτές -δεν φαίνεται αν έχει γίνει διάλογος με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.- οι φορείς εργαζομένων διαφωνούν. Πέραν, όμως, απ' αυτό. Εγώ αναφέρομαι -και με αυτήν την παρατήρηση τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- στην ποιότητα του νομοθετικού έργου. Έχω τοποθετηθεί κι άλλη φορά. Πρέπει -και είναι καθήκον όλων των περυγών και εν προκειμένω η μεγαλύτερη ευθύνη είναι της κυβερνητικής πτέρυγας- να ανεβάσουμε την ποιότητα του νομοθετικού έργου. Το νομοθετικό έργο πάσχει από ποιότητα. Δεν έχουμε κωδικοποίηση. Πάσχει από πολυνομία όλο το σύστημα της έννομης τάξης στη χώρα μας, με αποτέλεσμα και οι νόμοι να μην είναι προσοίσι σε αυτούς που τους αφορούν, είτε είναι πολίτες είτε είναι φορείς και επιχειρήσεις. Και υπάρχει η γραφειοκρατία που αναπτύσσεται. Στο τέλος όλα καταλήγουν στη μη εφαρμογή των νόμων.

Αυτές, λοιπόν, οι είκοσι τέσσερις τροποποιήσεις, κύριε Υπουργέ, είναι για μένα ένα παράδειγμα προχειρότητας, με την οποία νομοθετούμε και η οποία νομίζω ότι είναι καιρός να σταματήσει με ευθύνη όλων μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Γεϊτονα.

Ο κ. Αμοιρίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το ζητούμενο και η διάσταση απόψεων είναι τι Δημοτική Αστυνομία θέλουμε και το πώς βλέπει ο καθένας από την πλευρά του μια υπηρεσία του δήμου.

Όταν μιλούμε για Δημοτική Αστυνομία φαντάζομαι ότι σε όλων το μυαλό πάει ότι αυτοί οι άνθρωποι θα είναι δημοτικοί υπάλληλοι. Αν θέλουμε ένα άλλο τμήμα της Αστυνομίας τότε θα πρέπει να το αποσπάσουμε από το δήμο, να το δώσουμε στην Αστυνομία και να επιλαμβάνεται αυτό το τμήμα στα διοικητικά όρια του δήμου που έχει αναφορά.

Δηλαδή σήμερα τι λέμε με το νομοσχέδιο; Να δώσουμε αρμοδιότητες στους δημοτικούς αστυνόμους να μπορούν να μπουν σε ένα γραφείο, να ψάξουν τα συρτάρια, να βάλουν χειροπέδες. Έχουν οχήματα να κάνουν τις μεταγωγές; Έχουν οι δήμοι κρατητήρια να τους κρατήσουν για λίγο; Έχουν υποδομές οι οποίες θα μπορούν να ανταποκριθούν στην πρόταση του σχεδίου νόμου που κάνετε; Είναι δυνατόν μια δημοτική υπηρεσία, κατά την έννοια των δήμων, κατά τη λειτουργία των δήμων, να λειτουργεί όπως η Αστυνομία;

Εκτιμώ ότι βαδίζουμε σε λάθος κατεύθυνση και τώρα τους εξοπλίζουμε με ένα γκλομπ, αύριο θα τους εξοπλίσουμε με ένα όπλο και φανταστείτε μιας ηλικίας ανθρώπους -πάνω από σαράντα πέντε ετών είναι οι παλιότεροι και υπάρχουν και γυναίκες- να μπαίνουν στα νυκτερινά κέντρα, να μπαίνουν στη νύκτα, να συλλαμβάνουν εμπόρους ναρκωτικών, να συλλαμβάνουν την παρανομία, την αυθαίρετη δόμηση, να μπορούν να μπαίνουν μέσα σε γραφεία. Φαντάζεστε ένα δημοτικό υπάλληλο να κάνει

όλη αυτή τη διαδικασία; Τότε ο δήμαρχος τι θα είναι; Θα μπορεί να διορίζει και τον δικαστή, όπως στην Αμερική, να διορίζει και το διευθυντή και τον διοικητή της αστυνομίας. Αλλάζουμε πολιτικό σύστημα.

Χάσανε την κατεύθυνση οι δήμοι. Αντί να φροντίσουμε τους δήμους να τους ενισχύσουμε οικονομικά, να κάνουμε τον δεύτερο «Καποδίστρια», να μπορέσει να υπάρξει ανάπτυξη στην περιοχή, τι κάνουμε; Τους επιβαρύνουμε με μια υπηρεσία η οποία αν μη τι άλλο θα φέρει σε διάσταση τη Τοπική Αυτοδιοίκηση με τους κατοίκους και τους πολίτες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Υποχρεωτικά είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Μα, όταν δημιουργήθηκαν οι Δημοτικές Αστυνομίες το 1980 και από το 1985 και 1986 ήταν οι πρώτες και μετά το 1999 δημιουργήθηκαν σε πάρα πολλούς δήμους, κανείς δεν θα έλεγε να κάνουμε Δημοτική Αστυνομία αν περίμενε ότι θα υπάρχει τέτοια πρόταση.

Αυτές οι προτάσεις, κύριε Υπουργέ, νομίζω ξεκινούν ίσως από άλλες κατευθύνσεις, από την ανυπαρξία ή την ανικανότητα της κεντρικής Αστυνομίας να λειτουργήσει.

Σας είπα και χθες ότι μόνο με το κυκλοφοριακό να ασχοληθεί η Δημοτική Αστυνομία μόνο βεβαιώσεις να δώσει, σε μια πόλη μεγαλύτερη των πενήντα χιλιάδων κατοίκων, δεν φθάνει. Και αυτό για το κυκλοφοριακό είναι πρωί απόγευμα. Πενήντα πέντε αστυνόμοι δεν μπορούν να καλύψουν το κυκλοφοριακό σε μια πόλη των εβδομήντα χιλιάδων κατοίκων. Άρα τι τους κάνουμε; Τους δίνουμε και την αρμοδιότητα της φύλαξης των σχολικών κτηρίων, αφού και τα σχολικά κτήρια είναι δημοτικά κτήρια, άρα και οι σχολικοί φύλακες και τροχονόμοι πρέπει να μπουν στο εργατοτεχνικό προσωπικό της Αστυνομίας. Δεν μπορεί να είναι άλλη υπηρεσία εκείνοι, αφού έχουν τη φύλαξη. Και γιατί αυθαίρετα είπατε ότι πρέπει να είναι πενήντα οι δημοτικοί αστυνόμοι και μετά τους πενήντα να πάρουν αυτές τις είκοσι μία αρμοδιότητες, όταν η Πάτρα έχει λιγότερους από πενήντα αστυνόμους και έχει πληθυσμό διακόσιες χιλιάδες κατοίκους; Ή ότι ο αριθμός των ολίγων αστυνόμων σε άλλους δήμους, όπως είναι σήμερα λίγοι, θα μπορούν να καλύψουν και τις είκοσι μία αρμοδιότητες;

Θεωρώ ότι είναι αυθαίρετες όλες αυτές οι προτάσεις και η Δημοτική Αστυνομία κατά την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου θα μπορεί να εκτελεί αρμοδιότητες ανάλογα με τον αριθμό, τις δυνατότητες και το δυναμικό που έχει στις τάξεις της.

Στο άρθρο 8 του νομοσχεδίου εξαιρείτε τους υπαλλήλους ΔΕ, οι οποίοι είναι είκοσι δύο, είκοσι τρία χρόνια υπάλληλοι και σήμερα είναι διευθυντές και έχουν επιλεγεί δύο και τρεις φορές από τα υπηρεσιακά συμβούλια να μπορούν να είναι σε επιτελική θέση. Αυτό νομίζω είναι ρατσισμός απέναντι σε μια τάξη ανθρώπων οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια υπηρετούν σε θέση ευθύνης στη Δημοτική Αστυνομία και έχουν παράγει ένα πολύ μεγάλο έργο. Και αναφέρεστε τώρα στους νέους που έχουν προσληφθεί, γιατί έχουν ένα πτυχίο -ο πρόεδρος και προς τιμήν του, είπε ότι έχει ένα πτυχίο θεολογίας- να γίνουν διευθυντές αυτοί στη Δημοτική Αστυνομία και αυτός που είναι είκοσι δύο χρόνια διευθυντής να βγει στο δρόμο. Νομίζω ότι θα πρέπει να συμπληρώσετε τις κατηγορίες και ΠΕ και ΤΕ και ΔΕ σε επιτελική θέση ευθύνης. Θα είναι τεράστιο λάθος να χαθεί η εμπειρία αυτών των ανθρώπων.

Στο άρθρο 20 στην παράγραφο 13 που αφορά την αγορά των ακινήτων, δίνετε τη δυνατότητα στις πλειοψηφίες των δημοτικών συμβουλίων με απλή πλειοψηφία των παρόντων μελών, να μπορούν να αγοράσουν ένα ακίνητο που μπορεί να κάνει και 1 και 2 και 5.000.000 ευρώ, όταν τώρα βλέπετε τι γίνεται με το Βατοπαίδι με τα ακίνητα. Αντί να προστατεύσετε τη διαφάνεια, αντί να δώσετε τη δυνατότητα στην Αντιπολίτευση να ελέγχει τη μοναδικότητα του ακινήτου, γιατί αν είναι ένα ακίνητο σε μια πόλη των εκατό χιλιάδων κατοίκων -είναι σίγουρο ότι όλοι ξέρουν ότι είναι το μοναδικό ακίνητο και καμμία μειοψηφία σε κανένα δημοτικό συμβούλιο δεν θα διαφωνούσε με μια τέτοια αγορά- εσείς δίνετε τη δυνατότητα θεωρώντας ότι υπάρχουν κάποιες σκοπιμότητες μερικές φορές, στην κάθε πλειοψηφία να αυθαίρεται και να αγοράζει ό,τι θέλει.

Εντάξει, κύριε Υπουργέ, εγώ από την εμπειρία μου σας τα λέω. Αν δεν θέλετε να καταλάβετε τι εννοώ, θα δείτε πόσες αυθαίρετες πλέον αγορές θα γίνουν και πόσα δάνεια θα πρέπει να δώσετε γι' αυτές τις αγορές και τι υποκρύπτουν αυτές οι αγορές πάντα.

Για τα επιχειρησιακά προγράμματα στο άρθρο 20 παράγραφος 14 προβλέπεται στο άρθρο 209 στην παράγραφο 2 του Κώδικα ότι δεν προβλέπεται από τον ν. 3316 που αφορά την ανάθεση υπηρεσιών. Έπρεπε να βγάλετε ένα προεδρικό διάταγμα. Υπάρχει και ομόφωνη απόφαση της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., δεν χρειάζονταν να κάνετε νομοσχέδιο. Βέβαια στείλατε εγκύκλιο εξαίρεσης από τον προϋπολογισμό για φέτος όσων δήμων δεν έχουν κάνει επιχειρησιακό πρόγραμμα, ενώ το είχατε υποχρεωτικά. Είναι μια άλλη αστοχία, άλλη μια πρόβλεψη που ήταν ατυχής και βέβαια έτρεξαν οι δήμοι να κάνουν επιχειρησιακά προγράμματα, έτρεξαν να αλλάξουν και τις δημοτικές επιχειρήσεις. Δώσατε παράταση, τα πήγατε ένα χρόνο πίσω, ένα χρόνο λίγο πριν τις εκλογές που δεν θα γίνει τίποτα και το ξέρετε και εσείς. Θα πάρει άλλο ένα χρόνο παράταση γιατί είναι οι εκλογές μετά και όλος αυτός ο σχεδιασμός θα πάει στον αέρα. Γιατί κάποτε θα πρέπει όταν αποφασίζουμε να αποφασίζουμε. Και όταν κάποιος δεν ακολουθούν τις διαδικασίες, ας μείνουν απ' έξω. Δεν μπορεί για ένα 10% να σταματάει αυτή η διαδικασία της πιστοποίησης των δήμων. Κανένας δήμος δεν μπορεί να εκτελέσει έργο πάνω από 750.000 ευρώ του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Καταλαβαίνετε πού οδηγούμε τους δήμους; Δεν έχουν πιστοποιήσει κανέναν απ' αυτές τις δράσεις και απ' αυτές τις πράξεις.

Δίνετε βέβαια και βραβεία -δεν λέτε αν είναι ηθικά ή χρηματικά- σε κάθε δήμο, ο οποίος εκτιμάτε εσείς ότι έχει διακριθεί. Βάλτε μια πρακτική βέλτιστη, έναν διαγωνισμό που λέτε εσείς ότι θα κάνουν. Όμως, ξεκαθαρίστε τι θα είναι αυτό το βραβείο. Θα είναι οικονομικό από τόσο μέχρι τόσο; Θα είναι ηθικό; Σας είπα και χθες πάλι ότι θα έρθουμε πριν τις εκλογές και σε κάποιους δήμους που θέλουμε να στηρίξουμε θα τους δώσουμε και οικονομική βοήθεια και θα πάει και ο Υπουργός να τους αναδείξει ηθικά ότι έχουν πάρει πρωτοβουλίες και χρειάζονται ένα βραβείο; Ωραία επικοινωνιακή πολιτική και βέβαια με το αντίστοιχο οικονομικό τίμημα υπέρ των δικών μας δημάρχων. Μην ξεχωρίζετε τους δημάρχους με τέτοια πράγματα. Ξεκαθαρίστε ότι θα είναι ηθικό το βραβείο. Δεν έχουν ανάγκη οι δήμοι από χρηματικά βραβεία. Οι δήμοι που έχουν ανάγκη από χρήματα είναι οι δήμοι που μειονεκτούν. Σ' αυτούς τους δήμους να δώσετε ώστε να μπορούν να φθάσουν και αυτοί στο βραβείο. Όχι αυτοί που θα φθάσουν στο βραβείο να τους δώσετε χρήματα. Πρέπει να το ξεκαθαρίσετε.

Στο άρθρο 21 η παράγραφος 10 αφορά απολύσεις αυτών που υπηρετούν σε επιχειρήσεις που καταργούνται. Ας πρέπει να προστατεύσετε αυτούς που δουλεύουν δέκα και δεκαπέντε χρόνια. Και πρέπει να περιορίσετε τη μετάταξή τους σε φορείς και οργανισμούς εντός νομού. Το να στείλεις κάποιον από τη Μακεδονία στην Κρήτη γιατί βρέθηκε μια θέση, τον έχεις εξοτρώσει. Νομίζω ότι θα πρέπει να περιοριστεί μέσα στο νομό και να είναι απαραίτητη προϋπόθεση.

Να πω για την Α.Ε.Π.Ι. που θα πρέπει να της αφαιρέσετε το δικαίωμα σε κάθε δημοτική εκδήλωση να μηνύει τους δήμους, τους δημάρχους και τα δημοτικά συμβούλια γιατί δεν έχουν πληρώσει τα δικαιώματα από μια εκδήλωση. Προχθές είχαμε την ημέρα των παιδιών με ειδικές ανάγκες, έγιναν χιλιάδες εκδηλώσεις. Θα πάει η Α.Ε.Π.Ι. να διεκδικήσει από τους δήμους χρήματα για τις δωρεάν εκδηλώσεις που έγιναν σε κάθε δήμο.

Να συμπληρωθεί μια διάταξη, ότι οι συμβάσεις έργου του άρθρου 6 του ν.2527/97 δεν εμπίπτουν στους περιορισμούς του άρθρου 5 και 6 του προεδρικού διατάγματος 164/04. Το κατέθεσα και στην επιτροπή. Και ο εκπρόσωπος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. κατέθεσε ότι μπορούν οι δήμοι να πληρώσουν και τις οφειλές προς εργαζόμενους σύμφωνα με το ν.3649/08. Όπως έχουν το δικαίωμα να πληρώσουν εισφορές προς το Ι.Κ.Α. και το ελληνικό δημόσιο να μπορούν να πληρώσουν και τους εργαζόμενους. Καλά είναι να εξοφληθεί το δημόσιο, αλλά να μπορούν οι δήμοι να πληρώσουν και τα χρέη τους προς τους εργαζόμενους.

Έχω στα χέρια μου ένα αίτημα της δημάρχου Βέροιας που λέει για τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις και την παραγραφή τους στο τέλος του έτους του 2008. Όπως ξέρετε στα πέντε χρόνια παραγράφονται οι απαιτήσεις και πρέπει οι δήμοι να προχωρήσουν σε κατάσχεση περιουσιών.

Θεωρεί η δήμαρχος και συμφωνώ και εγώ ότι θα πρέπει να παραταθεί κατά ένα χρόνο, τα πέντε να γίνουν έξι γι' αυτήν τη χρονιά, μέσα στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που υπάρχει. Και θα ήταν πολιτικά άστοχο η Τοπική Αυτοδιοίκηση να προχωρήσει σε κατασχέσεις, σε μία περίοδο που η πολιτεία υποτίθεται ότι προστατεύει το δικαίωμα των ανθρώπων να μπορούν να έχουν μία ακόμα ευκαιρία χρονικά, σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία.

Θα σας καταθέσω, κύριε Υπουργέ, το αίτημα και από εκεί και πέρα νομίζω ότι θα μπορούσατε να το δείτε και να το βάλετε σε μία τροποποίηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Το λόγο έχει η κ. Φωτεινή Πιπιλή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ πολύ ενδιαφέρον αυτό το νομοσχέδιο. Μόνον και μόνο μετά είκοσι χρόνια ανελλιπούς εμπειρίας στο Δήμο Αθηναίων μπορώ να αρπάξω την ευκαιρία να ακούσει ο κόσμος και μερικές σκέψεις που δεν είναι θεωρητικές, δεν είναι κομματικές, δεν είναι καν πολιτικές με την ευρύτερη έννοια. Είναι οι σκέψεις ενός πολίτη ο οποίος ακούει ότι γίνεται ένα νομοσχέδιο που δίνει πιο συγκεκριμένες αρμοδιότητες και πιο συνεταγμένη πρακτική για το τι σημαίνει ο δημοτικός αστυφύλακας.

Δεν πρόκειται να σταθώ σε κανένα άρθρο Συντάγματος κύριε Υπουργέ, αναφορικά με τις υπαλληλικές σχέσεις, τις διευθυντικές θέσεις, τις βαθμολογίες γιατί νομίζω ότι αυτό είναι το αυτονόητο της πολιτείας. Εγώ θέλω να μιλήσω όπως θα μιλούσε ένας κάτοικος των Αμπελοκήπων για παράδειγμα ή της Κυψέλης.

Υπάρχει μια λάθος αντίληψη διαχρονικά στην ελληνική κοινωνία από διάφορους κοινωνιολογικούς και ιστορικούς λόγους που δεν είναι της παρούσης να σας αναλύσω όπου ό,τι έχει να κάνει με τη λέξη «Αστυνομία», απεμπολείται η ίδια η εννοιολογική σημασία του τι σημαίνει η επιβολή του νόμου στο άστυ.

Θεωρούμε a priori την Αστυνομία ένα πολύ κακό πράγμα, το οποίο δεν αφορά εμάς προσωπικά, αλλά βεβαίως το γείτονα που τρεις η ώρα το πρωί βάζει στη διαπασών το ραδιόφωνό του, μας αφορά. Στο εξωτερικό δεν χρειάζεται να οπλοφορεί η Δημοτική Αστυνομία. Σαφώς και είμαι εναντίον κάθε σκέψης να οπλοφορεί η Δημοτική Αστυνομία. Στο εξωτερικό που οι κοινωνίες είναι πολύ πιο μορφωμένες, πιο εκπαιδευμένες, πιο πολιτισμένες και μόνο που θα δει κάποιος από μακριά ο παραβάτης με το αυτοκίνητο κάπου την παρουσία της δημοτικής αστυνομικής ή του δημοτικού αστυνομικού και μόνο που θα τους αντιληφθεί, είναι πάρα πολύ απλό να μην προχωρήσει στην ελληνική λεβεντιά του «εγώ κάνω ότι γουστάρω, εγώ παρκάρω το αυτοκίνητό μου και το μηχανάκι μου όπου γουστάρω, εγώ τρέχω πάνω στους πεζόδρομους γιατί έτσι μου αρέσει και ξέρεις ποιος είμαι εγώ, ρε, κ.λπ.».

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να μιλήσουμε με ειλικρίνεια και να πούμε ότι η Δημοτική Αστυνομία σε πολιτισμένες πολιτείες δεν είναι τόσο απαραίτητη όπως είναι σε μια απάιδευτη κοινωνία όπως είναι σε μεγάλο βαθμό η ελληνική κοινωνία.

Ο δημοτικός αστυφύλακας ακόμα και να μην φοράει στολή, που πρέπει βέβαια να έχει διακριτικά στοιχεία, έπρεπε από χρόνια να έχει υλοποιηθεί αποφάσεις δημοτικών συμβουλίων, όπου οι δεσπότες των σκύλων, εμείς τα έλλογα όντα, που βγάζουμε το σκυλί μας που το αγαπάμε πολύ, που το ταιζουμε και μπριζολάκια και το βγάζουμε στο δρόμο και το αφήνουμε να αφοδεύει εκεί που θα πάει μετά το μικρό παιδί και θα πιάσει τις ακαθαρσίες του σκύλου ή που θα πάει ο περιπατητής, θα γλιωτρήσει και θα πάει στο νοσοκομείο με σπασμένο πόδι, εδώ απαιτείται η Δημοτική Αστυνομία, όχι μόνο για να αρχίζει με τη μία να

κόβει πρόστιμα. Διότι ο δημοτικός αστυφύλακας μπορεί να προσεγγίσει μία, δύο, τρεις τους ανθρώπους που αγαπάνε τα ζώα, να τους πει ευγενικά, ξέρετε κάτι, αυτό που κάνετε δεν είναι σωστό. Να του πει το νόμο και τη δεύτερη, τρίτη, φορά που θα απειθαρχήσει ο πολίτης να του τον επιβάλει με τη γνωστή κλήση, η οποία ποτέ στην Ελλάδα, ενώ υπάρχει, δεν έχει κοπεί.

Ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζω εγώ ως πεζή και όλοι οι Αθηναίοι που περπατάμε, είναι η διάκριση μεταξύ του τι αρμοδιότητα έχει η Δημοτική Αστυνομία, όταν ένα μηχανάκι τρέχει πάνω στο πεζοδρόμιο. Ακούστε την παράνοια που επικρατεί στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Αποστόλου Παύλου. Περνάνε τα μηχανάκια, τρέχουν, κάθονται οι δημοτικοί αστυφύλακες, πολλές φορές πίνουν και καφέ και παρακολουθούν τα μηχανάκια να τρέχουν. Πολλές φορές ενοχλημένη ρωτούσα τους δημοτικούς αστυνομικούς, γιατί δεν γράφουν τα μηχανάκια που τρέχουν. Και μου απαντούσαν ότι η νομοθεσία απαγορεύει στο δημοτικό αστυφύλακα να γράψει τον πολίτη που τρέχει με το μηχανάκι πάνω στο πεζοδρόμιο και τον πεζόδρομο, γιατί αυτό είναι αρμοδιότητα της τροχαίας.

Έχουμε φθάσει, λοιπόν, στην παράνοια, δύο αστυνομικοί να κάθονται ή να πίνουν καφέ, δίπλα άλλοι δύο δημοτικοί αστυνομικοί και τελικά να συγκρούονται οι αρμοδιότητες και να μην επιβάλλεται η τάξη.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πέρα από αυτά που λέει η Αντιπολίτευση, θα πρέπει γενικότερα να κάνουμε μία προσπάθεια, να πείσουμε τον κόσμο ότι είμαστε όλοι πολίτες της ίδιας κοινωνίας και ότι ο αστυνομικός ή ο δημοτικός αστυνομικός δεν είναι πάντα κακός, απλώς αναβαθμίζει το επίπεδο της καθημερινότητας.

Ένα θέμα που τολμώ να πω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Προέχει μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου η αστυνόμευση δημαρχών και νομαρχών. Διότι τολμώ να πω στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ότι οι μεγαλύτεροι εγκληματίες σε θέματα καθημερινότητας και ειδικά κατά του περιβάλλοντος, είναι δήμαρχοι και νομάρχες, οι οποίοι πρωτίστως πρέπει να ελεγχθούν από τη δυναμική της Δημοτικής Αστυνομίας, διότι πρέπει και οι δήμαρχοι να σέβονται τους νόμους και να είναι οι ταγοί της εκπαίδευσης της πολιτισμικής και της κοινωνικής συμπεριφοράς των πολιτών.

Να πω και κάτι τελευταίο γι' αυτήν τη διάταξη που ορθά μετατίθεται για το 2009 για τα δημοτικά ραδιόφωνα. Νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν οι πραγματικά εργαζόμενοι στα δημοτικά ραδιόφωνα, οι βαρδιούχοι, αυτοί που δουλεύουν χρόνια, αυτοί που δουλεύουν Σαββατοκύριακα και βράδια να είναι σίγουροι ότι και με τον καινούργιο νόμο περί ανωνύμων εταιρειών θα είναι στη δουλειά και να σταματήσουν οι δήμαρχοι σε όλη την Ελλάδα να χρησιμοποιούν τις βεντέτες δημοσιογράφων, μόνον και μόνο για δικούς τους ωφελιμιστικούς λόγους και να σταματήσουν να δίνουν τα τρελά χρήματα στις βεντέτες και να στηρίζουν τους πραγματικά εργαζόμενους δημοσιογράφους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία Πιπλή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή συζητά σήμερα ένα νομοσχέδιο για τη Δημοτική Αστυνομία, υποτίθεται στο πλαίσιο μιας προσπάθειας της πολιτείας να ενισχύσει το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών.

Πράγματι, θα έπρεπε να υπάρχει μία ολοκληρωμένη Δημοτική Αστυνομία, που να αναλάβει όλες τις διοικητικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, μία ολοκληρωμένη διοικητική αστυνομία, όπως λένε στη νομική γλώσσα, προκειμένου απερίσπαστη η Ελληνική Αστυνομία να ασχοληθεί με τα καθήκοντα τάξης και ασφάλειας.

Πώς είναι δυνατόν, όμως, η Βουλή να συζητά σήμερα στα σοβαρά για τη Δημοτική Αστυνομία και την ασφάλεια των πολιτών, όταν συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, όταν έξω από το κτήριο της Βουλής, στην Πλατεία Συντάγματος, οι μεγάλες τριτοβάθμιες οργανώσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, η Γ.Σ.Ε.Ε. και η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., διοργανώνουν μια εκδήλωση

διαμαρτυρίας της κοινωνίας των πολιτών γι' αυτά που συμβαίνουν;

Πώς είναι δυνατόν να συζητούμε σήμερα για τη δημοτική αστυνομία και τα οργανωτικά και λειτουργικά της προβλήματα, όταν ο πολίτης έχει την απόλυτη βεβαιότητα ότι το κράτος δεν λειτουργεί, ότι έχει διαρραγεί ο ίδιος ο ιστός της κοινωνίας; Όταν ο πολίτης νιώθει πως η χώρα είναι ακυβέρνητη, όταν ο πολίτης χάνει το αίσθημα δικαίου, το αίσθημα ασφάλειας και το αίσθημα προοπτικής, η Βουλή υποβαθμίζεται, υποδυόμενη ότι συζητά και νομοθετεί.

Γιατί αυτό που έπρεπε να συμβεί σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων είναι να εμφανιστεί ο κ. Καραμανλής, να εμφανιστεί ο Πρωθυπουργός και να εξηγήσει, απευθυνόμενος προς την Εθνική Αντιπροσωπεία, τι ακριβώς σκέφτεται και τι ακριβώς κάνει.

Δεν υπάρχει πιο ισχυρό αίσθημα ανασφάλειας από αυτό που πηγάζει από τη διαπίστωση του πολίτη ότι υπάρχει μια τύποις Κυβέρνηση της χώρας που έχει χάσει παντελώς τη δημοκρατική της νομιμοποίηση, που είναι ανίκανη να διαχειριστεί τα δημόσια πράγματα, ανίκανη να αναλάβει πολιτικές πρωτοβουλίες, ανίκανη να διεκπεραιώσει τις καθημερινές διοικητικές λειτουργίες του κράτους.

Δεν μπορεί να έχει αίσθημα ασφάλειας ο πολίτης όταν έχει πλέον πειστεί ότι η Κυβέρνηση δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει γύρω της στην κοινωνία, δεν καταλαβαίνει τι κάνει και ως εκ τούτου δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα να αναλάβει πρωτοβουλίες υπέρβασης της κρίσης.

Ο κ. Καραμανλής, με τη χθεσινή του εμφάνιση στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης, έδειξε να ενδιαφέρεται μόνο για το πολιτικό κόστος. Έδειξε το βασικό του μέλημα να είναι η μετακύληση της ευθύνης για τη διάλυση της χώρας στην Αντιπολίτευση.

Αυτό είναι μια μνημειώδης κολοσσιαία αφέλεια, αν μη τι άλλο, διότι το πρόβλημα είναι το πολιτικό κόστος που εισπράττει η Κυβέρνηση λόγω της διάλυσης του κράτους και της διάλυσης της ίδιας της κοινωνίας. Η Κυβέρνηση ούτως ή άλλως πληρώνει πολιτικό κόστος για όλα όσα συμβαίνουν στον τόπο, γιατί εδώ η θρυαλλίδα της δολοφονίας του Αλέξανδρου άρκεσε προκειμένου να εμφανιστούν στην επιφάνεια με οξύ τρόπο τα βαθιά προβλήματα της κοινωνίας, της οικονομίας της χώρας.

Εδώ υπήρχε το υπόστρωμα της βαθιάς κρίσης της δημόσιας ηθικής και του δημοσίου ήθους. Υπάρχει το υπόστρωμα της οικονομικής κρίσης, της οικονομικής αβεβαιότητας και ανασφάλειας, η έλλειψη προοπτικής, η πιθανότητα ουσιαστικής μείωσης των εισοδημάτων, η βεβαιότητα της μείωσης της απασχόλησης και της αύξησης της ανεργίας.

Η αγορά που καταστρέφεται στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και τις άλλες πόλεις, λόγω των βανδαλισμών, ένιωθε ούτως ή άλλως ασφυξία λόγω της οικονομικής κρίσης, λόγω της αδυναμίας να βρουν οι επιχειρήσεις κεφάλαια κίνησης, λόγω της δυσκολίας στη δανειοδότηση, λόγω της έλλειψης ρευστότητας.

Φανταστείτε το εκρηκτικό αυτό μίγμα. Κρίση της δημόσιας ηθικής, κρίση της οικονομίας και της παραγωγικής λειτουργίας της χώρας, κρίση του κράτους, κρίση πολιτικής νομιμοποίησης της Κυβέρνησης, κρίση εκπροσώπησης της κοινωνίας. Και έρχεται ο κ. Καραμανλής να καταγγείλει την Αντιπολίτευση για μικροκομματική αντίδραση και τα συνδικάτα; Αυτό είναι το επίπεδο στο οποίο κινούμαστε;

Δεν αντιλαμβάνεται ότι αυτήν τη στιγμή συρρέουν από παντού διάφορες αντιδράσεις; Οι αντιδράσεις των καταστηματαρχών και των μικρομεσαίων επιχειρηματιών που είναι θύματα των βανδαλισμών, οι αντιδράσεις των μεταναστών που βλέπουν ότι δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη πολιτική για την αγορά εργασίας και για το μέλλον τους, γιατί είναι και αυτοί θύματα της οικονομικής κρίσης, θύματα της παντελούς αδυναμίας του κράτους να λειτουργήσει και έχουν έρθει σε μια χώρα, όπως η Ελλάδα, προκειμένου να βρουν μια προοπτική, μια θέση στον ήλιο.

Υπάρχει η εφηβική οργή, η οργή της νεολαίας, η οργή των νέων ανθρώπων που νιώθουν ότι δεν υπάρχει συνομιλητής, νιώθουν ότι δεν εκπροσωπούνται πολιτικά, νιώθουν πως δεν μπο-

ρούν οι δημοκρατικοί θεσμοί να τους εκφράσουν.

Και όταν έχουμε μια τέτοια έκρηξη, μια τέτοια έκρηξη η οποία αυτή τη στιγμή συνιστά το πολιτικό και κοινωνικό πρόβλημα της χώρας, ο κ. Καραμανλής θεωρεί ότι το πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα αστυνομικό, ας το πούμε έτσι, όπως και ορισμένοι συνάδελφοι της Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας και οι Εκπρόσωποι της Κυβέρνησης στη Βουλή, οι οποίοι θεωρούν ότι το πρόβλημα είναι η επιχειρησιακή ανικανότητα της Αστυνομίας και της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ναι, υπάρχει και επιχειρησιακή ανικανότητα. Υπάρχει αυτή η εντυπωσιακή παλινδρόμηση από την ενοχή, την αμηχανία και την ηττοπάθεια, ουσιαστικά από το κήρυγμα του Σαββάτου «ελάτε, σπάστε τα» στην όξυνση και τη σκλήρυνση της στάσης, στην επίδειξη δύναμης του μηχανισμού καταστολής του κράτους, που είχε ως αποτέλεσμα να προκαλούνται αλυσιδωτά επεισόδια και να διαχέονται τα επεισόδια αυτά σ' όλες τις συνοικίες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και σ' όλες τις πόλεις της περιφέρειας.

Αυτή, όμως, η επιχειρησιακή ανικανότητα, αυτή η προβοκατόρική εξ αντικειμένου λειτουργία του ίδιου του αστυνομικού μηχανισμού, η αυτουπονόμευση του κύρους και της αποτελεσματικότητας της αστυνομίας είναι το επιφανόμενο. Υπάρχει ένα πολύ βαθύτερο πολιτικό, θεσμικό, κοινωνικό και οικονομικό ζήτημα, που είναι το ζήτημα της χώρας.

Η χώρα είναι ακυβέρνητη. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί πια να πείσει κανέναν. Αυτό είναι το δημοκρατικό αδιέξοδο. Αυτή είναι η κρίση νομιμοποίησης. Ο κ. Καραμανλής δεν έχει πια καμμία δυνατότητα επανόρθωσης. Η χώρα χρειάζεται όμως αυτό ακριβώς, χρειάζεται μια ανόρθωση, χρειάζεται μια ανασυγκρότηση, χρειάζεται μια πολιτική ηγεσία που να μπορεί να προσφέρει στον πολίτη το αίσθημα δικαιοσύνης, το αίσθημα ασφάλειας, το αίσθημα προοπτικής. Αυτό είναι το αίτημα της κοινωνίας.

Η κοινωνία ζητά ξανά σκοπό, εθνικό σχέδιο, εθνική συμφωνία, προοπτική. Η κοινωνία ζητά να ξανασυγκροτηθεί ο ιστός της. Ζητά να ξαναλειτουργήσει το κράτος, να υπάρξουμε ως χώρα. Αυτές τις απαντήσεις δεν μπορεί να τις δώσει ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του.

Και επειδή στη δημοκρατία δεν υπάρχουν, πράγματι, αδιέξοδα, τη λύση καλύτερα να τη δώσει αυτός που έχει τη θεσμική υποχρέωση και οφείλει να τη δώσει. Αυτός είναι -σε μια σύγχρονη κοινοβουλευτική δημοκρατία- η Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Έχουμε πλήρη συνείδηση της ευθύνης μας. Οι στιγμές είναι κρίσιμες. Πρέπει ο καθένας να επιτελέσει το καθήκον του και εμείς είμαστε έτοιμοι να επιτελέσουμε το δικό μας, όχι γιατί θέλουμε την εξουσία για την εξουσία, όχι γιατί δεν αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος των προβλημάτων και το μέγεθος των κινδύνων, αλλά γιατί δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

Πρέπει κάποιος να δώσει το φως της επόμενης φάσης, να είναι αυτός που θα γυρίσει τη σελίδα και θα επιτρέψει στους πολίτες να νιώσουν ξανά ασφαλείς στον τόπο τους, να νιώσουν την αξιοπρέπεια που έχει χαθεί. Εδώ η κοινωνία ουσιαστικά κραυγάζει, διαμαρτύρεται, εξεγείρεται γιατί έχει ιθιγεί η δημοκρατική της αξιοπρέπεια και πρέπει να δώσουμε ξανά στον πολίτη το αίσθημα ότι η πολιτεία και το πολιτικό σύστημα τον σεβεται. Αυτό θα κάνουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε, κύριε Βενιζέλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή την τοποθέτηση του κ. Βενιζέλου και θέλω ναβάλω έναν τίτλο: «ΠΑ.ΣΟ.Κ. ante portas». Και το ερώτημα είναι το εξής...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Αυτό είναι αλήθεια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: «ΠΑ.ΣΟ.Κ. ante portas». Αυτό έλεγαν για τον Αννίβα οι Ρωμαίοι, «Hannibal ante portas». Τώρα έχουμε το «ΠΑ.ΣΟ.Κ. ante portas». Το αν είναι αλήθεια ή αν αποδειχθεί ψεύδος, μην προκαταλαμβάνετε την κρίση του ελληνικού λαού. Θα το δούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλετε να πείτε κάτι; Παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα σας ακούσω με προσοχή, γιατί έχω αντιληφθεί ότι επειδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ante portas, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει αναλάβει αυτεπαγγέλτως το ρόλο του θυρωρού της Νέας Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Του διαχειριστού!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όμως, κύριε Βενιζέλο, αυτό θα μπορούσατε να το πείτε και να το επικαλεστείτε αφού πρώτα ακούσετε. Αλλά φαίνεται ότι διαρκώς προτρέχετε. Άρα, λοιπόν, ακούστε τι θα πούμε και μετά μπορείτε να εκφέρετε τη δικιά σας κρίση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Πάντως ο Αννίβας ποτέ δεν μπήκε στη Ρώμη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, γι' αυτό ακριβώς το είπα, αγαπητέ συνάδελφε. Γι' αυτό ακριβώς, για να κάνω ιστορικό παραλληλισμό. Όποιος τον κατάλαβε!

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Βενιζέλο, δυο λέξεις συγκράτησα: ανικανότητα, της κυβερνώσας παράταξης προφανώς, και κρίση.

Ας δούμε το πρώτο: Ανικανότητα. Εγώ να πω ότι θα συμπλεύσω μαζί σας. Ανικανότητα, το κράτος με τεράστια προβλήματα. Φάνηκαν στη διαχείριση της όλης κατάστασης. Όμως γνωρίζετε πολύ καλά, διότι έχετε μια τεράστια πολιτική εμπειρία, ότι όταν μιλάμε για ανικανότητα μιας Κυβέρνησης που έχει την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας, πρέπει να εξετάζουμε και τον παράγοντα «χρόνο». Το timing στην πολιτική είναι σοφία. Κι εσείς πρέπει να το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό. Άρα, λοιπόν, εγώ σας ερωτώ. Αναφερθήκατε σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας. Εγώ θα πω ότι από κάποιες πλευρές - δεν θα κατονομάσω - ακούστηκε και το εξής, κατά επίσημο τρόπο: «να διαλύσουμε τα Μ.Α.Τ.». Ακούστηκε και κάτι άλλο: «δεν θα μιλήσουμε για τα κοινωνικά προβλήματα που παράγουν τα φαινόμενα αυτά;» Κι εγώ να σας πω. Βεβαίως να συμφωνήσουμε σ' όλα αυτά, αλλά τον παράγοντα «χρόνο» τον βάζουμε στη γωνία; Δηλαδή πριν δεν συζητούσαμε για τα κοινωνικά προβλήματα: την ανεργία, τη φτώχεια, την ανέχεια; Μετά απ' όλα αυτά που συνέβησαν δεν έχουμε χρόνο να συζητήσουμε για τα κοινωνικά προβλήματα, γι' αυτήν τη ζοφερή πραγματικότητα; Δηλαδή τώρα, εν μέσω κρίσης, εν μέσω και οικονομικής κρίσης, δεν έχουμε μια αντιφατική λογική όταν από τη μια πλευρά περιγράφουμε μια ζοφερή πραγματικότητα κ.λπ. και από την άλλη το κάνουμε σε μια χρονική συγκυρία, η οποία και ζοφερή είναι και προκαλεί αγκυρόληψη στον κόσμο και βεβαίως πλείστα όσα προβλήματα επιφέρει στον καταστηματαρχή, στον έμπορο, διευρύνει την ανεργία κι όλα αυτά; Δηλαδή τώρα, κύριε Βενιζέλο, τα διαπιστώσαμε όλα αυτά; Και τώρα μετ' επιτάσεως πρέπει να τα θέσουμε; Γιατί άκουσα από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. -επισήμως το είπατε- να καταργηθούν τα Μ.Α.Τ..

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πάλι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία. Να το δούμε, εγώ λέω και πάλι. Να το δεχθώ. Αλλά τώρα; Και ποιος θα προστατεύσει τον καταστηματαρχή, τον έμπορο κ.λπ.; Τώρα δηλαδή θα συζητήσουμε και θα λύσουμε το κοινωνικό πρόβλημα της χώρας, που έρχεται και από το παρελθόν; Άρα αυτοί που άσκησαν τη διαχείριση της χώρας τόσα χρόνια τώρα είναι άμοιροι ευθυνών! Ξαφνικά έχουν γίνει «λευκές περιστρεφές»! Τώρα να συζητήσουμε τα κοινωνικά προβλήματα;

Και βεβαίως να πω το εξής. Η υπεύθυνη στάση είναι τούτη. Όταν μια χώρα είναι σε μια κρίση, όταν υπάρχει μια ανικανότητα από την πλευρά της Κυβέρνησης, περιμένουμε να επέλθει η ομαλότητα και μετά και θα επιμερίσουμε ευθύνες και θα καταλογίσουμε ευθύνες και θα βρούμε τους ενόχους και θα τα κάνουμε. Όταν όμως υπάρχει αυτό το αίμα το ζεστό και υπάρχει κίνδυνος να χυθεί και άλλο αίμα, εμείς προσπαθούμε να επιφέρουμε την ομαλότητα. Ως πολιτική τάξη εννοώ, δεν εννοώ ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ή ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή οτιδήποτε άλλο. Άρα, λοιπόν, κύριε Βενιζέλο, έχετε αποτύχει στο σημείο αυτό. Και γιατί έχετε αποτύχει; Γιατί είστε σε αναντιστοιχία με τη σιωπηλή πλειοψηφία του ελληνικού λαού που θέλει να πρυ-

τανεύσει η ομαλότητα, που θέλει ο άλλος να πάει το πρωί στο μαγαζί του, να κάνει τζιρό, για να πληρώσει τη συναλλαγματική, να πληρώσει την επιταγή, να πληρώσει τον υπάλληλο, να πληρώσει την εφορία, να πληρώσει τον Φ.Π.Α. Αυτό ενδιαφέρει τον κόσμο. Δεν τον ενδιαφέρουν οι κοκορομαχίες και να βρούμε τώρα λύσεις για τα κοινωνικά ζητήματα, που και αργότερα θα μας ταλανίζουν.

Κι εγώ να σας πω το άλλο. Αύριο, κύριε Βενιζέλο, έρχεται ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία. Ωραία. Υπουργός –ξέρω εγώ τι-, Πρωθυπουργός Βενιζέλος. Θα τα λύσετε αυτά τα πράγματα, κύριε Βενιζέλο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παπανδρέου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ε, καλά. Εγώ λέω και Βενιζέλος, γιατί εσάς άκουγα. Θα τα λύσετε τα προβλήματα; Δηλαδή θα πέσει ο Καραμανλής, θα έρθει ο Παπανδρέου κι ως διά μαγείας, μ' ένα μαγικό ραβδάκι όλα αυτά τα τεράστια προβλήματα, για τα οποία κι εσείς ο ίδιος αναφερθήκατε, θα επιλυθούν; Ε όχι, δεν το πιστεύει ο κόσμος αυτό το πράγμα.

Και βεβαίως θα σας πω ποια είναι η κρίσιμότητα, κύριε Βενιζέλο. Η Λάρισα, από την οποία και προέρχομαι, είναι μια φιλήσυχη πόλη και οι άνθρωποι της είναι άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, αγρότες κ.λπ.. Αυτό που θέλουν να πρυστανεύσει είναι η ομαλότητα. Διαφορετικά ελλοχεύει ο κίνδυνος να περάσουμε σε μια νέα φάση κοινωνικής πραγματικότητας που λέγεται «αυτοδικία». Ναι, υπάρχει πρόβλημα στην Κυβέρνηση. Αλλά θα κλιμακώσουμε την όλη αυτή ζοφερή πραγματικότητα, θα περάσουμε και σε φάση αυτοδικίας; Γιατί στη Λάρισα, για να σας πληροφορήσω, αυτό συνέβη. Δηλαδή ο κόσμος, οι έμποροι έμπαιναν μέσα στα καταστήματά τους παίρνοντας την παρέα τους- αυτή είναι η πραγματικότητα, η αλήθεια- για να περιφρουρήσουν οι ίδιοι την περιουσία τους, γιατί κάποιοι άλλοι ήταν ανίκανοι να το κάνουν. Άρα, λοιπόν, φανταστείτε να περνάνε απέξω αυτοί οι τριάντα, οι σαράντα, οι εκατό, οι διακόσιοι «κουκουλοφόροι» και οι άλλοι από μέσα να χτυπάει το φυλλοκάρδι τους για το τι θα συμβεί στην περιουσία τους και για το αν κάποιοι θα ορμήσουν σε κάποιους άλλους. Άρα, λοιπόν, τι θέλετε; Να πυροδοτήσουμε τέτοιες καταστάσεις αυτοδικίας;

Σε κάθε περίπτωση, ο κόσμος έχει βαρεθεί να ακούει μπλα μπλά και ωραία λόγια. Ο κόσμος, κύριε Βενιζέλο, κάνει αγώνα αυτήν τη στιγμή της επιβίωσης. Να επιβιώσει θέλει. Όσο για τα ωραία τα λόγια τα μεγάλα περί κοινωνικής δικαιοσύνης και όλα αυτά που λέτε, σας είδαμε τι κάνατε είκοσι χρόνια. Και πήρατε τα επίχειρα των όποιων ενεργειών σας. Σ' αυτήν τη φάση ο κόσμος θέλει ομαλότητα, να περάσουμε από το τούνελ και να επιβιώσει σ' αυτήν τη δύσκολη οικονομική συγκυρία. Έχει βαρεθεί να ακούει ωραία λόγια, μεγάλα, ηχηρά και αποτέλεσμα μηδέν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύα Μελά.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το είπαμε και χθες, κύριοι Βουλευτές. Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο φόνος, η δολοφονία του δεκαπεντάχρονου μαθητή είναι ένα ακόμη μαύρο σημείο σε πολλά γεγονότα που αποδεικνύουν τον αυταρχισμό και τον προσανατολισμό των Σωμάτων Ασφαλείας. Γιατί δεν είναι μόνον αυτό. Έχουμε το χτύπημα μεταναστών, έχουμε πάρα πολλές εκδηλώσεις αυταρχισμού από τα οπλισμένα χέρια Σωμάτων Ασφαλείας τα τελευταία χρόνια.

Και βεβαίως δεν θα μας βρει σύμφωνους καμιά άποψη περί ανυπαρξίας του κράτους. Το κράτος αυτό, το σκληρό και εκμεταλλευτικό και ταξικό κράτος, είναι εδώ. Δεν είναι καθόλου διαλυμένο. Αλλά μέσα από μια πολύ συγκεκριμένη μεθόδευση προωθεί κατασταλτικά μέτρα ενάντια στο λαϊκό κίνημα, ενάντια στις μεγάλες κινητοποιήσεις που γίνονται απαντώντας στην αντιλαϊκή πολιτική. Αυτήν τη στιγμή έξω εξελίσσεται η μεγάλη

συγκέντρωση του πανεργατικού μετώπου και γενικότερα οι εργατικές κινητοποιήσεις. Αυτό το κράτος, για να επιβάλλει την αντιλαϊκή πολιτική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει ανάγκη την ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών του και μέσα σ' αυτά τα πλαίσια είναι και το θέμα της Δημοτικής Αστυνομίας που συζητάμε σήμερα.

Εμείς διαφωνήσαμε επί της αρχής. Θα μου επιτρέψετε να τοποθετηθώ λίγο συγκεκριμένα επί των άρθρων και να πω ότι στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2 είναι φανερό ότι επιβεβαιώνεται το ότι η Δημοτική Αστυνομία αποτελεί πρόσθετο, συμπληρωματικό κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους που θα εκτελεί διοικητικές κυρώσεις, που, για παράδειγμα, δεν θα οπλοφορεί με την έννοια του να έχει περίστροφο, αλλά θα έχει εξοπλισμό, ο οποίος δεν διασαφηνίζεται. Και βάζουμε ερωτήματα που θα αποδείξουν το τι κρύβει το νομοσχέδιο. Για παράδειγμα, αν δεν συμμορφωθεί ένας οδηγός τροχοφόρου τι θα υπάρξει; Δεν θα υπάρξει καταδίωξη; Κι εκεί δεν θα μπει το ζήτημα του πώς θα τον καταδιώξει και με τι μέσα;

Στην παράγραφο 26 του άρθρου 1, εκεί που γίνεται αναφορά συνολικότερα για τη διεύθυνση των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας, μπαίνει και σε χωράφια άλλα, παραδείγματος χάριν, η φύλαξη παιδότοπων. Εκεί υπάρχουν συγκεκριμένοι δημοτικοί φύλακες. Τι θα κάνει εκεί η Δημοτική Αστυνομία;

Στο άρθρο 2, αναφέρεται ότι ο δημοτικός αστυνομικός θα ενεργεί καθήκοντα ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου, θα υπάρχει ιδιαίτερη ιεραρχία. Γίνεται Σώμα μέσα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και όχι υπηρεσία των Ο.Τ.Α.. Ο πολίτης θα υποχρεούται σε ελέγχους από τη Δημοτική Αστυνομία. Ποιος θα βεβαιώνει την απείθεια, την αντίσταση κατά της αρχής, την άσκηση ή απειλή βίας;

Βεβαίως, πάλι με το άρθρο 2, υπάρχει ζήτημα στη σύσταση ειδικού πειθαρχικού συμβουλίου. Αυτοί είναι δημοτικοί υπάλληλοι, δεν είναι στρατιωτικοί.

Με τα άρθρα 6 έως 11 συνολικότερα εμείς, επίσης, διαφωνούμε γιατί το σύστημα αξιολόγησης και προαγωγών είναι διαβλητότατο. Γιατί εμπεριέχει τη γνωστή συνέντευξη, υποκειμενικά κριτήρια, επιβολές κ.λπ..

Επίσης, στο δεύτερο κεφάλαιο, ανέπτυξε η ειδική αγορήτρια του κόμματός μας, κ. Βέρα Νικολαΐδου, τα άρθρα συγκεκριμένα. Εγώ εκείνο που θέλω να τονίσω ακόμα μια φορά είναι το εξής:

Για παράδειγμα και η υπόθεση του άρθρου 18 παράγραφος 5α, που αφορά μάλλον τους εργαζόμενους στο Μαρούσι, όπου η άποψή μας είναι ότι πρέπει να γίνει σύμφωνα με το άρθρο 269 του Κώδικα, καθώς και η παράγραφος 5β του ίδιου άρθρου και η παράγραφος 6, όπου θέλουμε να πούμε ότι διατηρούν το καθεστώς των πελατειακών σχέσεων που ισχύει, η ουσία είναι πως αν η κεντρική εξουσία δεν δώσει στους δήμους τα παρακρατηθέντα, αύριο πάλι θα δημιουργηθούν τα ίδια προβλήματα.

Θα αναφερθώ στο άρθρο 20 σε μερικές λεπτομέρειες που παρέλειψε η Βέρα Νικολαΐδου, για λόγους οικονομίας χρόνου.

Στην παράγραφο 2 εμείς λέμε όχι στα αριστίδην μέλη στα δημοτικά συμβούλια.

Στην παράγραφο 5 για το άρθρο 95 του ν. 3463/2006 λέει, αντί να συνεδριάζει, να συγκληθεί. Είναι χειρότερο από ό,τι ήταν.

Μία παράγραφο θετική που υπήρχε στο σχέδιο νόμου, την παράγραφο 6 του άρθρου 20, την αφαιρέσατε.

Λέμε όχι στην παράγραφο 8 που αθροίζει με τους αιρετούς της παραγράφου 1 του άρθρου 139 του ν. 3463/2006 των υπαλλήλων επιχειρήσεων κοινωφελούς χαρακτήρα ειδικού σκοπού του ν. 1069/1980. Αυτό οδηγεί σε άνιση μεταχείριση. Δημιουργεί προϋποθέσεις πολυμισθίας. Είναι άρθρο πελατειακού προσανατολισμού.

Θα σταθώ λίγο, αν μου επιτρέψετε, σε κάποια ζητήματα, τα οποία δεν μπαίνουν στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ και θα ήθελα την προσοχή σας. Αφορούν την παράγραφο 14 του άρθρου 20, στην οποία αναφέρθηκε και η Βέρα Νικολαΐδου, όπου ουσιαστικά γίνεται αναφορά για κατάτμηση των δημοσίων έργων, πράγμα με το οποίο είμαστε αντίθετοι.

Εκεί, λοιπόν, θέλω να πω ότι υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα σε

σχέση με τα δημόσια καλλιτεχνικά έργα. Θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας και να βάλετε ειδική παράγραφο γιατί τα καλλιτεχνικά έργα σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να κατατμώνται. Είναι ενιαία η σύλληψη, η καλλιτεχνική και η αισθητική, με τα υλικά της κατασκευής. Δεν μπορεί να ισχύει η κατάτμηση στα δημόσια καλλιτεχνικά έργα.

Επίσης, υπάρχει το αίτημα του μαζικού κινήματος με βάση την τρέχουσα πραγματικότητα ότι το ύψος για την απευθείας ανάθεση, ειδικά στα ζητήματα γλυπτικής, πρέπει να είναι τα 15.000 ευρώ.

Επίσης, θέλω να πω ότι σαν κόμμα έχουμε καταθέσει δύο τροπολογίες που αφορούν τους καλλιτέχνες εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η μία αφορά τα ωράριά τους. Οι καλλιτέχνες, είτε οι μουσικοί των μουσικών συνόλων των δήμων και των δημοτικών ωδών, είτε οι καλλιτέχνες που δουλεύουν σαν εκπαιδευτικοί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, εφόσον έχουν γίνει αορίστου χρόνου, ή και αυτοί που είναι και με άλλες συμβάσεις, δεν μπορούν να ξεπερνούν τις είκοσι μία ώρες την εβδομάδα εργασίας, λόγω της ειδικής φύσης της ενασχόλησής τους.

Επίσης, να μου επιτρέψετε να πω για το θέμα των εργαζομένων ως καλλιτέχνες στους δήμους ότι υπάρχει ένα ζήτημα συνολικότερα και μ' αυτούς που στο παρελθόν έχουν γίνει αορίστου χρόνου, σε σχέση με το ότι καλούνται να παρέχουν στους δήμους άλλες υπηρεσίες από αυτές, για τις οποίες είχαν αρχικά προσληφθεί με συμβάσεις, λόγω των γενικότερων διατάξεων.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει μια ρύθμιση, ώστε να εργάζονται σαν καλλιτέχνες και με τον τρόπο, για τον οποίο είχαν προσληφθεί και μέχρι είκοσι μία ώρες την εβδομάδα.

Επίσης, στο άρθρο 20 παράγραφος 17 υπάρχει μια αναφορά ότι η μειοψηφία μπορεί να ορίζει εκπροσώπους στα διάφορα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εμείς πιστεύουμε ότι η λέξη «μειοψηφία» πρέπει να γίνει «παρατάξεις», γιατί είναι ασαφές. Τι θα πει πλειοψηφία και μειοψηφία;

Τέλος, στην παράγραφο 20 του άρθρου 20 διαφωνούμε με τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων και των πεδίων δράσης των επιχειρήσεων στην κατεύθυνση της εκπόνησης προγραμμάτων και εφαρμογής προγραμμάτων και πολιτικών προώθησης απασχόλησης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο κομμάτι για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Υπάρχει απαράδεκτη ρύθμιση της μετατροπής των ραδιοφωνικών σταθμών σε ανώνυμες εταιρείες. Οι δημοτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί, παρ' όλα τα προβλήματα που η πελατειακή σχέση έχει διαμορφώσει και η πολιτική αν θέλετε των πλειοψηφιών και της κυρίαρχης πολιτικής τους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, πρέπει να διατηρήσουν το χαρακτήρα της τοπικής ραδιοφωνίας, της δημοτικής ραδιοφωνίας.

Η μετατροπή τους σε ανώνυμες εταιρείες, όχι μόνο δεν θα λύσει προβλήματα, αλλά απεναντίας θα αλλοιώσει το χαρακτήρα τους και τον προσανατολισμό τους, θα τα κάνει απλές επιχειρήσεις. Εκεί τι θα λύσει ο μάντζερ, εν τέλει; Θα μεγαλώσει η αδιαφάνεια και οι χαριστικές προσλήψεις και όλα αυτά. Θα μεγαλώσουν, θα γίνει περισσότερο ανεξέλεγκτο το τοπίο.

Τέλος, υπάρχει τεράστιο ζήτημα με το τι θα γίνουν οι εργαζόμενοι στους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Για τους εργαζόμενους στους ραδιοφωνικούς σταθμούς κατ' αρχάς ειπώθηκε στην επιτροπή το απαράδεκτο –από την κ. Πιπιλή είχε ειπωθεί ότι είναι υψηλόμισθοι κ.λπ.. Μα δεν είναι. Υπάρχουν εργαζόμενοι της μαύρης εργασίας στους δημοτικούς σταθμούς, υπάρχουν συμβασιούχοι, υπάρχουν χαμηλόμισθοι με τραγικές συνθήκες δουλειάς. Βεβαίως, υπάρχει ένα τεράστιο θέμα για το πώς κάποιος με τη δημιουργία της ανώνυμης εταιρείας δεν θα χάσει τα κεκτημένα της δουλειάς του.

Επίσης, να πω για την παράγραφο 24 του άρθρου 20 ότι εμείς διαφωνούμε για την εικασετία που δίνετε για τις παλιές δημοτικές επιχειρήσεις. Εμείς λέμε να καταργηθούν. Πιστεύουμε ότι αυτό το άρθρο υπονοεί και κρύβει πράγματα. Εμείς λέμε λύση αμέσως.

Τελειώνοντας, θα πω για την παράγραφο 10 του άρθρου 21 –και για πολλές παραγράφους που αφορούν κοινωνικές υπηρε-

σίες στους δήμους- πως εμείς πιστεύουμε ότι οι κοινωνικές υπηρεσίες θα πρέπει να είναι ολοκληρωμένες, να έχουν μόνιμο προσωπικό και να γίνονται με ευθύνη του κράτους. Οι κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να έχουν ενιαία διαχείριση. Ο ρόλος των δήμων σ' αυτά τα θέματα είναι διαφορετικός.

Τέλος, στο άρθρο 23, το οποίο θα υπερψηφίσουμε και αφορά την κατεδάφιση αυθαιρέτων, θα μου επιτρέψετε να θέσω ένα σοβαρό ερώτημα. Είναι λίγο στάχτη στα μάτια, παρ' όλο που δείχνει καλές προθέσεις. Γιατί; Στην ουσία, συνολικά η πολιτική που εφαρμόζεται είναι πολιτική υπεράσπισης του μεγάλου κεφαλαίου.

Θα πω το εξής απλό παράδειγμα. Τον κ. Μίνωα Κυριακού στο Πεδίο του Άρεως όπου έχει καταπατήσει τα πάντα, θα πάει κάποιος να του το γκρεμίσει; Θα στείλει ο κ. Κακλαμάνης να του γκρεμίσει; Για να μη μιλήσω για τις καταπατήσεις που έχουν γίνει από το Μέγαρο Μουσικής και το Ίδρυμα Λαμπράκη με την ανοχή και των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας και του Δήμου της Αθήνας! Σημασία έχει ποιος τα διαχειρίζεται αυτά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα βιώνουμε μία ιδιαίτερη συγκυρία αυτές τις μέρες. Συνεδριάζουμε εδώ στο Εθνικό Κοινοβούλιο υπό το κράτος μιας μεγάλης κρίσης. Ποτέ άλλοτε δεν συνέβησαν τέτοια γεγονότα στη χώρα μας! Ποτέ δεν υπήρξε τέτοια κρίση. Ποτέ δεν υπήρξαν τέτοιες καταστροφές.

Και για όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, είστε απολύτως υπεύθυνοι. Είστε μια Κυβέρνηση ανίκανη να χειριστεί την οποιαδήποτε μεγάλη ή μικρή κρίση. Στην αρχή ήρθατε και κυβερνούσατε κυρίως για τα λάφυρα. Απολαμβάνατε την εξουσία.

Μετά σταδιακά σιγά-σιγά αλλά σταθερά, κυβερνούσατε και κυβερνάτε κρυπτόμενοι. Δεν μπορείτε να αναλάβετε τις ευθύνες σας ποτέ και για τίποτα. Ζητάτε, απαιτείτε –σας το είπα πριν από λίγο ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος- από όλους τους άλλους να αναλαμβάνουν τις ευθύνες, όταν εσείς τι κάνετε;

Ο κ. Καραμανλής είπε χθες στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να μην κάνουν την πορεία, αλλά δεν αισθάνθηκε έστω και τώρα την υποχρέωση να απολογηθεί τι κάνει ο ίδιος με τη διακυβέρνηση της χώρας, της χώρας που του παρέδωσε ο ελληνικός λαός πιστεύοντας σ' αυτά τα περί μεταρρύθμισης του κράτους κ.λπ., ότι θα τη διαχειριστεί.

Και για να πω και ένα σχόλιο που άκουσα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ., που αναρωτιέμαι γιατί πρέπει να μιλήσει μετά από όλα αυτά ο δικός σας ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ως προς το ποιος είναι προ των πυλών. Για μας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ζητούμενο δεν είναι ποιος είναι προ των πυλών. Το θέμα είναι τι γίνεται πίσω από τις πύλες, τι γίνεται η χώρα. Πώς διαχειρίζεται την όλη υπόθεση η παρούσα Κυβέρνηση και σε τι κατάσταση την οδήγησε και θα την οδηγήσει μέχρι τις εκλογές. Και εκείνο μας ανησυχεί όλους μας και ανησυχεί και τη νεολαία μας. Και την οργή της την βλέπουμε στους δρόμους και ανησυχεί και όλους εμάς τους γονείς.

Κύριε Υπουργέ, χρειάστηκαν πολλά χρόνια από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πολλές προσπάθειες για να υπάρξει, να αποδοθεί ένα αίσθημα ασφάλειας των πολιτών και αυτό το καταστρέψατε. Χρειάστηκαν πολλές προσπάθειες να εμπεδωθεί μία άλλη σχέση μεταξύ των Σωμάτων Ασφαλείας και των πολιτών. Και αυτό το καταστρέψατε. Και αναρωτιέμαι αν έχετε καταλάβει πού οδηγείτε τη χώρα, τι θα γίνει αύριο, τι θα γίνεται κάθε μέρα από εδώ και πέρα, πώς θα συμπεριφέρονται οι πολίτες στους αστυνομικούς και πώς οι αστυνομικοί στους πολίτες.

Διαβάζουμε –αλλά αποδεικνύεται- ότι κάποιοι από την Κυβέρνηση ασχολούνται με το πώς θα παίξουν στα media, πώς τους χρησιμοποιούν τα media και πώς φαίνεται η φωτογραφία τους, εάν είναι θολή ή όχι. Όμως, πλήττετε τους θεσμούς. Δεν έχει σημασία το πόσο πλήττετε το κύρος της Κυβερνήσεώς σας, σημασία έχει του πού οδηγείτε τη χώρα.

Έρχεστε τώρα στο νομοσχέδιο που δεν είναι νομοσχέδιο, αυτά είναι διάφορα σχέδια νόμου που προσπαθήσατε να τα φτιάξετε, είναι τρία, τέσσερα, δεν ξέρω ακριβώς. Σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται ο τίτλος του. Ασχολείται περισσότερο κατά τη γνώμη μου με θέματα του Υπουργείου σας και μόνο εν μέρει με τη Δημοτική Αστυνομία. Εγώ θα έλεγα ότι είναι ένα σταυρόλεξο για δυνάτους λύτες. Προσωπικά, προκειμένου να τα βάλω σ' ένα δρόμο αυτά τα θέματα, ασχολήθηκα πολύ και κατέληξα να πω ότι ακόμα μία φορά η Κυβέρνησή σας κρύβεται πίσω από τα άρθρα, από τις ρυθμίσεις και τις τροποποιήσεις που περιλαμβάνονται σ' αυτό και, κυρίως, φωτογραφίες. Σ' αυτές είστε άριστοι. Φωτογραφικές ρυθμίσεις, τότε πιο καθαρές οι ρυθμίσεις, τότε έγχρωμες, τότε άχρωμες, πάντως φωτογραφίζετε. Σας το είπε ο εισηγητής μας στο άρθρο 20, παράγραφος 8, φωτογραφία και εκεί.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα σαράντα άρθρα του νομοσχεδίου τα επτά μόνο αναφέρονται στη Δημοτική Αστυνομία, ενώ όλα τα άλλα στο γενικό τίτλο «λοιπές ρυθμίσεις» και αφορούν το σύνολο των θεμάτων που βρίσκονται στην αρμοδιότητά σας. Πιο συγκεκριμένα έχουμε ρυθμίσεις για υπαλλήλους πλειίστων όσων υπηρεσιών Αυτοδιοίκησης, κεντρικής διοίκησης, θέματα Α.Σ.Ε.Π. και ό,τι βάζει ο νους του ανθρώπου, τα οποία εσείς μόνο μπορούσατε να τα ταιριάξετε και να προσπαθήσετε να τα συνταιριάξετε.

Ασχολείστε με λειτουργικά θέματα της Αυτοδιοίκησης, τα δημοτικά μέσα ενημέρωσης, με τη μεταναστευτική πολιτική, σύσταση επιτροπών, για να τακτοποιηθούν πάλι διάφοροι φίλοι και άλλα πολλά. Μία δηλαδή από τα ίδια με το νομοσχέδιο –σας το ανέφερε και αυτό ο εισηγητής μας στην ομιλία τους επί της αρχής– της ενέργειας που θα έλθει σε λίγο, όπως κάνετε και με το νομοσχέδιο για το κάπνισμα των νέων. Όλα μαζί, μπας και δεν σας πάρει χαμπάρι ο κόσμος και καταφέρετε να βολέψετε άρον-άρον μικρά και μεγάλα ρουσφέτια σας όσο προλαβαίνετε και ό,τι προλαβαίνετε. Για την Ελλάδα καμμία μέριμνα.

Διάβασα ότι οι Υπουργοί Εξωτερικών της Γαλλίας και του Πεκίνου ανησυχούν για την ασφάλεια των κατοίκων τους στην Αθήνα. Αυτά έχω μία ηλικία και μπορώ να θυμάμαι, γύρω εκεί το '67 τα ζήσαμε και τα ζούμε και τώρα επί των ημερών σας.

Αυτό το σχέδιο νόμου –κρίμα το λέω πραγματικά, είναι θλιβερό– το εισηγείται ένας έγκριτος νομικός και ένας πολιτικός με μεγάλη εμπειρία. Είλικρινά σας λέω δεν περίμενα όλη αυτήν την προχειρότητα και τη σκόπιμη θολούρα που το χαρακτηρίζει και ευτελίζει έτσι τους σκοπούς.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας κάνω μία ερώτηση: Εάν ήσασταν εσείς στη θέση μας, εάν αντιμετωπίζατε εσείς αυτό το νομοσχέδιο και βλέπατε ότι μέσα σ' αυτό ρυθμίζονται και θέματα μεταναστευτικής πολιτικής και ιθαγένειας ως μπαλώματα μέσα σ' ένα νομοσχέδιο, πώς θα αντιδρούσατε; Θα σας εξηγήσω και νομίζω ότι συνεννοούμαστε οι δύο μας, πώς αντιδράτε και πώς δέχεστε από έναν Υπουργό να παραδέχεται στην επιτροπή της Βουλής ότι φέρνει όλα αυτά τα επί μέρους άρθρα γιατί αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα οργάνωσης των υπηρεσιών του Υπουργείου του; Να αλλάξετε τον οργανισμό, αν αντιμετωπίζετε προβλήματα και να μας τον φέρετε να τον κουβεντιάσουμε, όχι να μας φέρνετε όλες αυτές τις επί μέρους ρυθμίσεις με τέτοιο τσαπατσούλικό τρόπο και να χρειάζεται ατελείωτες ώρες να καταλάβουμε και, κυρίως, να επιχειρείτε να μην καταλάβουμε ποια Υπουργεία αφορούν, ποιες υπηρεσίες, πώς τροποποιούνται, τι δεν αλλάζει και για ποιους λόγους κάθε φορά; Και εσείς αυτό το λέτε μεταρρύθμιση. Αλλά τι να περιμένει κάποιος από μία Κυβέρνηση που αντιμετωπίζει συνεχώς με τέτοιο τρόπο τους θεσμούς, το Κοινοβούλιο, που κυβερνά κρυπτόμενη και, κυρίως, χωρίς να αναλογίζεται και χωρίς να έχει διαισθανθεί μέχρι τώρα την τεράστια ευθύνη του τι σημαίνει να κυβερνάς και να παίρνεις αποφάσεις για το παρόν και, κυρίως, για το μέλλον.

Είναι αδύνατον να μιλήσω για το σύνολο των διατάξεων. Έτσι κι αλλιώς ο χρόνος πάλι με πρόδωσε, κύριε Πρόεδρε. Αλλά βλέπω ότι έτσι κι αλλιώς για τη Δημοτική Αστυνομία σας τα είπε ο εισηγητής μας, δεν κάνετε ουσιαστικές αλλαγές. Ως προς τη μεταναστευτική πολιτική, σας το είπε ο εισηγητής μας, λαμβά-

νετε μέτρα και κάποια εν μέρει για το ένα παιδί, για το άλλο εξαιρείτε. Δεν μπορώ να καταλάβω τι πάτε πάλι να ρυθμίσετε, τι να τακτοποιήσετε και τι να αποφύγετε.

Για όλους αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Αλλά επιτρέψτε μου για μία ακόμα φορά να κάνω μία έκκληση. Εσείς θα αποφασίσετε πότε θα πάτε στις εκλογές, γιατί είναι δική σας αρμοδιότητα, πριν από την εξάντληση της τετραετίας που ούτως ή άλλως δεν θα το καταφέρετε. Σημασία έχει, σας παρακαλούμε, σας καλούμε να ασχοληθείτε –όσο χρόνο παραμείνετε στην Κυβέρνηση– με τη χώρα, με το παρόν και το μέλλον όλων μας. Είστε υπεύθυνοι και θα είστε υπόλογοι. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ο κ. Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ελληνική κοινωνία αυτές τις μέρες υπάρχει θλίψη. Υπάρχει μία κατάσταση η οποία μεταπηδά σε οργή και πάνω σ' αυτήν τη θλίψη και την οργή για έναν άδικο σκοτωμό ενός μικρού παιδιού, πατά η αυθάδεια ορισμένων κομματιών της ελληνικής κοινωνίας, πατάει η αυθαιρεσία. Και όλα αυτά σ' ένα σκηνικό που έχει βασικό στοιχείο την απουσία της Κυβέρνησης. Η άφαντη, λοιπόν, αυτή Κυβέρνηση, η οποία δεν καταφέρει ούτε να πάει αυτήν τη χώρα σ' εκλογές, όπως οι πάντες περιμένουν απ' αυτήν και προσπαθεί να κερδίσει χρόνο με μικρές διαρροές, κάνει σήμερα την εμφάνισή της εδώ στη Βουλή μ' ένα νομοσχέδιο το οποίο εμένα μου κάνει κατάπληξη, ένα νομοσχέδιο το οποίο βρίθει μικρών φαυλοτήτων σε κάθε σελίδα. Δεν μπορείτε να καταλάβετε ποιόν αφορά αυτό. Δεν μπορείτε να καταλάβετε μέχρι που πηγαίνει η «τακτοποίηση».

Δύο στοιχεία ήθελα να σας πω, αγαπητέ κύριε Υπουργέ. Το πρώτο είναι ότι από το 2004 που αναλάβατε την Κυβέρνηση αυξήθηκε ο αριθμός των απασχολούμενων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα κατά εβδομήντα χιλιάδες. Το δεύτερο είναι ότι από το 2004 μέχρι σήμερα το κόστος της μισθοδοσίας του ευρύτερου δημόσιου τομέα αυξήθηκε τριάντα μονάδες πάνω από τον πληθωρισμό. Και αν ο πληθωρισμός είναι 18 για το διάστημα αυτό, πήγατε στο 48.

Αυτή είναι η συνεισφορά σας αυτήν τη στιγμή στην ευταξία και στην ευρυθμία της λειτουργίας της κρατικής μηχανής. Κατά τα λοιπά υπάρχει ένα πλήρες «εξαχρβάλωμα» που έχει να κάνει με την αδυναμία του Πρωθυπουργού σας να καθορίσει και να καθοδηγήσει τα πράγματα.

Είναι γνωστό ότι ο κ. Καραμανλής έχει μια αδυναμία στην ωρίμανση των πραγμάτων. Θέλει τα πράγματα να ωριμάζουν, αλλά αυτό απαιτεί κάτι το οποίο είναι πολύ λεπτό και πολύ συγκεκριμένο: Πρέπει να καταλάβετε ποια είναι η στιγμή που η ωρίμανση μετατρέπεται σε σήψη. Σήμερα υπάρχει πλέον σήψη. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το όριο της ωρίμανσης.

Εγώ πήρα το λόγο για να μιλήσω μόνο για μία διάταξη η οποία μου έκανε τεράστια εντύπωση και η οποία με θλίβει και μου προκαλεί πολύ δυσάρεστα συναισθήματα. Έχετε φέρει εδώ μία διάταξη η οποία αφορά και κάτι άλλο πλην όλων των άλλων των περιεργων και απίθανων και αλλοπρόσβαλλων. Διάβαζα αυτό με τις τουριστικές κωμωπότητες που για ένα διάστημα το χρόνο θα έχουν δικαίωμα να έχουν έναν αντιδήμαρχο επιπλέον, κάτι το οποίο ουδέποτε είχα φανταστεί ότι θα έφτανε κάποιος διαστροφικά να προτείνει προκειμένου να εξυπηρετήσει κάποιους ή διάφορα άλλα με λιμενικά ταμεία. Τα εξήγησε εξαιρετικά ο συνάδελφός μας και εισηγητής κ. Ντόλιος.

Έρχομαι στη διάταξη για τους Βουλευτές οι οποίοι είναι και δημόσιοι υπάλληλοι. Σας ρωτώ: Μέχρι πότε θα ανέχεται ο ελληνικός λαός και αυτή η Βουλή να ψηφίζει διατάξεις για Βουλευτές δημόσιους υπαλλήλους ή για Βουλευτές μιας ειδικής κατηγορίας; Είναι σαν εγώ να έλθω και να σας πω αύριο το πρωί ότι μόλις φύγω από τη Βουλή θέλω να με κάνετε γενικό διευθυντή στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Αν είναι δυνατόν!

Όλες οι διατάξεις οι οποίες υπάρχουν, επειδή δυσφημούν απολύτως την ελληνική Βουλή, ιδιαίτερα σε τέτοια περίοδο και σε τέτοιες εποχές, πρέπει να αποσυρθούν και πρέπει να αποσυρθούν και οι παλαιότερες διατάξεις. Αν θέλει η Κυβέρνησή

σας να προσφέρει κάτι, έστω και τελευταίο, ας κάνει ένα τέτοιο βήμα. Κατά τα λοιπά σας παρακολουθούμε μοιραίους, άβουλους και επιζήμιους πια μέσα στη σήψη σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση γίνεται μέσα σε συνθήκες πολύπλευρες και βαθιάς κρίσης οικονομικής, κοινωνικής, θεσμικής και ηθικής. Η κυβερνητική πολιτική είναι αυτή που, κυρίως, δημιουργεί και αναπαράγει, εντείνει και βαθιάίνει την κρίση αυτή.

Για σας, για την Κυβέρνησή σας και για τον Πρωθυπουργό, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχουν άλλοι. Όσο και αν αναζητάτε να κτίσετε άλλοι, δεν υπάρχουν πλέον για σας άλλοι. Δυστυχώς όμως με την πολιτική σας δημιουργείτε μεγάλα ρήγματα στην κοινωνία, μεγάλη ένταση, μεγάλη οξύτητα και αντιπαράθεσεις. Δημιουργείτε όμως και ρήγματα στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία. Δημιουργείτε ρήγματα και ακυρώνετε θεσμούς που μέχρι χθες είχαν ένα ζωτικό και σημαντικό ρόλο στη λειτουργία του κράτους και της χώρας, στην ομαλή πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή.

Γι' αυτό μουδιασμένη και ανήμπορη η εκλογική σας βάση, ακόμα και η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, αποσιώζει πλέον από τον δημόσιο διάλογο, από τη δημόσια συζήτηση, απουσιάζει από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου γιατί δεν μπορεί να καταλάβει την πολιτική που ασκεί ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργός της χώρας, δεν μπορεί να καταλάβει τι νομοθετείτε και γιατί νομοθετείτε. Γι' αυτό, λοιπόν, είναι μουδιασμένη, άφωνη και απούσα, γιατί νιώθει την πίεση της κοινωνίας και των πολιτών, την καθημερινή πίεση που γίνεται οργή και αγανάκτηση.

Αυτό που σας μένει σήμερα να κάνετε είναι να διαχειριστείτε την υποχώρηση της κρίσης, την υποχώρηση της έντασης. Αυτό που σας μένει ως δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση –και πρέπει να το κατανοήσετε– δεν είναι η ανακάλυψη και η δημιουργία τεχνητών διχαστικών πολιτικών, αυτό που πήγατε να κάνετε και πέρυσι το Σεπτέμβριο που βάλατε τη χώρα σε τροχιά εκλογών, όπως ομολόγησε κορυφαίο στέλεχός σας σε δημόσια συνέντευξή του, για να καλύψετε την ανεπάρκεια της πολιτικής σας, τη διογκούμενη δυσφορία, τη μεγάλη απογοήτευση των πολιτών και της κοινωνίας.

Δεν διοικείτε πολιτιστικό σύλλογο, κύριε Υπουργέ. Αναλάβετε τις ευθύνες για να διοικήσετε και να κυβερνήσετε τη χώρα και όχι απλώς να παραμείνετε στην εξουσία, αλλά για να λύσετε προβλήματα. Αντί να λύσετε προβλήματα, υπονομεύσατε και τα κεκτημένα των προηγούμενων εποχών και δημιουργήσατε και εντείνετε ακόμη περισσότερο τα προβλήματα που παραλάβατε προσθέτοντας και νέα. Γι' αυτό, λοιπόν, αυτό που σας μένει τώρα μέχρι την ομαλή αποχώρησή σας από την εξουσία την ώρα της λαϊκής κρίσης και των εθνικών εκλογών είναι η διαχείριση της έντασης και η υποχώρησή της.

Όχι, λοιπόν, άλλα τεχνητά δилήματα του είδους «Καραμανλής ή χάος» που εκστομίζουν πρωτοκλασάτοι Υπουργοί κατά καιρούς, όχι δилήματα του τύπου «τάξη ή αναρχία» γιατί την αναρχία και την κοινωνική ένταση τις δημιουργούν η πολιτική σας και οι πρακτικές σας. Είστε ένα «εκκρεμές» και αυτό χαρακτηρίζει την πολιτική σας που όμως έχει μεγάλη περίοδο επαναφοράς και δημιουργεί τεράστια πολιτικά κενά, τεράστια παραγωγικά και κοινωνικά κενά. Το είδαμε αυτό τις τελευταίες ημέρες, το είδαμε όλη την προηγούμενη περίοδο. Εσείς πήγατε από το κράτος του κ. Μητσοτάκη για τα Σώματα Ασφαλείας στους πραιτόρες του κ. Πολύδωρα, από τους πραιτόρες του κ. Πολύδωρα στο κάθε νόμιμον και ηθικόν του κ. Καραμανλή στη συνέντευξή του στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης για να καλύψει τη δημόσια προπαγάνδα πρωτοκλασάτου Υπουργού του για το πώς ένας Υπουργός μπορεί να φοροδιαφεύγει. Την ίδια ώρα ο κ. Αλογοσκούφης, αντί να πετυχαίνει τη μεγάλη ανάπτυξη και την παραγωγή του πλούτου που είχε υποσχεθεί πέρυσι που στείλατε τη χώρα καταμεσής του καλοκαιριού σε εκλογές, έβαζε νέους πρόσθετους φόρους στα λαϊκά στρώματα, αλλά

τούτη τη φορά ήταν επιβλαβείς φόροι για τα μικρομεσαία στρώματα, για τις ίδιες τις δυνάμεις της αγοράς.

Αυτή, λοιπόν, η καθημερινή απογοήτευση και οργή δεν εκτονώνεται με πρωινά και βραδινά διαγγέλματα του κυρίου Πρωθυπουργού, πολύ περισσότερο δεν εκτονώνεται με απαγορεύσεις συγκεντρώσεων των κομμάτων και των εκπροσώπων των κοινωνικών και παραγωγικών τάξεων. Οι συγκεντρώσεις είναι υποδειγματικές και σας στέλνουν το μήνυμα ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και οι δυνάμεις της παραγωγής, της κοινωνίας και της εργασίας είναι αυτές που μπορούν να διασφαλίσουν και την κοινωνική ειρήνη και την ανάπτυξη της χώρας και την εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας.

Αυτό το μήνυμα σας έστειλαν σήμερα και οι δεκάδες χιλιάδες συγκεντρωμένοι μπροστά από τη Βουλή εργαζόμενοι και εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων. Αυτό το μήνυμα πρέπει να καταλάβει και η κυβερνητική ηγεσία, η κομματική σας ηγεσία και να πράξει αυτά που επιβάλλουν το Σύνταγμα και η δημοκρατική σας συνείδηση, διαφορετικά θα καταγραφείτε στη συνείδηση του κόσμου ως πραγματικά η χειρότερη κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης. Θα ξεπεράσετε κατά πολύ και τον προκάτοχό σας κ. Μητσοτάκη.

Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της αντιφατικότητας και των παλινωδιών της Κυβέρνησης, είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα του ότι δεν νομοθετεί με σχέδιο και προτεραιότητες.

Συζητάμε για τις αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας, δηλαδή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ποιας όμως Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Δυο χρόνια διαρροές για τη διοικητική μεταρρύθμιση από την πλευρά της Κυβέρνησης, ουδέποτε υπεύθυνη τοποθέτηση για το σχέδιο και τη νέα διοικητική οργάνωση της χώρας, για τη μεγάλη ανατροπή που έχει ανάγκη ο τόπος, για την αλλαγή του διοικητικού και αναπτυξιακού μοντέλου. Ήμασταν βέβαιοι ότι ήταν απλά προπαγανδιστικό υλικό που το πρώτο βριαδάκι το καθάρισε, το έδιωξε από την ατμόσφαιρα. Βρήκε άλλοι ο κ. Παυλόπουλος τη χρηματοοικονομική κρίση, την πτώχευση της Lehman Brothers και γι' αυτό δεν βρίσκει χρήματα να χρηματοδοτήσει τη διοικητική μεταρρύθμιση, μα πάνω απ' όλα είναι τομές πολιτικές, διοικητικές, κοινωνικές και οικονομικές η διοικητική μεταρρύθμιση, δεν είναι απλώς μία χωροθετική ρύθμιση με βάση τα κομματικά συμφέροντα του χάρτη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Αυτό δεν μπορείτε να το καταλάβετε γιατί είστε σε άλλη λογική και σ' άλλη αντίληψη.

Έτσι, λοιπόν, νομοθετείτε αρμοδιότητες χωρίς να έχει γίνει η μεγάλη μεταρρύθμιση, χωρίς να έχει αποκτήσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση το περιεχόμενο, τις δομές, τις αρμοδιότητες αλλά και τους πόρους για να ασκήσει αυτές τις μεγάλες και σημαντικές αρμοδιότητες που έπρεπε να είναι ακόμα πιο διευρυμένες και ουσιαστικές. Η Αυτοδιοίκηση θα έπρεπε, πραγματικά, να είναι «αφέντης» στα χωρικά της και στα πληθυσμιακά της όρια κι όχι απλώς διαχειριστής και διεκπεραιωτής πελατειακών σχέσεων και πολιτικών, όχι πνιγμένη στα χρέη που δημιουργεί η δική σας διαχειριστική και κυβερνητική πολιτική.

Θα σας πω ακόμη ότι ο κ. Σουφλιάς πριν από λίγες μέρες δημοσιοποίησε στη Θεσσαλονίκη, μετά από πέντε χρόνια καθυστέρησης, το επικαιροποιημένο σχέδιο, την πρότασή του για το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης. Πώς θα το συζητήσουμε αυτό και μάλιστα μέχρι τις 30 Γενάρη που μεσολαβούν και οι γιορτές; Ζητάει τις προτάσεις των φορέων, των κομμάτων, όταν πέντε χρόνια δεν έπραξε τίποτα. Εμείς είμαστε έτοιμοι, όπως και στην Αθήνα, όπως και παντού. Πώς θα συζητήσουμε όμως διεύρυνση των ορίων, όταν δεν έχουμε συζητήσει ποιος είναι ο αναπτυξιακός σχεδιασμός της ευρύτερης περιοχής και ποιος είναι ο διοικητικός χάρτης; Αυτές είναι οι αντιφάσεις της πολιτικής σας. Καμμία συνέχεια μεταξύ των υπουργείων, κανένας κεντρικός σχεδιασμός. Γι' αυτό και ο Πρωθυπουργός, δυστυχώς, δεν μπορεί να καταλάβει τη μαύρη τρύπα που έχει δημιουργήσει συνολικά (θεσμική, κοινωνική, πολιτική). Η πολιτική και οι επιλογές του, στην οποία βυθίζεται, δυστυχώς συμπαράσχει και τη χώρα. Γι' αυτό το μόνο αίτημα της κοινωνίας είναι η ομαλή αποχώρηση από την εξουσία της Νέας Δημοκρατίας και το άνοιγμα

του δρόμου για μια άλλη προοπτική. Και αυτό που μένει σε σας είναι να εγγυηθείτε αυτήν τη δημοκρατική ομαλότητα, με βάση την δημοκρατική σας συνείδηση και παιδεία και ταυτόχρονα να διαχειριστείτε την υποχώρηση της κρίσης και να μην ανατροφοδοτείτε καθημερινά με τεχνητά διχαστικά διλήμματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγκριώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θλίβομαι για ένα και μόνο λόγο. Άκουσα όλους τους συναδέλφους με προσοχή, τον κ. Μαγκριώτη, τον κ. Βενιζέλο και όλους τους καλούς συναδέλφους. Ξέρετε τι με ενοχλεί; Ότι κανείς δεν τόλμησε να πει ότι υπάρχουν χίλιοι διακόσιοι αστυνομικοί έξω στην Αθήνα καταπονημένοι –και το τονίζω αυτό– διασυρμένοι από τη γελοία στάση, εγκληματική στάση ενός συναδέλφου τους, κουρασμένοι, άπνοι, οι οποίοι καθημερινά λοιδορούνται από όλους, ακόμα και από μας. Κανείς δεν είπε ότι εκατόν σαράντα δύο αστυνομικοί είναι σήμερα στον νοσοκομείο και κανείς δεν τόλμησε να πάει να δει αυτούς τους τραυματίες, γιατί πληρώνουν την εγκληματική πράξη ενός, τη βλακεία, το έγκλημα που έκανε ένας.

Αρα, λοιπόν, αν η πολιτική θέλει να ξεφύγει από τον πολιτικαντισμό, πρέπει, τουλάχιστον, να είναι σοβαρή και να μην είναι υποκριτική. Αυτή είναι η δική μας στάση. Το χειρότερο δε από όλα είναι ότι εδώ μέσα δεν καταλαβαίνουμε ότι έξω χτυπιούνται Έλληνες με Έλληνες. Ο αστυνομικός μπορεί να δέρνει το συγγενή του. Ο συγγενής του, που μπορεί να είναι αναρχικός, γνωστός ή άγνωστος, ή γνωστός άγνωστος, πετάει πέτρες εναντίον του αστυνομικού και κινδυνεύει η ζωή του αστυνομικού. Εμένα με ενοχλεί αυτό. Και επειδή φίλος ο κ. Βενιζέλος, φιλότιμη η αλήθεια, ξεπέρασε την κόκκινη γραμμή –δεν βρίσκεται στην Αίθουσα δυστυχώς– και είπε ότι είμαστε ο «θυρωρός» της Νέας Δημοκρατίας, θα του υπομνήσω πως όταν το κορυφαίο στέλεχος, η κ. Βάσω Παπανδρέου, είχε πει για αυτούς που πλούτισαν παρανόμως στο ΠΑ.ΣΟ.Κ και ότι δεν τους ήξερε ούτε ο θυρωρός της πολυκατοικίας τους, δεν είχε πει τίποτα ο κ. Βενιζέλος και τα υπόλοιπα κορυφαία στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Βέβαια σήμερα αυτοί οι άνθρωποι, που δεν τους γνώριζε ούτε ο θυρωρός της πολυκατοικίας τους, μένουν στα Βόρεια Προάστια και αντί για θυρωρό έχουν σεκιούριτι. Είναι μια πρόοδος και αυτό. Αλλά στο σπίτι του κρεμασμένου να μην μιλάμε για σχοινί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όσο για τα δεκανίκια, θα το πω ακόμη μια φορά. Κάνεις κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ, είσαι δεκανίκι της Νέας Δημοκρατίας. Κάνεις κριτική στη Νέα Δημοκρατία, είσαι δεκανίκι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτά τα πράγματα, τουλάχιστον, εμάς, δεν μας αγγίζουν. Εμείς μπήκαμε στη Βουλή, όπως πολύ εύστοχα είναι ο κ. Πλεύρης, για να επιδοκιμάσουμε και να αποδοκιμάσουμε. Ό,τι θετικό, το επιδοκιμάσουμε. Ό,τι αρνητικό το αποδοκιμάσουμε. Και ερωτώ τον κ. Βενιζέλο και τους υπόλοιπους συντρόφους στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Σήμερα εντόπισε την κοινωνική κρίση; Σήμερα εντόπισε τη διαφθορά; Σήμερα εντόπισε όλα αυτά τα αποτελέσματα τριάντα ετών ρουσφετολογικής συμπεριφοράς απαξίας ηθών, αξιών, απαξίας οραμάτων, απαξίας στεγανών της κοινωνίας; Σήμερα; Εδώ δεν ισχύει το «κάλλιο αργά παρά ποτέ», γιατί είμαστε στο «ποτέ» πλέον. Αυτά είναι λάθη, τα οποία, τουλάχιστον, εμείς δεν μπορούμε να τα επιτρέψουμε δημοκρατικά.

Θα απαριθμήσω μερικά χρόνια. Αύγουστος 1985, Νοέμβριος 1985, Φεβρουάριος 1986, Ιανουάριος 1994, Ιανουάριος 1996, Νοέμβριος 1996, Αύγουστος 1998, Οκτώβριος 1998, Φεβρουάριος 2000, Μάρτιος 2000, Οκτώβριος 2001, Δεκέμβριος 2003. Ξέρετε τι ημερομηνίες είναι αυτές, κύριε Μαγκριώτη; Δολοφονικών ενεργειών αστυνομικών εναντίον συνανθρώπων μας. Ποιοι κυβερνούσαν τότε; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ξέρετε ποιο είναι το λάθος τους; Έλεγαν τα ίδια που λέτε σήμερα εσείς. Σας έλεγαν ανύπαρκτους, σας έλεγαν επικίνδυνους και εσείς σήμερα έρχεστε να κάνετε το ίδιο πράγμα. Δεν δίνουμε λύση έτσι στην κοινωνία, δεν προασπίζουμε την κοινωνική συνοχή, δεν μπορούμε

να οικοδομήσουμε κοινωνία έτσι. Έλεος πια! Φτάνει ο κομματισμός, ο άκρατος πολιτικαντισμός, φτάνει η ψηφοθηρία πάνω σε πτώματα, πάνω σ' ανθρώπους που έπεσαν. Και θα το πω ευθέως. Πριν κηδευτεί ο νεαρός, ο Πρόεδρος σας μιλούσε για εκλογές. Πριν κηδευτεί το άτυχο παιδί, ζητούσατε εκλογές διά του Προέδρου σας και την επομένη μέρα πήγατε με κεριά στο Περιστέρι. Αυτό κι αν δεν είναι πολιτικαντισμός. Είμαι νεαρός σε ηλικία πολιτικός –δεν ξέρω αν θα είμαι και Βουλευτής στις επόμενες εκλογές– αλλά, εν πάση περιπτώσει, εμένα δεν μου αρκεί αυτή η πολιτική στάση. Χρειάζεται σοβαρότερη στάση.

Καταθέτω στα Πρακτικά αυτές τις ημερομηνίες, για να τις θυμούνται οι κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν λέω τα ονόματα των νεκρών, για να μη μπούμε σ' αυτήν τη διαδικασία του σκυλέματος πάνω στους νεκρούς. Εμείς δεν σκυλεύουμε πάνω σε πτώματα, δεν σκυλεύουμε πάνω σε αθώα θύματα, δεν σκυλεύουμε σε νέα παιδιά. Σταματήστε επιτέλους! Και το λέω σ' όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και βέβαια θα ήθελα να πάμε και στην ουσία, στη Δημοτική Αστυνομία. Κύριε Υπουργέ, εγώ είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι για να έχεις τη δυνατότητα να ελέγξεις την εγκληματικότητα, πρέπει να έχεις μια δύναμη πρόληψης και καταστολής. Κάνετε μια Δημοτική Αστυνομία. Θεωρώ ότι κάνετε μια ευνοχισμένη Δημοτική Αστυνομία, μια ερμαφρόδιτη Δημοτική Αστυνομία, η οποία ούτε αστυνομία είναι, ούτε δημοτική υπάλληλος είναι οι άνθρωποι. Τους στέλνετε –και το τονίζω αυτό– ως πρόβατα επί σφαγή. Και προειδοποιώ εδώ μέσα: θα δούμε δημοτικούς υπαλλήλους να δέρνονται ανηλεώς. Είδα στην Θεσσαλονίκη, στην Ερμού και Καρόλου Ντιλ, μια κοπέλα δημοτική υπάλληλη, κύριε Μαγκριώτη, να δέρνεται από έναν οδηγό, γιατί του έκοψε την κλήση. Την έδερνε, την έσερνε από τα μαλλιά. Αυτές οι τακτικές του ρουσφετιού –γιατί αυτή είναι η ιστορία, μη κοροιδευόμαστε– είναι για να βολέψουμε τα «γαλάζια παιδιά», να βρουν μια δουλειά εκεί, αλλά τα στέλνουμε ως πρόβατα στη σφαγή. Ούτε τις δυνατότητες τους δίνουμε να είναι οργανωμένοι, συγκροτημένοι, εκπαιδευμένοι και, κυρίως, με αυτόν το θεσμικό ρόλο που θα τους παρέχεται η δυνατότητα να κάνουν και έλεγχο. Εκτός αν θέλετε εισπρακτικούς μηχανισμούς, γιατί η Δημοτική Αστυνομία αυτό κάνει, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε τι κάνει η Δημοτική Αστυνομία; Κόβει κλήσεις. Αυτή είναι η δουλειά της και καλά κάνει και κόβει κλήσεις. Ξέρετε ποιο είναι το έγκλημα που κάνετε εσείς, κύριε Υπουργέ και οι υπόλοιποι συνάδελφοι; Δεν λέτε όλη την αλήθεια. Θέλετε τον πολίτη να έρχεται στο γραφείο σας μετά, για να σβήνεται την κλήση. Αυτήν την πολιτεία θέλετε, τη ρουσφετολογική, την ανάξια λόγου, ώστε να είναι έρμαιο ο πολίτης του Βουλευτή ή του Υπουργού. Ως συγκοινωνούντα δοχεία η εξουσία λειτουργεί έτσι. Είναι λάθος. Η κόβεις την κλήση, ή δεν την κόβεις, κύριε Υπουργέ. Κι επειδή ο πολίτης, ο κακομοίρης, δεν μπορεί να δώσει 80 ευρώ για μια παράνομη στάθμευση, θα πάει στο Βουλευτή να του σβήσει την κλήση. Έτσι, ακυρώνεις και τη Δημοτική Αστυνομία, ακυρώνεις και την πολιτεία, ακυρώνεις και τον εαυτό σου. Αυτά ήρθαμε να λέμε εμείς στη Βουλή και θα συνεχίσουμε να τα λέμε, γιατί δεν πιστεύουμε ότι με χαϊδολογήματα ή με ευκολόγια μπορούμε να δώσουμε λύσεις. Εμείς θα επιμείνουμε. Αν θέλετε να κάνετε Δημοτική Αστυνομία, κάντε τη σωστά, αλλιώς πέστε μας ότι «θέλουμε να βολέψουμε χίλια «γαλάζια παιδιά», να πούμε «εντάξει, να τους βολέψετε» και να τελειώσει η ιστορία. Δεν είναι έτσι όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Με ποια διαδικασία;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρουμε τη διαδικασία στην Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, και το αδιάβλητο των διαγωνισμών, και το αδιάβλητο των αναθέσεων και των προμηθειών. Τα γνωρίζουμε αυτά. Αυτά πληρώνετε σήμερα. Να, αυτό δεν καταλαβαίνετε. Φτάνετε στο σημείο να προκαλείτε εμένα. Και λέω: ξέρετε γιατί αντιδράει η κοινωνία; Για τη διαφθορά. Ποια δια-

φθορά; Για την αναξιοκρατία. Ποια αναξιοκρατία; Προσλήψεις στο δημόσιο από τα παράθυρα. Κάνετε σαράντα επτά χιλιάδες προσλήψεις. Το ξεχνάτε αυτό; Να, λοιπόν, γιατί λέω ότι είναι το παλιό κομματικό σύστημα. Τα δύο μεγάλα κόμματα δεν έχουν μάθει από τα λάθη τους δυστυχώς και αυτό πληρώνουν καθημερινά.

Αν είναι ευτυχείς που έχουν 60% και οι δύο μαζί, αυτό, τουλάχιστον, είναι μία αντίσταση από το λαό. Τους αποδεικνύει ότι δε τρώει κουτόχορτο πλέον ο Έλληνας.

Μην προκαλείτε, λοιπόν, τη νοημοσύνη των συναδέλφων Βουλευτών, κύριε Υπουργέ. Ξέρουμε πώς είναι οι διαδικασίες και ξέρουμε πόσο ευτυχείς είστε που οι διαδικασίες αυτές είναι αδιάβλητες, για να ξεκαθαρίσουμε και να σας το εμφανίσουμε.

Κλείνω, λέγοντας για τους εργαζόμενους στους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Θεωρώ ότι ήταν μία σωστή λύση να μπει μία τάξη. Υπάρχει αναρχία. Όμως, μην αφήνουμε τους εργαζόμενους στο έλεος του Θεού.

Προσπαθήστε, κύριε Υπουργέ -και χαίρομαι που βλέπω ότι υπάρχει μια διάθεση από την πλευρά σας- να μην αφήσουμε τους εργαζόμενους χωρίς δουλειά.

Κλείνοντας, θέλω να κάνω μία έκκληση σε γνωστούς-αγνώστους και γνωστούς ή αγνώστους κουκουλοφόρους και μη κουκουλοφόρους: Ας σταματήσουν τα επεισόδια. Κάνω έκκληση στη λογική, όσο χωράει η λογική στον παραλογισμό. Κάνω έκκληση σ' όλους μας: Μην πριμοδοτούμε την ιστορία αυτή. Μην πλειοδοτούμε σε δηλώσεις που είναι εμπρηστικές. Και το λέω σ' όλους τους συναδέλφους Βουλευτές: Μη μπαίνουμε στη διαδικασία «να ρίξουμε λάδι στη φωτιά», γιατί η φωτιά αυτή, όταν καίει, μπορεί να κάψει και εμάς.

Η Ελλάδα αιμορραγεί εθνικά, κοινωνικά, οικονομικά. Κάνω μία έκκληση: Μην της δώσουμε τη χαριστική βολή, γιατί θα είμαστε εμείς οι υπαίτιοι του εγκλήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτρης Σαμπαζιώτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη. Έχει ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός, κύριε Σαμπαζιώτη. Θα προηγηθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Βενιζέλος, κατά την προσφιλή του τακτική, περιφρόνησε την κοινοβουλευτική διαδικασία. Δεν είπε ούτε μια λέξη, έστω για τα μάτια του κόσμου, για το παρόν σχέδιο νόμου.

Τι έκανε; Υποκατέστησε για άλλη μια φορά τον Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για εσωκομματική κατανάλωση. Κατηγόρησε ούτε λίγο ούτε πολύ τη Νέα Δημοκρατία ότι σε λιγότερο από πέντε χρόνια, τον παράδεισο της μηδενικής ανεργίας και της μεγάλης οικονομικής ανάπτυξης, που παραλάβαμε, τον μετατρέψαμε σε κόλαση, γι' αυτό και η οργή.

Αλήθεια, πιστεύετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι τον πίστεψε κανείς σ' αυτήν τη χώρα; Ξέχασε την ανεργία που άφησε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ξέχασε το δημόσιο χρέος που καταγράφηκε από την απογραφή και αναγνωρίστηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Ξέχασε, τέλος, τις διαπιστώσεις του αρμόδιου Επίτροπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κ. Αλμούνια για το Α.Ε.Π. της Ελλάδος και για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας; Όλα αυτά ξεχάστηκαν;

Δεν υπάρχει πολίτης που να μην έχει κατανοήσει ότι πολιτική και κομματική σπέκουλα κάνουν και ο κ. Βενιζέλος και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και μετά, οι κύριοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και βλέπω εδώ τον κ. Μαγκριώτη, ο οποίος απέφυγε να πει: Ποιος δημιούργησε τα χρέη των 1.700 εκατομμυρίων ευρώ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, κύριε συνάδελφε; Αυτή η Κυβέρνηση που δεν σεβάστηκε την Τοπική Αυτοδιοίκηση και επιστρέφει τα παρακρατηθέντα; Ποιος είχε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αυτής της χώρας να μη μπορεί να πληρώσει τα ενοίκια από τα κτήρια και τα τηλέφωνα, να μη μπορεί να ανταποκριθεί στα λειτουργικά έξοδα; Ρωτήστε τους δημάρχους και τους νομάρχες. Τους ρωτήσατε;

Εξαντλείστε, όμως, σε κορώνες. Βρήκατε ευκαιρία να δείξετε το άσπρο-μαύρο. Και πιστεύετε ότι αυτή η τακτική είναι τακτική που θα πείσει τον κόσμο; Ξέρουν πολύ καλά ποιοι ευθύνονται και για έναν άλλο θάνατο, για το θάνατο του «εμποράκου», κύριε συνάδελφε.

Εγώ, όμως, θα επιστρέψω στο σχέδιο νόμου, γιατί είναι ένα σοβαρό νομοσχέδιο. Είναι σοβαρή η ανάγκη να έχουμε μία Δημοτική Αστυνομία, η οποία να λειτουργεί συμπληρωματικά, επικουρικά, διοικητική αστυνομία, όπως είπε ο συνταγματολόγος και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Διαβάστε τις αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας. Πρέπει αυτές τις αρμοδιότητες να τις ασκεί η Ελληνική Αστυνομία, η εκπαιδευμένη Ελληνική Αστυνομία, να ελέγχει την τήρηση των διατάξεων που αφορούν τα εγκαταλελειμμένα οχήματα, να ελέγχει την τήρηση των διατάξεων για την υπαίθρια διαφήμιση, για ένα σωρό διατάξεις, για την τήρηση των διατάξεων της κοινής ησυχίας, για τα καταστήματα, για τις διοικητικές κυρώσεις της λειτουργίας των καταστημάτων; Δεν έχει γίνει η κριτική ότι οι αστυνομικοί, αντί να υπερασπίζονται τον πολίτη, καταναλώνονται σε τέτοιου είδους εργασίες, οι οποίες στην πραγματικότητα, θα μπορούσαν να έχουν γίνει από κάποιους άλλους;

Αυτό, λοιπόν, πάει να θεραπεύσει αυτό το σχέδιο νόμου. Και δεν πάει, πρωτοτυπώντας. Προσπαθεί να βάλει τάξη και σειρά σε μία κατάσταση η οποία δεν ήταν ευχάριστη και δεν ήταν αποδοτική. Και αυτή τη διαπίστωση ποιοι την έκαναν πρώτοι; Την έκαναν οι ίδιοι οι χρήστες, οι δήμαρχοι. Και με αυτούς μαζί κάναμε διατάξεις σύγχρονες, οι οποίες διατάξεις, βέβαια, να εναρμονίζονται και με τις αρμοδιότητες που ανέλαβε η Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσα από τον καινούργιο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα και να δημιουργηθεί έτσι ένα είδος τεκμηρίου αρμοδιότητας υπέρ της Δημοτικής Αστυνομίας για τον έλεγχο της εφαρμογής των κανονιστικών ρυθμίσεων, που αφορούν τοπικές υποθέσεις.

Το είπα και χθες, γιατί τέθηκε ιδίως από τους συναδέλφους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού: Τι είδους Δημοτική Αστυνομία θέλετε; Και θα απαντήσω ότι η καμήλα στο γνωστό μύθο ρώτησε: Εκτός από τον κατήφορο και τον ανήφορο ίσιος δρόμος δεν υπάρχει;

Εγώ πιστεύω απόλυτα ότι αυτή η θεσμοθέτηση αφορά τον ίδιο δρόμο για τη Δημοτική Αστυνομία. Ούτε δημοτικοί υπάλληλοι οι οποίοι να μην διαφέρουν από τους άλλους δημοτικούς υπαλλήλους, όπως περίπου ισχυρίζεται η Αριστερά, αλλά ούτε μια επέκταση της Αστυνομίας. Και θα σας ρωτήσω τούτο: Στη λαϊκή αγορά, που είναι, αν το θέλετε, ένα περιβάλλον όπου συμφέροντα συνωθούνται και υπάρχει κάποια ένταση, είναι δυνατόν να κάνει χρήση όπλου ο ένστολος αστυνομικός και πρέπει να δώσουμε και στο δημοτικό αστυνόμο το όπλο για εκφοβισμό;

Ξέρετε -και το θυμηθήκαμε όλοι αυτές τις μέρες- πότε, σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να χρησιμοποιήσει, σύμφωνα με τον Κανονισμό, το όπλο του ο αστυνομικός της Ελληνικής Αστυνομίας και σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να πυροβολήσει στον αέρα, όταν πρέπει να εκφοβίσει ή να προσπαθήσει με αυτόν τον τρόπο να επιτύχει την απομάκρυνση κάποιων; Τόσο εύκολο είναι να χρησιμοποιηθεί το όπλο;

Άρα, λοιπόν, όλες αυτές οι δραστηριότητες δεν χρειάζονται όπλο. Και όπλο να υπήρχε, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί. Άρα, προς τι αυτό το όπλο; Και έπειτα, εάν έχει δημιουργηθεί σε κάποια λαϊκή αγορά μία έκρυθμη κατάσταση ή αν κάποιοι μπράβοι, όπως υπονοήσατε, της νύκτας έχουν δημιουργήσει ένα τέτοιο πλέγμα που ο δημοτικός αστυνομικός να μην μπορεί να προσεγγίσει αυτό το νυκτερινό κέντρο των μπράβων, τότε έχει τη δυνατότητα και το δικαίωμα να συνοδευτεί ή να απευθυνθεί στην Ελληνική Αστυνομία, η οποία θα πάει με κλιμάκιο. Ούτε ένας αστυνομικός θα πάει. Προφανώς...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τον ίδιο χρόνο έχω εγώ με τους συναδέλφους, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Οκτώ λεπτά έχετε και εσείς, κύριε Υφυπουργέ. Δεν έχει λήξει ο χρόνος σας και, εν πάση περιπτώσει, θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου. Μην

αγωνιάτε. Ωστόσο, δεν έχει λήξει ακόμα το οκτάλεπτό σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Έχουν πυροβολήσει το νομοσχέδιο δεκάδες μέχρι στιγμής! Ας το υπερασπιστώ, τουλάχιστον!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βεβαίως. Θα σας δώσω τη δυνατότητα να το υπερασπιστείτε, γι' αυτό σας είπα ότι θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου. Όμως, είμαι υποχρεωμένος στην έναρξη της ομιλίας σας να ορίσω το χρόνο που ορίζεται κατά τον Κανονισμό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Άρα, λοιπόν, τη μέση οδό διάλεξε η Κυβέρνηση και γι' αυτό διαφοροποιείται και ως προς της συνθήκες που είπατε και την οργάνωση η δημοτική αστυνομία από τους υπόλοιπους δημοτικούς υπαλλήλους.

Οι πόροι, κυρία συνάδελφε του Κομμουνιστικού Κόμματος, που αναρωτηθήκατε, έχουν δοθεί ήδη και έχουν εγγραφεί και στον Προϋπολογισμό. Είναι το 40% των τελών κυκλοφορίας των οχημάτων για τις μεταφερθείσες αρμοδιότητες. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιούργησε το θεσμό αυτό και μάλιστα, ανέγραψε ότι δεν αφορά μεταφερόμενη αρμοδιότητα, άρα, δεν χρειάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος, πρόσθετη επιχορήγηση προς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Θέλω να πω και τούτο, όσον αφορά τους λίγους αυτούς δημοτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι είναι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και υπηρετούν πολλά χρόνια. Δίκιο έχουν, πλην όμως δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί το αίτημά τους, διότι προσκρούει και σε άλλες διατάξεις και θα ήταν μια διαφορετική ρύθμιση, ευπρόσβλητη στο Συμβούλιο της Επικρατείας, μια που πρέπει να υπάρχει αντιστοιχία με τον παλλαϊκό κώδικα και τον κώδικα των δημοτικών υπαλλήλων.

Τα οχτώ χρόνια τα οποία αναφέρονται για την υποχρεωτική υπηρεσία στη θέση του δημοτικού αστυνομικού είναι τα ελάχιστα κατ' αναλογία με το χρόνο εκπαίδευσης, διότι είναι πάρα πολύ φυσικό -και το ξέρετε όλοι από την καθημερινή πολιτική πρακτική- ότι θέλουν όλοι να μεταπηδήσουν από τη δημοτική αστυνομία στις άλλες υπηρεσίες, για ευνόητους λόγους και φυσιολογικό είναι αυτό.

Θέλω τέλος να τονίσω το εξής. Η δημοτική αστυνομία είναι απαίτηση των δήμων της χώρας, για να ασκηθούν επιτέλους αυτές οι αρμοδιότητες που περιγράφονται στο άρθρο 1. Και αυτές οι αρμοδιότητες, όταν ασκηθούν, δεν είναι προς το συμφέρον των δήμων. Είναι προς το συμφέρον της τάξης, είναι προς το συμφέρον των πολιτών, είναι διατάξεις που υπερασπίζονται την υγεία, την ασφάλεια, την εύρυθμη λειτουργία της πόλης. Γι' αυτό οι δήμαρχοι το ζητάνε. Και αυτές είναι διατάξεις που στοιχειοθετήθηκαν μετά από πολυετή βάσανο, με τη συμμετοχή της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., με τη συμμετοχή των φορέων.

Ανέφερε ο κ. Γείτονας προηγουμένως, ο οποίος δεν ήταν μέλος της Επιτροπής, ότι αυτές οι διατάξεις δεν έχουν τύχη της επεξεργασίας που έπρεπε. Αλλά κατατέθηκαν όλες οι απόψεις στην Επιτροπή του Υπουργείου, που επεξεργάστηκε επί σειρά ετών αυτές τις διατάξεις, αλλά και στη διαρκή Επιτροπή.

Πριν να τελειώσω θέλω από το Δεύτερο Κεφάλαιο να αναφερθώ μόνο σε δύο θέματα, μια που μπήκαν από τους συναδέλφους. Τα 2/3 του μοναδικού ακινήτου. Καταργούνται ως πλειοψηφία 2/3. Αυτό πάλι το ζήτησαν οι δήμαρχοι όλων των παρατάξεων, γιατί αν υπάρχει ένα μοναδικό ακίνητο και αυτό είναι σημαντικό για τη λειτουργία του δήμου και για την εξυπηρέτηση των πολιτών θεωρείται -κακώς; κακώς- ότι θα αποτελέσει πλεονέκτημα για το δήμαρχο η εξασφάλιση αυτού του ακινήτου και η δημιουργία εκεί κάποιας δραστηριότητας, όπως και το να ξεπεράσει κάποια οικονομικά εμπόδια.

Γι' αυτό με προϋποθέσεις -και όχι βεβαίως έτσι όπως ελέχθη- είναι δυνατόν να μπορέσει με την απλή πλειοψηφία ο δήμος να αποκτήσει αυτό το ακίνητο σε τιμή η οποία διασφαλίζεται από τόσες μεριές, απ' όλες τις μεριές, ούτως ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η τιμή η οποία θα δοθεί τελικά, θα είναι αυτή η σωστή τιμή που προκύπτει από την αγορά και οι διασφαλιστικές δικλίδες υπάρχουν μέσα στο νόμο.

Τέλος, επειδή ακούστηκε κατ' επανάληψη ότι υπάρχει μια φωτογραφική διάταξη για το Λιμενικό Ταμείο, θα πω ότι από το

νόμο προκύπτει -και είναι νόμος δικός σας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί εσείς μας κατηγορήσατε γι' αυτό- ότι είναι ο αριθμός των μελών δια του αριθμού των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης που συμμετέχουν, συν ο λιμενάρχης. Εάν είναι δύο, βεβαίως είναι 1/2, αν είναι τρεις είναι 1/3. Όταν είναι κοινότητα θα πρέπει να απουσιάζει παντελώς; Είναι δίκαιο, λοιπόν, να υπάρχει ένα λιμενικό ταμείο που να είναι ο δήμος και μια κοινότητα και η κοινότητα να μην έχει κανένα λόγο και ας έχει και περισσότερες ακτές και μερικές φορές και μεγαλύτερο λιμάνι; Αυτό ήταν δίκαιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Τώρα το κάνετε δίκαιο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Βεβαίως και είναι δίκαιο. Εκπροσωπούνται οι χρήστες των λιμενικών εγκαταστάσεων και οι δύο Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν είναι δίκαιο; Ο άλλος πρέπει να είναι απ' έξω, να κοιτάει από μακριά το διπλανό δήμο να ρυθμίζει τα του δικού του Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Και βέβαια είναι δίκαιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Έχετε κάτι συγκεκριμένο....

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Βεβαίως και εγώ έχω και εσείς έχετε, αλλά όταν νομοθετεί κανείς, νομοθετεί για όλες τις περιπτώσεις. Αφορμή και αιτία μπορεί να είναι μια αδικία σαν αυτές που περιγράψαμε εδώ πέρα, όπως και για το ακίνητο που σας περιέγραψα, αλλά αυτό γίνεται νόμος και αφορά όλες τις περιπτώσεις και άλλες περιπτώσεις που θα μεταβιβαστούν λιμενικά ταμεία, που ξέρετε ότι έχει σταματήσει η διαδικασία, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τέλος, επειδή το θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό και δεν αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ στις διατάξεις του άρθρου 21, όσον αφορά τα θέματα που άπτονται των κοινωνικών προγραμμάτων, σε σχέση με τα προγράμματα που επεκτάθηκαν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που εντάσσονται στο Ε.Σ.Π.Α. και χρηματοδοτούνται επίσης, από εθνικούς πόρους.

Είναι προσαρμογές προς τον Κώδικα, αλλά και παρατάσεις λειτουργίας αυτών των αναπτυξιακών εταιρειών των Ο.Τ.Α., οι οποίες είχαν δημιουργηθεί τότε για να μπορέσουν να αποσπάσουν προγράμματα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και κάνουμε προσαρμογή στις ημερομηνίες, αφενός μεν για να μπορέσουν να ενταχθούν στο Ε.Σ.Π.Α., αφετέρου δε για να συνεχίσουμε και εμείς τα πιλοτικά προγράμματα που έχει το Υπουργείο Εσωτερικών και το Υπουργείο Υγείας, μέχρι να υποκατασταθούν αυτά τα προγράμματα από την ένταξή τους στο Ε.Σ.Π.Α..

Εκείνο το οποίο υπάρχει -και θέλω να το τονίσω αυτό ως παρότρυνση και πολιτική του Υπουργείου- είναι να δημιουργηθούν από τους δήμους διευθύνσεις κοινωνικών υπηρεσιών, να αποκτήσουν μια μόνιμη δομή οι κοινωνικές υπηρεσίες και με αυτό τον τρόπο να υπάρξει η για πάντοτε εξάσκηση αυτών των σημαντικών για τους πολίτες κοινωνικών δραστηριοτήτων, όπως είναι το «Βοήθεια στο Σπίτι», τα Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης.

Η Κυβέρνησή μας ενισχύει αυτές τις δομές, τις χρηματοδοτεί, τις συνεχίζει, παρ' ότι είχαν αφεθεί στην τύχη τους και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε εξαναγκάσει τους δημάρχους, προκειμένου να τους εντάξει σε αυτά τα προγράμματα, να υπογράψουν ότι μετά τη λήξη τους, με ιδίους πόρους θα συνέχιζαν αυτά τα προγράμματα. Αυτή ήταν η τακτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή είναι η τακτική η δική μας, αυτή είναι η τύχη που επιφυλάσσουμε σε αυτά τα ευρύτατης κοινωνικής αποδοχής προγράμματα των δήμων.

Πιστεύουμε ότι οι δήμοι της χώρας είναι οι αρμοδιότεροι, αυτοί που είναι πιο κοντά στον πολίτη, είναι αυτοί που μπορούν να εξυπηρετήσουν καλύτερα τον πολίτη με προγράμματα αυτής της μορφής και γι' αυτό τα ενισχύουμε. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδ-

δρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοτική αστυνομία αποτελεί έναν παλαιό, αλλά ταυτόχρονα και ένα νέο θεσμό. Μπορεί να ιδρύθηκε το 1982, αλλά μόλις τα τελευταία χρόνια έκανε αισθητή την παρουσία της στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Για χρόνια ολόκληρα αναζητούσε το ρόλο και τη θέση της στην κοινωνία και ποτέ, μα ποτέ μέχρι σήμερα, δεν απέκτησε ξεκάθαρες αρμοδιότητες και ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας.

Ο βασικός άξονας του προωθούμενου σχεδίου νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο προσδιορισμός και η αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας, ύστερα από την προσαρμογή τους στις νέες ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, με τελικό στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, την εμπέδωση σε αυτόν του αισθήματος ασφάλειας και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στις πόλεις και στα χωριά γενικότερα.

Με τον τρόπο αυτό, η Δημοτική Αστυνομία θα γνωρίζει πλέον ποιες αρμοδιότητες έχει και –το βασικότερο– θα έχει τις προϋποθέσεις για να τις ασκεί.

Θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα θεσμό φιλικό προς τον πολίτη, ανθρωποκεντρικά δομημένο, με σκοπούς και στόχους συμβατούς με τις αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ένα θεσμό που να αποτελεί την αυθεντική έκφραση της άμεσης και καθημερινής παρουσίας της Δημοτικής Αρχής σε κάθε πρόβλημα τοπικού ενδιαφέροντος, με μεθόδους φιλικές προς το συνάνθρωπο και τον κοινωνικό περίγυρο και με μοναδικά όπλα την πρόληψη, τη σύσταση, τη συναίνεση, αλλά και την εφαρμογή του νόμου, όπου και όποτε χρειαστεί.

Μοναδικός στόχος και επιδίωξη της Δημοτικής Αστυνομίας θα είναι η βελτίωση της ευταξίας της πόλης, η διατήρηση και η συνεχής προσπάθεια για την αναμόρφωση της εικόνας της, η προστασία του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος, καθώς και η άμεση κινητοποίηση των μέσων και του ανθρώπινου δυναμικού της για παροχή βοήθειας όπου και όποτε της ζητηθεί.

Έτσι, λοιπόν, η Δημοτική Αστυνομία, με σύγχρονες εξοπλισμένες κεντρικές εγκαταστάσεις και με τεχνολογικά προηγμένο ατομικό εξοπλισμό, θα απλάνει ένα ευρύ δίκτυο κοινωνικής προστασίας και φροντίδας, τόσο στη δημοτική περιουσία που ταυτόχρονα είναι και περιουσία των πολιτών, όσο και στους κατοίκους της πόλης.

Η Δημοτική Αστυνομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας θεσμός με διαρκή εξέλιξη, ένας θεσμός με προοπτική, ένας θεσμός που μέρα με τη μέρα ξεδιπλώνει και αναδεικνύει την κοινωνική του χρησιμότητα, ένας θεσμός συνυφασμένος με τον πολίτη, την πόλη και τη διαχείριση της καθημερινότητας.

Αυτό το θεσμό θέλουμε να τον εδραιώσουμε, να τον αναπτύξουμε ακόμα πιο πολύ. Προωθούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μετεξέλιξη της Δημοτικής Αστυνομίας σε θεσμό αρωγό της πόλης και του πολίτη, προς όφελος των πολιτών.

Το σχέδιο νόμου για τη Δημοτική Αστυνομία διορθώνει τα κακώς κείμενα πολλών δεκαετιών, δεδομένου ότι η Δημοτική Αστυνομία είχε οργανωθεί εντελώς ελλειμματικά τα προηγούμενα χρόνια και ιδίως μετά το 2002. Με αυτό το νομοσχέδιο οριοθετείται η πορεία αναδιοργάνωσης, αλλά και οι διαδικασίες εκσυγχρονισμού και περαιτέρω ανάπτυξης της Δημοτικής Αστυνομίας, δραστηριότητες οι οποίες σε συνδυασμό με την κατακόρυφη αύξηση της κοινωνικής χρησιμότητας της υπηρεσίας, αλλά και της αποδοχής της από τους πολίτες, θέτουν νέα δεδομένα για το θεσμό, το μέλλον και την προοπτική του.

Βέβαια, η άσκηση «αστυνόμευσης» –εντός εισαγωγικών– από τη Δημοτική Αστυνομία επ' ουδενί λόγω δεν συνεπάγεται ρωγμή στο σύστημα αστυνόμευσης της χώρας, αφού η Δημοτική Αστυνομία δεν αναλαμβάνει την άσκηση όλων των αρμοδιοτήτων αστυνόμευσης στα διοικητικά της όρια, αλλά δρα συμπληρωματικά και επικουρικά με την Ελληνική Αστυνομία. Αυτά τα δύο όργανα, η Δημοτική και η Ελληνική Αστυνομία, θα λειτουργούν με συγκεκριμένους ρόλους, ώστε να μπορεί η Ελληνική Αστυνομία να ασχολείται με θέματα καθημερινότητας που είναι αυστηρά στο πλαίσιο της δικής της αρμοδιότητας, ενώ η Δημοτική Αστυνομία θα ασχολείται με θέματα τοπικού

ενδιαφέροντος. Με αυτό τον τρόπο και τα δύο όργανα θα είναι πιο αποτελεσματικά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ακόμα σημαντικό σημείο του σχεδίου νόμου είναι η οργάνωση της Δημοτικής Αστυνομίας σαν αυτοτελή μονάδα, με δικές της υποδομές, οι οποίες είναι απαραίτητες, προκειμένου να ασκηθούν τα καθήκοντά της. Είναι αυτονόητο ότι για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση της αποστολής της είναι αναγκαία η στελέχυσή της από προσωπικό, το οποίο θα έχει λάβει ειδική εκπαίδευση, ώστε να είναι αποτελεσματικό, αλλά και φιλικό προς τον πολίτη. Μιλάμε για ένα προσωπικό που θα διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό και θα διέπεται από ιδιαίτερη ιεραρχία και ειδικούς κανόνες πειθαρχίας, ώστε να μπορεί να δρα συντεταγμένα και όχι όπως σήμερα και να παρέχει τις υπηρεσίες της σε εικοσιτετράωρη βάση εντός και εκτός του γραφείου.

Έτσι, διαμορφώνεται ένα Σώμα Δημοτικής Αστυνομίας, το οποίο συμπληρώνει τα καθήκοντα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, ολοκληρώνοντας με αυτόν τον τρόπο τις μεταρρυθμίσεις στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, οι οποίες ξεκίνησαν, όπως ξέρετε πολύ καλά, με τον κώδικα που ισχύει από το 2006.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοτική Αστυνομία είναι άρρηκτα συνυφασμένη με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εξυπηρετώντας την αρχή της επικουρικότητας. Στο μέτρο αυτό, βέβαια, βρίσκεται μονίμως στο πλευρό των πολιτών των τοπικών κοινωνιών, συμβάλλει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της στην επίλυση των τοπικών προβλημάτων, μα πάνω από όλα στην εμπέδωση της ασφάλειας και της εμπιστοσύνης στις τοπικές κοινωνίες, μην παραβλέποντας την ικανοποίηση των τοπικών αναγκών.

Με το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φιλοδοξούμε να αναδημιουργήσουμε τη Δημοτική Αστυνομία δημιουργώντας το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο που θα την καταστήσει λειτουργική και αποτελεσματική. Πραγματοποιούμε μία σειρά από τομείς στην αποστολή και στην οργάνωση της Δημοτικής Αστυνομίας, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη-δημότη και την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής στην πόλη και στα χωριά.

Δημιουργούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία Δημοτική Αστυνομία, η οποία χωρίς να είναι μηχανισμός καταστολής θα βρίσκεται σε διαλειτουργική διασύνδεση με τις λοιπές υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και την Ελληνική Αστυνομία, συμμαχώντας με αυτές στη μάχη της καθημερινότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτούς τους λόγους, σας καλώ να ψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιώτου και μετά ακολουθεί ο κ. Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητείται όντως έχει πολύ μεγάλη σημασία, διότι αφορά τις δυνατότητες ή τις αδυναμίες που έχουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης να φέρουν σε πέρας την αποστολή που τους αναθέτει το Σύνταγμα, μία αποστολή με την οποία καλούνται να ανταποκριθούν σε υπαρκτά αιτήματα και προβλήματα των τοπικών κοινωνιών.

Επειδή, όμως, το αντικείμενο του νομοσχεδίου είναι συναφές προς τα θέματα και τα γεγονότα, τα οποία εισέβαλαν στο προσκήνιο της καθημερινότητας με τρόπο δραματικό και αναπάντεχο τις τελευταίες ημέρες, άκουσα από πολλές πλευρές του Κοινοβουλίου να γίνονται συγκεκριμένες παρατηρήσεις.

Η απόλυτη ή η έμμεση συνάφεια με τα γεγονότα, με υποχρεώνει κι εμένα να προχωρήσω σε αντίστοιχες παρατηρήσεις-απαντήσεις σε όσα ειπώθηκαν, ιδιαιτέρως από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποχρεούμεθα, ως λειτουργοί του πολιτικού συστήματος να ξεκαθαρίσουμε τι έγινε και τι δεν έγινε, πού υπάρχουν ευθύνες και πού δεν υπάρχουν ευθύνες για τα δραματικά γεγονότα των τελευταίων εικοσιτετραώρων.

Οι παράμετροι των γεγονότων είναι τρεις και πρέπει να μπορέσουμε με ορθολογισμό και με νηφαλιότητα να τις διακρίνουμε και να τις διαχωρίσουμε. Μπορεί να επικαλύπτονται εν μέρει ή εν συνόλω μέσα στη σύγχυση που έχει προκληθεί, αλλά η αποστολή που μας έχει αναθέσει το Σύνταγμα της Ελληνικής Πολιτείας και πριν από όλα ο εντολέας μας που είναι ο ελληνικός λαός, μας υποχρεώνει με καθαρό μυαλό να αντιμετωπίσουμε κατά πρόσωπο αυτά που έγιναν.

Τι έγινε; Πρώτη παράμετρος. Υπάρχει ένας φόνος, ένα δραματικό γεγονός, πόσο μάλλον που έχει θύμα ένα παιδί δεκαπέντε χρονών. Η οδύνη είναι μεγάλη και σωστά εκφράστηκε με τον πλέον έντονο και κατηγορηματικό τρόπο από τις κορυφές της ελληνικής πολιτικής και πολιτειακής πυραμίδας.

Γι' αυτό το φόνο υπάρχει υπεύθυνος ή υπάρχουν υπεύθυνοι. Ο Πρωθυπουργός από τις πρώτες στιγμές ξεκαθάρισε με τον πλέον κατηγορηματικό και απόλυτο τρόπο ότι δεν θα υπάρξει καμιά επιείκεια και καμιά χρονική καθυστέρηση, προκειμένου ο υπεύθυνος ή οι υπεύθυνοι να πληρώσουν, σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται από την ελληνική έννομη τάξη.

Η δεύτερη παράμετρος. Είναι ένα ξέσπασμα λαϊκής διαμαρτυρίας. Εδώ, πρέπει να ανοίξουμε όλοι τα αυτιά μας, αλλά και «τα αυτιά και τα μάτια της ψυχής μας» και να αποκωδικοποιήσουμε αυτό το μήνυμα θυμού και οργής που έστειλαν, όχι μόνο προς την Κυβέρνηση, αλλά και προς ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, κυρίως νέοι σε ηλικία πολίτες της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Αυτές, όμως, οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας δεν έχουν καμιά σχέση με το όργιο καταστροφών και λεηλασίας που ακολούθησε. Αυτοί οι οποίοι πρωταγωνίστησαν σ' αυτό το όργιο λεηλασίας και καταστροφών είναι τελείως ξένοι προς τις δημοκρατικές διαδικασίες των διαδηλωτών, προς τις δημοκρατικές διαδικασίες και το φρόνημα αυτών που θέλησαν να ασκήσουν ένα νόμιμο συνταγματικό δικαίωμά τους, να διαμαρτυρηθούν, να εκδηλώσουν τη διαφωνία τους για την άλφα ή βήτα πολιτική.

Θα πρέπει να ξεχωρίσουμε τα γεγονότα. Ένα είναι βέβαιο: Τώρα που σιγά-σιγά πέφτει ο πυρετός της έντασης, η Κυβέρνηση θα αποτιμήσει και αυτή με ψυχραιμία, με νηφαλιότητα και με συναίσθηση της ευθύνης που έχει και τα τυχόν λάθη, εκεί που υπήρξαν, και τις παραλείψεις εκεί που και αυτές υπήρξαν και εντοπίζονται.

Αυτό όμως το οποίο πρέπει να συζητήσουμε κάποια στιγμή - και η συζήτηση πρέπει να γίνει εδώ, μέσα σ' αυτή την Αίθουσα - είναι για το γενικότερο φόντο μέσα στο οποίο κινήθηκαν αυτά τα δραματικά γεγονότα. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως πολύ εύστοχα παρατήρησε αυτές τις μέρες ο συνάδελφος και φίλος Αντώνης Καρκαγιάννης στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», η συνάντηση του θύματος με το θύτη, αυτή η μοιραία συνάντηση που έγινε το βράδυ του Σαββάτου σε μία γωνία των Εξαρχείων, είχε δρομολογηθεί, δυστυχώς, από την αβεληνία, την αδιαφορία και τα λάθη των λειτουργών του πολιτικού συστήματος, εδώ και πολλά χρόνια.

Πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε αυτή τη συζήτηση μέσα σ' αυτή την Αίθουσα. Να μιλήσουμε για τον καμβά της βίας, για το σκηνοτικό της βίας, το οποίο έχουμε αφήσει όλοι όσοι ασκήσαμε την εξουσία, αλλά και αυτοί που ελέγχουν την εκάστοτε εξουσία και διαμορφώνουν διά του ελέγχου το βηματισμό της εξουσίας και επηρεάζουν το βηματισμό και τις αποφάσεις της εξουσίας, δηλαδή οι εκάστοτε συμπολιτεύσεις και αντιπολιτεύσεις. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τις ευθύνες μας.

Επιτρέψαμε να υπάρξει ένα «θερμοκήπιο» με τα άνθη του κακού και να μεγαλώνει εδώ, ελάχιστα μέτρα μακριά από το Κοινοβούλιο, από τη Βουλή των Ελλήνων.

Επιτρέψαμε να διαμορφωθεί ο καμβάς της βίας πάνω στον οποίο κεντάνε τις δικές τους βίαιες συμπεριφορές και ύποπτες επιλογές διάφοροι κύκλοι ενός ιδιότυπου περιθωρίου βίας και καταστροφής.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι υπάρχουν ευθύνες. Υπάρχουν

ευθύνες σε όλους μας όσους ανεχτήκαμε μέρος των ελληνικών πανεπιστημίων και των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων να είναι αποθήκες πολεμοφοδίων, να είναι φυτώρια βίας.

Πριν από λίγες μέρες, γινόταν ημερίδα σε ελληνικό πανεπιστήμιο και εισέβαλαν οι «γνωστοί-άγνωστοι» κουκουλοφόροι και αφού τα έκαναν «γυαλιά καρφιά», χτύπησαν τον καθηγητή και τον πρύτανη, οι οποίοι οδηγήθηκαν στην εντατική μονάδα κρατικού νοσοκομείου και εξεδίωξαν αυτούς, οι οποίοι ήρθαν να συμμετάσχουν ή να παρακολουθήσουν την ημερίδα. Αυτό είναι το πανεπιστημιακό άσυλο; Αυτή είναι η ελευθερία διακίνησης ιδεών στα ελληνικά πανεπιστήμια;

Όλα αυτά σας τα λέει -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- ένας άνθρωπος που γνωρίζετε ότι έχει μεγάλο σεβασμό σε όλες τις εκφάνσεις του πολιτικού φάσματος.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακολουθώ από πολλά χρόνια με πολλή προσοχή, για παράδειγμα το κίνημα εναντίον της παγκοσμιοποίησης. Έχουμε πολλά να διδαχτούμε από τις επισημάνσεις και τους αγώνες αυτού του μέρους των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Άλλο όμως αυτό και άλλο να αφήνουμε την κερκόπορτα της δημοκρατίας μας ανοιχτή σε φαινόμενα τυφλής βίας και καταστροφής, που θυμίζουν Ιταλία και Ευρώπη του μεσοπολέμου.

Σας θυμίζω ότι η βία ήταν στρατηγική και τακτική επιλογή των Μελανοχιτώνων όταν ανέβαιναν τα σκαλοπάτια της εξουσίας μεταξύ Α' και Β' Παγκοσμίου Πολέμου για να αλώσουν δημοκρατίες και να οδηγήσουν τον κόσμο και βεβαίως την Ευρώπη σε μία συλλογική σφαγή.

Θα πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε αν είμαστε διατεθειμένοι ως πολιτικός κόσμος να εξακολουθήσουμε να δεχόμαστε το αυτόνομο κράτος των Εξαρχείων. Να το ξεκαθαρίσουμε. Είμαστε διατεθειμένοι ή θα συνεχίσουμε να κλείνουμε τα μάτια;

Βεβαίως, ακούω. Γιατί ακούω και τον αντίλογο. Βεβαίως και πρέπει να ξαναδούμε και τα θέματα εξοπλισμού και εκπαίδευσης, ελέγχου της ψυχικής κατάστασης μέσα στην Ελληνική Αστυνομία, να συζητήσουμε ξανά το θέμα χρήσεως των όπλων, οπλοφορίας ή οπλοχρησίας. Ασφαλώς! Να τα δούμε όλα.

Όμως, δεν μπορούμε να δούμε μία γωνία και να αφήσουμε απ' έξω το όλον. Και το όλον αφορά -ξαναλέω- τις συλλογικές μας ευθύνες, γιατί έχουμε επιτρέψει εδώ και πάνω από είκοσι-είκοσι πέντε χρόνια να υπάρχει ένα αυτόνομο κέντρο μέσα στην πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, στο οποίο δεν ισχύουν οι νόμοι που ισχύουν σε κάθε άλλη γωνιά της ελληνικής επικράτειας, στο οποίο εκκολάπτεται η βία και το οποίο λειτουργεί σαν εκπαιδευτήριο βίαιων και καταστρεπτικών συμπεριφορών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Τώρα σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα, άκουσα και διάβασα ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό και ζήτησε εκλογές. Δεν νομίζω ότι απ' αυτό πάσχει σήμερα ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός θέλει να του εξασφαλίσουμε το δημόσιο αγαθό, όπως το εγγυάται το Σύνταγμα της ελληνικής δημοκρατικής πολιτείας που λέγεται ασφάλεια.

Ο ελληνικός λαός θέλει να απαντήσουμε στα αιτήματά του για μια καλύτερη καθημερινότητα. Απαιτεί ομόνοια, ψυχραιμία, αυτοσυγκράτηση, νηφαλιότητα, συναίνεση. Αυτά προσπαθεί να τα εξασφαλίσει η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση ζητάει τη συναίνεση όλων των πλευρών του Εθνικού Κοινοβουλίου, για να ανατάξουμε την κατάσταση που υπήρξε τα τελευταία εικοσιτετράωρα και να προχωρήσουμε μπροστά.

Είναι άδικο να σπεύδουν ορισμένα ξένα μέσα μαζικής επικοινωνίας -και εμένα δεν με στεναχωρεί μόνο, αλλά με εξοργίζει να δίνουν την εντύπωση μιας Ελλάδας αναρχούμενης και καίόμενης- να μας κάνουν τέτοιου είδους διδάγματα και υποδείξεις, μέσα μαζικής επικοινωνίας από χώρες που διαπρέπουν στη ρατσιστική βία κατά καιρούς, η οποία υποτροπιάζει.

Είναι όμως καιρός και για μας να καταλάβουμε τις ευθύνες μας, να ανασυγκροτηθούμε, να ανασυνταχθούμε και πριν απ' όλα να ξεκαθαρίσουμε τι θέλουμε από την Ελληνική Αστυνομία.

Πώς θέλουμε να λειτουργεί αυτός ο θεσμός; Τι θέλουμε από την ελληνική κοινωνία; Θα αποκλείσουμε ή δεν θα αποκλείσουμε τη βία απ' όπουδήποτε κι αν προέρχεται μέσα στην ελληνική κοινωνία; Θα λάβουμε μέτρα για να αποτρέψουμε τους πρωταγωνιστές της βίας από το να επαναλαμβάνουν τέτοιου είδους πρωτοβουλίες και να υποτροπιάζουν, ναι ή όχι;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γιατί δεν λαμβάνετε μέτρα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιους ρωτάτε;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού, λοιπόν, τα ξεκαθαρίσουμε αυτά, τότε θα είμαστε έτοιμοι να λύσουμε τα πραγματικά προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίσαμε τα τελευταία εικοσιτετράωρα, προβλήματα που πλήγωσαν τον ελληνικό λαό, προβλήματα που τραυμάτισαν την έννοια του δικαίου, προβλήματα που εξέθεσαν τη χώρα διεθνώς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιους ρωτάτε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ρωτά την Κυβέρνηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η Κυβέρνηση δεν ρωτά, η Κυβέρνηση κυβερνά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Επειδή είχα τοποθετηθεί για τα γεγονότα χθες, έκρινα σκόπιμο σήμερα να αναφερθώ στο νομοσχέδιο. Όμως, ακούγοντας τον αξιότιμο κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, γεννάται το εξής ερώτημα, κύριε Παναγιωτόπουλε: Ποιον ρωτάτε; Και σας λέει, να πάρουμε μέτρα, να προστατεύσουμε τις περιουσίες. Ποιος θα τα πάρει αυτά τα μέτρα; Αυτά τα μέτρα θα τα πάρει το Υπουργείο σας, αυτά τα μέτρα θα τα πάρει η Κυβέρνησή σας.

Και κάτι ακόμη. Είπατε ότι επιτρέψαμε συλλήβδην να φθάσουν έξω από το Κοινοβούλιο. Ποιοι το επιτρέψαμε; Εσείς το επιτρέψατε. Όταν ο κ. Παυλόπουλος μιλούσε για αμυντική στάση της Αστυνομίας, έδινε το δικαίωμα σε όλους αυτούς να ξέρουν ότι εκείνο το βράδυ μπορούν να κάνουν τα πάντα, χωρίς να έχουν καμμία κύρωση.

Και θέλω να θσώ ένα θέμα ξεκάθαρα. Όταν μιλάμε για επίθεση στο Κοινοβούλιο, δηλαδή αυτό που έγινε προχθές, που είχαμε επίθεση στο Κοινοβούλιο, δεν είναι ακραία αντιδημοκρατική πράξη; Όλοι εδώ πέρα λίγο-πολύ ήθελαν να κατηγορήσουν συλλήβδην την Αστυνομία. Και αυτά τα ΜΑΤ, που ήταν έξω και που κάποιος πρότειναν και την κατάργησή τους απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, κρατούσαν αυτούς που είχαν μολότοφ να μη μπουν μέσα στο Κοινοβούλιο. Και άμα έμπαιναν, τι θα έκαναν; Θα μας έδιναν λουλούδια; Ή θα έκαναν αυτό που έκαναν στη Νομική, στο άγαλμα του Κωστή Παλαμά, στο Πολυτεχνείο και στα Προπύλαια; Και τότε, αν τα ΜΑΤ έλεγαν, αφού δέχστε να μας λιοδορούν, εμείς φεύγουμε και έμπαιναν αυτοί μέσα, ποιοι θα μας προστάτευαν, κύριοι; Ποιοι θα προστάτευαν το ναό της Δημοκρατίας;

Η επίθεση ήταν στο Κοινοβούλιο, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε. Αυτό πρέπει να μας προβληματίζει ακόμη περισσότερο. Διότι μία οργή μπορεί να γίνει αντικείμενο κατανόησης, ως ένα βαθμό. Για μένα δεν πρέπει να είναι αντικείμενο κατανόησης, αλλά μπορώ να το φανταστώ. Όμως, εδώ πέρα είχαμε ευθεία επίθεση στο Κοινοβούλιο. Ο στόχος ήταν αυτή εδώ η Αίθουσα. Και αυτό το πράγμα δεν έχει καμμία σχέση με τους λαϊκούς αγώνες. Δεν έχει καμμία σχέση με τα κοινωνικά δικαιώματα. Δεν έχει καμμία σχέση με την εργατική τάξη.

Θα σας πω και κάτι. Η γενιά των 600 και 700 ευρώ εκείνες τις ώρες εργάζεται, για να βγάλει τα 600 και 700 ευρώ. Και δεν μπορούμε να χαϊδεύουμε τις γενιές. Εγώ που είμαι πιο κοντά σ' αυτήν τη γενιά που χαϊδεύετε δεν έζησα ούτε κατοχή, δεν έζησα ούτε πόλεμο, δεν έζησα ούτε δικτατορία. Έτσι μεγάλωσε αυτή η γενιά. Εσείς που είστε πολύ μεγαλύτεροι και ζείτε όλες αυτές τις καταστάσεις είχατε το άλλοθι να καταλύσετε το κράτος;

Και ναι, υπάρχει οικονομική κρίση. Και ναι, υπάρχει πίεση. Και ναι, γνωρίζουμε πως η νέα γενιά αποκτά συνεχώς εφόδια και

βρίσκει κενά, αλλά με συγχωρείτε. Η γενιά μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ήταν σε καλύτερη μοίρα; Η γενιά της δικτατορίας ήταν σε καλύτερη μοίρα; Δεν τα καταλαβαίνω όλα αυτά και αυτό το χάιδεμα παντού. Δεν δικαιολογείται κανένας σε μια γενικότερη οργή, ότι του φταίει η κοινωνία, επειδή από το πρωί έως το βράδυ κάθεται σε μια καφετέρια στα Εξάρχεια.

Πράγματι, υπάρχουν στρεβλώσεις. Πράγματι, υπάρχει αδικία. Πράγματι, πολλά πράγματα πρέπει να αλλάξουν. Όμως, πώς θα αλλάξουν αυτά; Διαλύοντας ότι έχουμε κτίσει με κόπο και ξεκινώντας από το μηδέν;

Προχθές στα ιατρεία της Βουλής ήταν επτά-οκτώ παιδιά των ΜΑΤ και πήγα να τα δω με το συνάδελφο Άδωνι Γεωργιάδη και μας έκαναν ένα παράπονο: «Κι εμείς είμαστε γενιά των 600-700 ευρώ. Και εμείς έχουμε οικογένειες που μας περιμένουν να γυρίσουμε πίσω. Και είμαστε εδώ στα ιατρεία και δεν έχει έρθει κανένας να μας δει!» Εδώ ήταν. Όχι, να πάνε σ' ένα άλλο νοσοκομείο. Μέσα στα ιατρεία της Βουλής! Χτυπημένα. Με δάκτυλα και χέρια χτυπημένα! Αυτή δεν είναι γενιά που αγωνίζεται; Οι πλούσιοι είναι; Οι έχοντες και κατέχοντες είναι;

Συνεπώς δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να μπαίνουμε στη διαδικασία να δικαιολογούμε το οτιδήποτε, έστω και λέγοντας ότι το ανεχόμαστε, ότι το καταλαβαίνουμε. Διότι του χρόνου θα είναι πολύ περισσότεροι και του παραχρόνου ακόμη πιο πολλοί.

Και ξεκαθαρίζω. Δεν συνδέω την ανάγκη του εργατικού κινήματος και των λαϊκών αγώνων για κάτι καλύτερο, που γίνονται μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας. Λέμε αυτό το οποίο γίνεται.

Σήμερα ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» έχει ένα εκπληκτικό πρωτοσέλιδο: «Η Δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται, διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία.» Ισοκράτης

Έτσι καταστρέφονται οι δημοκρατίες. Όταν δεν σεβόμαστε τα δικαιώματα της οργανωμένης πολιτείας και τα καταλύουμε. Και τι θα πούμε σε αυτούς τους εμπόρους που είναι έξω και καταστράφηκαν οι περιουσίες τους, επειδή μία κυβέρνηση ήταν ανίκανη να τηρήσει την τάξη μέσα στην Αθήνα; Θα τους πούμε «Δεν πειράζει. Θα σας αποζημιώσουμε.» Ναι, να τους αποζημιώσουμε και άμεσα. Όμως, είναι κατάσταση γι' αυτόν τον άνθρωπο που πληρώνει ένα μεγάλο ενοίκιο, που συμμετέχει ενεργά στην οικονομία της χώρας, που είναι η ραχοκοκαλιά –ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας είναι η ραχοκοκαλιά– της ελληνικής οικονομίας να μην προστατεύουμε την περιουσία του; Είναι αντιδημοκρατικές συμπεριφορές αυτές; Δεν πρέπει να τις καταγγέλλουμε ως αντιδημοκρατικές συμπεριφορές; Γιατί εκεί είναι η βάση. Στόχος πλέον γίνεται το Κοινοβούλιο.

Και στα δυο λεπτά που μένουν, επειδή θέλω να τοποθετηθώ στο νομοσχέδιο θα πω τα εξής: Κύριε Υπουργέ, εμείς στα πρώτα άρθρα έχουμε κάποιες διαφωνίες που σας εξηγήσαμε. Η πρώτη μας διαφωνία είναι αναφορικά με το ότι δίνετε κάποιες αρμοδιότητες στη δημοτική αστυνομία και δεν τους δίνετε τη δυνατότητα να έχουν έναν αμυντικό οπλισμό. Το ξεκαθαρίσαμε: αμυντικό οπλισμό. Γιατί εσείς αναπτύξατε μια επιχειρηματολογία για περισσότερα.

Οι δημοτικοί αστυνομικοί που μας βλέπουν θα θυμούνται πως πέρυσι δύο συνάδελφοί τους είχαν δεχθεί επίθεση από πλανόδιους που πήγαν να τους ελέγξουν. Μάλιστα ο ένας –είχα πάει να τον δω στο αστυνομικό τμήμα Ακροπόλεως– είχε και μια δαγκωνιά στο στήθος του. Μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο. Έχουν, λοιπόν, πρόβλημα οι άνθρωποι. Πρέπει να έχουν ένα στοιχειώδες αντικείμενο. Αν έχουν ένα σπρέι, είναι τόσο φοβερό; Αν έχουν ένα γκλομπ, είναι τόσο φοβερό; Δεν σας είπαμε για περιστροφή σε ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με την Αστυνομία, αλλά για τα καθήκοντα που τους έχετε αναθέσει, πιστεύετε εσείς ότι, αν πάνε στο Βοτανικό αύριο –γιατί λέτε για πληθυσμιακές ομάδες που είναι συγκεντρωμένες– θα μπορέσουν πολλή ώρα να μείνουν εκεί, άμα δεν έχουν ένα στοιχειώδη εξοπλισμό; Σε αυτό το πράγμα επιμένουμε.

Το δεύτερο είναι ότι στο άρθρο 14, κύριε Υπουργέ, για τη μετάταξη –σας το έχουν πει και αυτοί– που από οκτώ έτη μπορεί να γίνει πέντε, υπάρχει η δυνατότητα. Όμως, το πιο σημα-

ντικό –και θα σας το καταθέσουμε να το γνωρίζετε- είναι αυτό που αφορά το άρθρο 16. Πολύ λογικά αυτοί οι άνθρωποι έρχονται και λένε, για να μην υπάρχουν στρεβλώσεις και άνθρωποι με λιγότερα χρόνια προϋπηρεσίας βρεθούν σε διευθυντικές θέσεις, να παραμείνει στο Β' βαθμό. Πάντοτε τα τέσσερα χρόνια προϋπηρεσίας. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, έστω και την ύστατη ώρα, τουλάχιστον σε αυτό το άρθρο, μπορείτε να κάνετε την τροποποίηση που θέλουν. Διότι διαφορετικά θα έχουμε προβλήματα λειτουργίας. Θα βρεθούν άνθρωποι με λιγότερη προϋπηρεσία σε θέσεις και δεν είναι σωστό, αν θέλετε, και για την τάξη αυτού του Σώματος να παρουσιάζονται τέτοια φαινόμενα.

Θεωρώ πως είναι εύλογο το αίτημά τους. Εγώ παραμένω και ελπίζω ότι η Κυβέρνησή σας, έστω και την τελευταία στιγμή θα καταλάβει αυτό που έγινε και την έκτασή του. Θα αντιμετωπίσει τα κοινωνικά προβλήματα που το δημιουργούν. Όμως, θα αντιμετωπίσει και αυτούς που δεν σέβονται τη δημοκρατία. Και δεν θα τους δώσει άλλοθι για κανένα λόγο.

Καταθέτω στα Πρακτικά το πρωτοσέλιδο του «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ», γιατί άλλες φορές κατακρίνουμε τον Τύπο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όμως πρέπει να επιβραβεύουμε και τις προσπάθειες που στοχεύουν σε αυτό που είναι το πραγματικό νόημα της Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πρωτοσέλιδο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Σας ευχαριστώ, κύριε Πλεύρη.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Κοσμιδής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να μεταφέρω την οδύνη των συμπολιτών μου για τον άδικο χαμό του νέου, του δεκαπεντάχρονου Αλέξη και ως απλός Βουλευτής να κάνω έκκληση σε όλες τις πλευρές της Βουλής να επιδείξουμε την ανάλογη ψυχραιμία, ούτως ώστε να αντιμετωπίσουμε αυτή τη δύσκολη κατάσταση που περνά η χώρα μας.

Με το σχέδιο νόμου, που σήμερα συζητάμε, συμπληρώνεται και ολοκληρώνεται το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία της δημοτικής αστυνομίας. Η δημοτική αστυνομία αποτελεί ένα σημαντικό θεσμό για τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η αύξηση των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η πρόωξη της ιδέας της επικουρικής καθιστούν αναγκαία την αλληλοσυμπλήρωση των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ελληνικής Αστυνομίας και της δημοτικής αστυνομίας.

Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης αναπτύχθηκε έντονος διάλογος και προβληματισμός σχετικά με το ρόλο και την αποστολή που καλείται να διαδραματίσει η δημοτική αστυνομία στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Στη χώρα μας η δημοτική αστυνομία, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου που συζητούμε, δεν αναλαμβάνει το σύνολο των αρμοδιοτήτων αστυνόμευσης εντός των διοικητικών της ορίων, αλλά δρα συμπληρωματικά και επικουρικά και μάλιστα με απόλυτη συνέπεια με τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

Με το παρόν σχέδιο νόμου εισάγονται και μία σειρά από καινοτόμες διατάξεις σε ό,τι αφορά την αποστολή και την οργάνωση της δημοτικής αστυνομίας, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής του.

Επίσης ρυθμίζονται υπηρεσιακά και λειτουργικά θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και θέματα κεντρικής και αποκεντρωμένης διοίκησης, καθώς και ζητήματα ιθαγένειας και μεταναστευτικής πολιτικής.

Θα ήθελα να εστιάσω την προσοχή σας, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 18 παράγραφος 5 και έχω καταθέσει και σχετική τροπολογία και ήθελα να αναπτύξω το σκεπτικό της προτεινόμενης

τροπολογίας.

Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι με τη ρύθμιση της παραγράφου 5 του άρθρου 18 εντάσσονται για λόγους ίσης μεταχείρισης στη διαδικασία δυνατότητας μεταφοράς σε υπηρεσίες των περιφερειών των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα και εργαζόμενοι σε αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Για λόγους, λοιπόν, ίσης μεταχείρισης, προτείνω να προστεθεί νέο εδάφιο στην παράγραφο 5, ώστε να συμπεριλάβετε στις ρυθμίσεις του και το προσωπικό των ανωνύμων εταιρειών που ανήκουν σε δήμους, κοινότητες ή σε Τ.Ε.Δ.Κ., σε ανώνυμες εταιρείες δηλαδή που η πλειοψηφία του κεφαλαίου τους δια των εταιρικών εισφορών που έχουν καταβληθεί κατά τη σύστασή τους, ανήκει σε δήμους ή σε Τ.Ε.Δ.Κ., καθώς και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτών. Υπάρχουν περιπτώσεις που κάνοντας χρήση αυτών των διατάξεων του άρθρου 25 του ν.3613/2007 κινήθηκαν οι διαδικασίες για μεταφορά πλεονάζοντα προσωπικού πολλών επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού σε περιφέρειες, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Η διεκπεραίωση αυτών των υποθέσεων έχει βρεθεί σε αδιέξοδο, διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες κρίνουν ότι στις διατάξεις αυτές εμπίπτει μόνο το προσωπικό των αιγών δημοτικών επιχειρήσεων και όχι αυτών των ανωνύμων εταιρειών.

Οι εν λόγω ανώνυμες εταιρείες στο μετοχικό κεφάλαιο, των οποίων συμμετέχουν όπως είπαμε, κατά πλειοψηφία οι δήμοι ή η Τ.Ε.Δ.Κ. και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, έχουν συσταθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 277 του προηγούμενου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και με τις διατάξεις του ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Το προσωπικό των εταιρειών αυτών έχει υποβάλλει τις αιτήσεις μετάταξης και έχει γίνει δεκτό από αρκετούς φορείς υποδοχής. Οι δε σχετικές πράξεις έχουν δημοσιευθεί στο Φ.Ε.Κ., αλλά δεν έχουν εκτελεσθεί.

Για λόγους, λοιπόν, ίσης μεταχείρισης και δικαιοσύνης πρέπει να γίνει δεκτή η προτεινόμενη τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, άκουσα πριν από λίγο τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Παναγιωτόπουλο και νόμισα ότι η Κυβέρνηση για ό,τι συμβαίνει γύρω μας δεν έχει καμία ευθύνη. «Για όλα φταίνε όλοι οι άλλοι. Όλοι οι υπόλοιποι φταίνε. Το χάος που παρέλαβαν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κακή αντιπολίτευση, μείζονα και ελάσσονα».

Το πανεπιστημιακό άσυλο ήταν η αιτία να μπουν μέσα και να τραμπουκίσουν κάποιοι; Αναρωτιέμαι. Στο Μ.Ι.Τ., στο Χάρβαρντ, στο New York University, στην Οξφόρδη, στο Μπέρκλεϊ μπαίνουν μέσα και δέρνουν; Υπάρχει πανεπιστημιακό άσυλο εκεί; Και όμως υπάρχει πανεπιστημιακό άσυλο, κυρία Πρόεδρε, αλλά δεν τολμάει κανένας να παραβιάσει όλα αυτά τα πράγματα. Όλα αυτά εξαρτώνται από το περιβάλλον που δημιουργείς. Το περιβάλλον είναι αυτό που εμπνέει. Και εν τοιαύτη περιπτώσει, εάν το πανεπιστημιακό άσυλο είναι η αιτία που κάποιοι ταμπουρώνονται στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο και βγαίνουν έξω με πέτρες και λοστούς, γιατί δεν το καταργήσατε; Πέντε χρόνια Κυβέρνηση είστε. Καταργήστε το!

Τον άκουσα να λέει για το αυτόνομο κράτος των Εξαρχείων. Το αυτόνομο κράτος των Εξαρχείων υπάρχει εδώ και πέντε χρόνια. Γιατί δεν το καταργήσατε; Γιατί δεν μπορούσατε να επιβάλετε την τάξη; Και για αυτό φταίει η Αντιπολίτευση;

Και σας ερωτώ, η Αστυνομία που σας παρέδωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Αστυνομία που εξάρθρωσε τη «17 Νοέμβρη», η Αστυνομία που ήταν φιλική με τον πολίτη, η Αστυνομία που εκπλήρωσε τα καθήκοντά της στους Ολυμπιακούς Αγώνες πού είναι; Πού είναι αυτή η Αστυνομία; Πού έχει καταντήσει;

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι από αυτούς που θεοποιώ τις

οποιοσδήποτε άλλες παραστάσεις, τις οποίες προσλαμβάνω επισκεπτόμενος άλλες χώρες. Και στις άλλες χώρες υπάρχουν και καλά και κακά. Όμως, εκείνο το οποίο έχω αποκομίσει είναι ότι σε άλλες πρωτεύουσες, σε άλλες πόλεις στον κόσμο, ακόμη και στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, στο Μπακού, στο Αζερμπαϊτζάν, δεν παρκάρεις όπου θέλεις. Δεν πετάς τα σκουπίδια σου όπου θέλεις. Υπάρχει συγκεκριμένη ώρα που πρέπει να κατεβάσεις τα σκουπίδια σου ως πολίτης για να τα βάλεις στον κάδο και με συγκεκριμένη σακούλα. Όχι όποτε μας κατέβηκε πήραμε και κατεβάσαμε τα σκουπίδια.

Δεν ρημάζουν εγκαταλελειμμένα σπίτια. Είναι υποχρεωμένη η δημοτική αρχή να τα καθαρίζει και να επιβάλει το πρόστιμο στους ιδιοκτήτες του σπιτιού, που το άφησαν εγκαταλελειμμένο. Δεν βάζεις τραπέζια όπου θέλεις στις πλατείες και τέντες. Δεν αφήνεις να κτίζονται παράγκες ή τενεκεδουπόλεις.

Όταν, λοιπόν, δεν τα αφήνεις όλα αυτά γιατί τα προλαβαίνεις, είναι πολύ λογικό και αποδεδειγμένο ότι την εγκληματικότητα ειδικότερα και την παραβατικότητα γενικότερα την αποτρέπει. Διότι σ' ένα περιβάλλον που δεν παρκάρεις όπου θέλεις, σ' ένα περιβάλλον που δεν πετάς τα σκουπίδια σου όπου θέλεις, που δεν αφήνεις να υπάρχει ασυδοσία, τότε και ο άλλος είναι «κουμπωμένος». Δεν είναι εύκολο να πας να ληστέψεις ευνοούμενες πόλεις. Το περιβάλλον δημιουργεί ευταξία και η ευταξία δημιουργεί περιβάλλον. Αυτά πηγαιίνουν μαζί.

Έτσι, λοιπόν, έρχομαι επί του νομοσχεδίου να σας προτείνω το εξής: Δεν θα κάνω πρόταση επί συγκεκριμένων άρθρων, κύριε Υφυπουργέ. Θα σας πω ότι η φιλοσοφία θα έπρεπε να είναι πως σε κάθε πρωτεύουσα νομού να είναι υποχρεωτική η σύσταση δημοτικής αστυνομίας, η οποία όμως θα πρέπει να είναι ευπρόσωπη. Δεν μπορεί να είναι «πέντε και ο κούκος», για να αστυνομεύσουν. Θα πρέπει να είναι ευπρόσωπη. Και αυτό θα ελάφρυνε την υπόλοιπη αστυνομία από καθήκοντα, για να μπορεί να ασκήσει τα άλλα καθήκοντά της. Και τότε δεν θα χρειάζομασταν να έχουμε και οπλισμό. Γιατί στο περιβάλλον που θα δημιουργούσαμε, μέσα από αυτήν την ευταξία δεν θα χρειαζόταν να είναι ένοπλος ο δημοτικός αστυνομικός για να μπορεί να κάνει σωστά τη δουλειά του.

Όταν δεν υπάρχει παραγκούπολη, δεν χρειάζεται όπλο, γιατί δεν θα υπάρχει παραγκούπολη. Και όταν βάζω εγώ πρόστιμο για τα σκουπίδια δεν χρειάζεται να έχω όπλο για να πω στον πολίτη: εσύ αύριο θα πληρώσεις 30 ευρώ γιατί κατέβασες τα σκουπίδια σου μία άλλη ώρα.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι σε κάθε πρωτεύουσα νομού θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η σύσταση της δημοτικής αστυνομίας. Και αυτό θα μπορέσει να δημιουργήσει τις δυνατότητες για να έχουμε ευταξία στις πόλεις μας.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο κεφάλαιο. Υπάρχουν κάποιες διατάξεις οι οποίες είναι ετικέτες. Υπάρχουν όμως και διατάξεις οι οποίες είναι αρνητικές. Και κυρίως θέλω να επισημάνω τη διάταξη εκείνη που δίνει το δικαίωμα στην πλειοψηφία και μόνο στην πλειοψηφία της δημοτικής αρχής να μπορεί να αγοράζει κτήρια. Αυτό θεωρώ ότι δεν είναι σωστό.

Υπήρχε στο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων η προηγούμενη διάταξη η οποία έλεγε ότι πρέπει να έχεις τα 2/3 της πλειοψηφίας του δημοτικού συμβουλίου για να μπορέσεις να αγοράσεις κάποιο κτήριο.

Η αψυχολόγητη αυτή διάταξη θα δημιουργήσει ρήξη στην τοπική κοινωνία. Θα οδηγήσει τους πολίτες να αμφιβάλλουν για το τι αγοράζει ο Δήμαρχος και τι δεν αγοράζει. Για το τι πληρώνει ο Δήμαρχος και το τι δεν πληρώνει. Αυτό είναι κάτι που θεωρώ ότι δεν θα βοηθήσει τις τοπικές κοινωνίες και μετά το παράδειγμα που έχουμε στο Βατοπέδιο.

Αποσύρετε τη διάταξη αυτή. Δεν σας βοηθάει, κύριε Υπουργέ. Τι σας πείραζε αν η απόφαση για την απαλλοτρίωση ή την αγορά ενός κτηρίου γινόταν από τα 2/3 του Δημοτικού Συμβουλίου; Θα μπορούσαν να πάρουν αποφάσεις. Θα μπορούσαν να συμφωνήσουν. Κι αν υπάρχει μια περίπτωση, η εξαίρεση είναι αυτή η οποία αποδεικνύει τον κανόνα. Και ο κανόνας ήταν ότι στις περισσότερες περιπτώσεις συμφωνούν.

Είπαμε ότι κάποια άρθρα θα τα ψηφίσουμε. Αλλά η φιλοσο-

φία του νομοσχεδίου για τη σύσταση της Δημοτικής Αστυνομίας κατά την άποψή μου, είναι λάθος. Σας είπα και στη συζήτηση επί της αρχής ότι σε μια υποχρεωτική δημοτική αστυνομία στις πρωτεύουσες των νομών, στο ψηφοδέλτιο θα μπορούσε και ο αρχηγός της δημοτικής αστυνομίας να εκλέγεται μαζί με το δήμαρχο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αμερικάνικο σύστημα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Αν είναι κάτι σωστό, επειδή είναι αμερικάνικο, θα πρέπει να το απορρίψουμε;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εγώ χαίρομαι που το λέτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Τα άλλα των αμερικάνων πρέπει να απορρίπτουμε. Όχι αυτά που είναι σωστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ο κ. Δρίτσας μας έκανε πριν από λίγο μια πρόταση. Θέλω να παρακαλέσω να διορθωθεί στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στην τελευταία φράση εκεί όπου αναγράφεται «Τμηματάρχης Α' τουλάχιστον επί τρία (3) έτη», αυτό να αλλάξει και να γίνει «επί δύο (2) έτη».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών αναφέρεται σ' ένα θέμα που σε άλλες χώρες έχει επιλυθεί εδώ και χρόνια, για να μη δίνεται η εντύπωση ότι πρωτοτυπούμε. Και δεδομένου ότι ακούστηκε προηγουμένως από το συνάδελφο τον κ. Σγουρίδη η αναφορά στα συμβαίνοντα στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου εκεί ο σερίφης εκλέγεται, όπως εκλέγεται –διότι περί αυτού πρόκειται– και άλλοι αξιωματούχοι της κάθε πολιτείας, σας λέω ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες η δημοτική αστυνομία είναι πλέον θεσμός ο οποίος αριθμεί πολλά έτη. Και λειτουργεί αποτελεσματικά στις περισσότερες των περιπτώσεων. Και μάλιστα έχει να επιδείξει και εξαιρετικό έργο.

Η τάξη και ο νόμος, η επιβολή τάξεως και νόμου, είναι το άλφα και το ωμέγα των κοινωνιών. Σικάγο, καλή ώρα.

Κάποτε, κυρία Πρόεδρε, ο μακαρίτης ο κουνιάδος μου, γερουσιαστής στις Ηνωμένες Πολιτείες, προσέκάλεσε αστυνομικούς της Metropolitan Police του Σικάγο για να συζητήσουν με τους Έλληνες αξιωματικούς πώς εκεί λειτουργούν. Τους κάναμε δείπνο και σε παρακαίμενο τραπέζι, κάποιος παρακαθήμενος σχολιάζει λόγω κάποιων αναταραχών –όχι σαν των ημερών αυτών, αλλά πολύ ασθενέστερων– λέγων τα παρακάτω: «Πώς την κάματε την Αθήνα; Σικάγο την κάματε!» Και ξέρετε ποιος εθίγη; Όχι ο γερουσιαστής από το Ιλινόις, αλλά ο εκεί ευρισκόμενος Γενικός πρόξενος της Ελλάδος ο Σπύρος ο Δοκιανός που ήταν μεταξύ των φιλοξενουμένων. Και γυρίζει και του λέει: Τι είναι αυτά που λέτε, κύριε; Στο Σικάγο η τάξη και ο νόμος είναι απαραίτητα!»

Λέγω όσα λέγω για να καταγραφούν. Και είναι επίκαιρα.

Εγώ επί χρόνια, κύριε Υφυπουργέ, ισχυριζόμουν, και τώρα με μεγαλύτερη επίταση, ότι αν με ρωτήσετε ποια είναι τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, δεν θα σας έλεγα –τουλάχιστον προ καιρού– ότι είναι το οικονομικό. Το οικονομικό είναι ένα μόνιμο ζήτημα που όπως έλεγε ο μακαρίτης ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ένας νοικοκύρης Υπουργός των Οικονομικών, γνώση της πραγματικότητας έχων, το βάζει σε μια σειρά και κάθε φορά κάνουν τις κατάλληλες επεμβάσεις. Πρόβλημα είναι η Δημόσια Διοίκηση και η δημόσια τάξη.

Σήμερα στη χώρα μας τη Δημόσια Διοίκηση και τη δημόσια τάξη την έχουμε στο Υπουργείο σας. Έχετε, λοιπόν, την εξαιρετική ευκαιρία να οργανώσετε μοντέλο Δημόσιας Διοίκησης και δημόσιας τάξεως τέτοιου που να μην επιτρέπει παρεκτροπές.

Τι κάνετε σήμερα; Κατά την κρίση μου, ένα βήμα προς αυτό το αίσθημα της δημόσιας τάξεως σε μικρές κυρίως κοινωνίες, δεδομένου ότι ομιλείτε περί Δημοτικής Αστυνομίας και Δημοτικής Αστυνομία δεν σημαίνει μόνο οι Αθήνες και το κατ' αυτήν τη στιγμή ταλαιπωρούμενο Σύνταγμα και κατ' επέκταση, δεν σημαίνει μόνο η Θεσσαλονίκη, σημαίνει και η Ρόδος, σημαίνει και η Κως, σημαίνει η Άρτα, πόλεις στις οποίες τις τελευταίες

μέρες παρατηρήθηκε ότι λειτούργησε ένα κύκλωμα. Εκδηλώσεις στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, στο Ιωαννίνων, στο Πατρών, στη Μυτιλήνη, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Στη Ρόδο κάηκαν αυτοκίνητα. Θλιβερά τα φαινόμενα. Αλλά –χωρίς να αναφέρω πού οφείλονται- πρέπει κανείς να έχει κατά νου πως οι κοινωνίες αντιδρούν όπως αντιδρούν. Όμως και η πολιτεία έχει την υποχρέωση, ιερά υποχρέωση, όχι λόγω των επεισοδίων, αλλά για την καθημερινότητα, να έχει μηχανισμούς τάξεως.

Τώρα εσείς τι κάνετε; Ένας μηχανισμός τάξεως είναι η Δημοτική Αστυνομία. Λειτούργησε μέχρι σήμερα δειλά-δειλά και χωρίς την τακτοποίηση αυτού του νομοσχεδίου. Ένα νομοσχέδιο που είναι προέκταση των όσων καθορίστηκαν στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων ο οποίος έδωσε κάποιες ιδιαίτερες αρμοδιότητες στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού. Καλή εκείνη η ενέργεια και την επαινούν οι πάντες.

Και θέλω να πω εγώ τώρα από την πείρα που αποκτήσαμε, ότι η διάρθρωσή της, η ιεραρχία, η ανάθεση καθηκόντων ανακριτικού υπαλλήλου για τις αρμοδιότητες που ασκούν, είναι βήματα. Από μια εξαρτάται να τα αξιοποιήσουμε. Κυρίως εξαρτάται από τους διοικούντες κατά καιρούς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, αλλά βεβαίως και οι πολίτες να έχουν την αίσθηση του ότι η τάξη είναι το άλφα και το ωμέγα της ειρηνικής, της ομαλής, της ευχάριστης συμβίωσης των δημοτών.

Εμείς έχουμε δοκιμάσει στην περιοχή που έχω την τιμή να εκπροσωπώ, κυρίως στο Δήμο της Ρόδου, την ύπαρξη της Δημοτικής Αστυνομίας, η οποία προπάντων λόγω τουριστικού χαρακτήρος επεκτάθηκε και σε άλλους δήμους τουριστικής δραστηριότητας. Καλώς κάνετε και έχετε μεταξύ των διατάξεων ειδικό άρθρο το οποίο αναφέρεται στην απόσπαση σε τουριστικό δήμο ή κοινότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Οι ανάγκες των τουριστικών δήμων, σαφώς είναι αυξημένες κατά κάποια περίοδο τουλάχιστον του έτους έναντι αναγκών άλλων Ο.Τ.Α..

Πιστεύω, λοιπόν, ότι με τις διατάξεις που περιλαμβάνετε στο νομοσχέδιό σας –και αναφέρομαι πάντοτε στο πρώτο κεφάλαιο, διότι περί των υπολοίπων θα μας δοθεί η ευκαιρία να συζητήσουμε σε επόμενη συνεδρίαση- τα πράγματα τακτοποιούν μια κατάσταση, η οποία δεν ήταν πλήρως τακτοποιημένη. Γι' αυτό βλέπετε ότι και η απόδοση της δημοτικής αστυνομίας δεν είναι εκείνη η οποία θα εξαφανίζε ή θα μηδένιζε ή θα ελάττωνε τα κατά καιρούς παράπονα των πολιτών.

Δεν είναι εύκολο το έργο της δημοτικής αστυνομίας όταν μάλιστα ο δημοτικός υπάλληλος αστυνόμενος είναι και ο προερχόμενος από την τοπική κοινωνία. Στις μικρές κοινωνίες οι σχέσεις μας είναι τέτοιες που δυσκολεύουν την άσκηση τέτοιων καθηκόντων. Εδώ δυσκολεύεται η άσκηση καθηκόντων αστυνομικών, της Ελληνικής Αστυνομίας δηλαδή μελών, τα οποία έχουν πολυετή παραμονή σε μία κοινωνία, σε μία υπηρεσία ή έχουν και συγγενικούς δεσμούς. Αυτό δεν μπορεί να παραγνωριστεί.

Η άποψή μου ποια είναι; Το νομοσχέδιο, που πιθανώς να έχει ανάγκη κάποιων συμπληρώσεων –εσείς θα δείτε προτάσεις που γίνονται αν είναι δυνατόν να ενταχθούν στο νομοσχέδιό σας- είναι ένα βήμα το οποίο πρέπει να το στηρίξουμε. Παραδίδεται μεθαύριο ο νόμος σε μας, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, τη συγκροτημένη Τοπική Αυτοδιοίκηση με τις νέες αρμοδιότητες και με οικονομική άνεση σαφώς αυξημένη σε σχέση με αυτή του παρελθόντος, αλλά παραδίδετε και σε μας τους δημότες –κάπου ανήκει και ο καθένας μας- ένα σύστημα που πρέπει να το βοηθήσουμε να λειτουργήσει.

Εδώ είμαστε. Αν κατά την εξέλιξη των πραγμάτων παρουσιαστεί ότι πρέπει να συμπληρωθεί το σύστημα, η Βουλή πάει να το συμπληρώσει. Αλλά να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση μιας ρευστής μάζας η οποία κινείται χωρίς συγκροτημένο αυστηρό πλαίσιο, δεν μπορεί να γίνει.

Κύριε Υφυπουργέ, το ψηφίζω το νομοσχέδιό σας. Αναφέρομαι στο πρώτο κεφάλαιο. Αυτό θα κάνω και στα άλλα με ειδικές παρατηρήσεις και ιδίως επί της τροπολογίας που καταθέσατε, με υπογραφή του κ. Παυλόπουλου, προπάντων για τη μετανά-

στευση.

Κυρία Πρόεδρε, η δημοτική αστυνομία θα αμβλύνει ή θα ελαφρύνει το βάρος της Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο φαίνεται ότι είναι ηυξημένο εν σχέσει με το πρόσφατο παρελθόν γι' αυτό έχει ανάγκη πολλαπλής στηρίξεως. Έτσι, οι δήμοι μας με κάποιο οικονομικό βάρος, το οποίο φαντάζομαι ότι θα το λάβετε υπ' όψιν σας και αναλόγως θα δράσετε, θα επιχειρήσουν να διευκολύνουν την όσο γίνεται πιο άνετη συμβίωση μελών της κοινωνίας που κάθε δήμος έχει συγκροτήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Παυλίδη.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα μιλήσω μετά τον κ. Στρατάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Στρατάκη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Τοποθετήθηκα χθες επί της αρχής του σχεδίου νόμου και πίστευα ότι σήμερα και ο κύριος Υφυπουργός, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, θα λάμβαναν υπ' όψιν τους ορισμένα ζητήματα που θεωρώ ότι είναι καθοριστικής σημασίας. Δυστυχώς, όμως, διαπίστωσα ότι η πρόθεσή ήταν προς εντελώς διαφορετική κατεύθυνση.

Αυτό δεν το λέω για να δημιουργήσω εντυπώσεις, το λέω επειδή πράγματι ο κύριος Υφυπουργός στην ομιλία του έκανε γενικές τοποθετήσεις και μάλιστα, αναφέρθηκε κατά κόρον στο παρελθόν. Εγώ θέλω να υπενθυμίσω ότι ούτε την ανεργία μείωσε η Νέα Δημοκρατία με τα «STAGE», ούτε το δημόσιο χρέος που από 173.000.000.000 το πήγε στα 253, ούτε εξόφλησε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το χρέος, όπως είπε, των 1,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, το οποίο στις μέρες της Νέας Δημοκρατίας έχει φτάσει κοντά στα 5.000.000.000 ευρώ.

Το ότι είπε πως εμείς πετύχαμε το θάνατο του εμποράκου, θέλω να το πω απλά και μόνο ότι ο θάνατος του εμποράκου συμβαίνει καθημερινά. Μόνο στο Νομό Ηρακλείου τον περασμένο χρόνο έκλεισαν χίλιες ογδόντα δύο επιχειρήσεις. Γι' αυτό το θάνατο θα μας μιλήσει ποτέ η Νέα Δημοκρατία; Θα αναλογιστεί τις ευθύνες της και τις καταστάσεις που διαμορφώνει στη χώρα;

Θέλω να πω όμως και δύο κουβέντες για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, γιατί πράγματι εδώ μας είπε φοβερά και τρομερά πράγματα, λες και τα έλεγε σε μία άλλη κυβέρνηση από εκείνη την οποία στηρίζει. Βέβαια, ξεχνάει να μας πει ότι το πρότυπο του «ράμπο», που έχει περάσει στις μέρες μας ότι πρέπει να είναι το πρότυπο του Έλληνα αστυνόμου, είναι ένα πρότυπο που καλλιεργήθηκε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας.

Το λέω αυτό, πολύ χαρακτηριστικά, γιατί βλέπω μία ανακοίνωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών, η οποία τονίζει ότι στο 18ο Συνέδριό της πέρυσι, δηλαδή πριν από ένα χρόνο, είχε επισημάνει αυτά τα προβλήματα που παρουσιάζονται σήμερα και είναι ο μόνος συνδικαλιστικός φορέας που ζήτησε «συγγνώμη», που αυτό το μεγάλο «συγγνώμη» δεν μπόρεσε να το ζητήσει η Κυβέρνηση από τους γονείς του δολοφονηθέντος Αλέξη.

Βέβαια, δεν προσπαθεί να δημιουργήσει μέσα από την διακομματική διαδικασία το πλαίσιο όπως προτείνουν οι συνδικαλιστές της Αστυνομίας, για το τι Αστυνομία θέλουμε και τι θέλουμε να κάνει αυτή η Αστυνομία που θέλουμε να δημιουργήσουμε.

Κάνω αυτήν την αναφορά, γιατί είναι σε άμεση σχέση μ' αυτό που προσπαθούμε να δημιουργήσουμε σήμερα. Ο εισηγητής μας και εμείς από την πλευρά μας τονίσαμε τι είδους δημοτική αστυνομία θέλουμε και πώς θέλουμε να είναι διαρθρωμένη, σε ποιο οργανωτικό πλαίσιο, αλλά κυρίως με ποιες αρμοδιότητες.

Δεν θα μπω σ' αυτές τις λεπτομέρειες του προηγούμενου κεφαλαίου, γιατί θεωρώ ότι καλύφθηκαν επαρκώς από τον εισηγητή μας και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, αλλά θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις που αφορούν το δεύτερο κεφάλαιο που αναφέρεται στα υπηρεσιακά θέματα των υπαλλήλων Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., Τ.Ε.Δ.Κ., Συνδέσμων Ο.Τ.Α..

Έρχομαι κατευθείαν στο άρθρο 18, παράγραφος 5Α' που δεν προβλέπει τίποτα για τους απασχολούμενους στις κοινωνικές δομές. Δεν ξέρω γιατί αυτό δεν το προβλέπετε, αλλά νομίζω ότι είναι κάτι που θα πρέπει να το αντιμετωπίσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μπορείτε να το επαναλάβετε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Το άρθρο 18, παράγραφος 5Α' δεν προβλέπει τίποτα για τους απασχολούμενους στις κοινωνικές δομές. Βέβαια, σε άλλο άρθρο –που θα μιλήσω στη συνέχεια γι' αυτό– προβλέπεται και άλλα πράγματα επιπλέον.

Άρθρο 20. Σ' αυτό το άρθρο εμείς ζητούμε να προστεθούν ορισμένα πράγματα που θεωρούμε ότι είναι καθοριστικής σημασίας και θα συμβάλουν, εάν θέλετε, στο να διαμορφωθεί ένα διαφορετικό περιβάλλον σε σχέση με αυτούς που εργάζονται στις αναπτυξιακές εταιρείες, γιατί πράγματι, εάν συμβάλουμε να αξιοποιηθούν αυτοί οι άνθρωποι στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, θα περιορίσουμε άλλης μορφής αρνητικά φαινόμενα που, εν πάση περιπτώσει, έχουν δημιουργηθεί όλο αυτό το διάστημα.

Αναφερόμαι στη συνέχεια στο άρθρο 21, στην παράγραφο 10. Για παράδειγμα το Ειδικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης δεν περιλαμβάνεται στο Ε.Σ.Π.Α.. Ειπώθηκε ότι θα γίνει μία προσπάθεια να συμπεριληφθούν και τα άλλα προγράμματα στο Ε.Σ.Π.Α.. Μέχρι, όμως, να γίνει αυτό δεν καλύπτονται αυτά τα προγράμματα.

Θα πρότεινα αντί να πούμε «ΕΣΠΑ», να πούμε «Δ' προγραμματικής περιόδου», που να καλύπτει πράγματι το σύνολο των δράσεων που προκύπτουν μέσα από την Δ' προγραμματική περίοδο, που θα είναι τα «ΟΠΑΧ», το «LEADER», όλα αυτά τα προγράμματα για να εκφράζεται αυτό που υποτίθεται ότι θέλουμε να περάσουμε μέσα από το σχέδιο νόμου, γράφοντας μόνο τη λέξη «ΕΣΠΑ», ενώ θα έπρεπε να γράψουμε «Δ' προγραμματική περίοδος».

Όσον αφορά την παράγραφο 13, να βάλουμε αντί για 31-11-2009 το 31-12-2013, που λήγει πραγματικά η Δ' προγραμματική περίοδος. Γιατί βάζουμε το 2009 ως καταληκτική περίοδο; Θεωρώ ότι είναι ένα ζήτημα το οποίο θα πρέπει να το αντιμετωπίσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σε ποιο αναφέρεστε για το 2009;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Στο άρθρο 21, παράγραφος 13. Στο τέλος της παραγράφου έχετε ισχύ αυτής της διάταξης έως και 31-12-2009. Εμείς ζητούμε να μπει όπως προβλέπεται και από το πρόγραμμα, δηλαδή 31-12-2013.

Θεωρούμε ότι είναι λογικό και σκόπιμο και καλύπτει ένα σωρό πράγματα, τα οποία τώρα μένουν μετέωρα και θα υποχρεωθείτε να έρθετε ξανά, να κάνετε ανανέωση κάποιων προγραμμάτων και να αλλάξετε ημερομηνίες, όπως το κάνατε και σε προηγούμενες περιπτώσεις, κάτι το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί.

Γιατί, λοιπόν, να μην το αλλάξουμε αυτό και να μπούμε σε μία διαδικασία που εξυπηρετεί καταστάσεις τις οποίες θα έρθετε μόνοι στη συνέχεια να τις διορθώνετε, όπως το έχετε κάνει και σε πολλές άλλες περιπτώσεις; Για να τα αποφύγουμε αυτά, λοιπόν, προτείνουμε αυτές τις τροποποιήσεις, οι οποίες θεωρώ ότι είναι προς θετική κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μήπως εννοούσατε 31-8-2009;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Λέμε το 31-8-2009 να πάει μέχρι τις 31-12-2013.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Να δώσω μια διευκρίνιση, κυρία Πρόεδρε, για να μην μείνει το θέμα κενό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε συνάδελφε, λέει «μετά την ανωτέρω ημερομηνία, η εκτέλεση των προγραμμάτων θα πρέπει να έχει αναληφθεί από κοινωφελείς επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α.».

Θέλω αυτό να γίνει σαφές, γιατί είναι πολύ σημαντικό και ερωτώνται όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές. Πρέπει να το γνωρί-

ζουμε όλοι. Σ' αυτό το άγχος για τους δήμους των πολλών κατηγοριών δημοτικών επιχειρήσεων, οι οποίες επισώρευαν χρέη και κατά γενική ομολογία υπήρξαν αιτίες διασπάθισης του δημοσίου χρήματος, κακοδιαχείρισης, προσλήψεων από το παράθυρο, αποφασίσαμε όλοι μαζί, Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και Κυβέρνηση, να μπει τέλος. Ψηφίστηκε ο καινούργιος Κώδικας, ο οποίος έδωσε προθεσμίες.

Υπήρξε όμως, ένας ανασταλτικός παράγοντας. Ποιος; Ότι κάποιες από αυτές τις επιχειρήσεις είχαν ενταχθεί σ' αυτά τα προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τα οποία επιδοτούνταν από την Κοινότητα και για τα οποία πήραμε παράταση μέχρι το καλοκαίρι, με επιδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Καταφέραμε μερικά απ' αυτά να είναι συγχρηματοδοτούμενα από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, από το Ε.Σ.Π.Α..

Αυτό μας ανάγκασε αφ' ενός να κάνουμε συνεχείς προσαρμογές και συνεχείς παρατάσεις, προκειμένου να μην χαθούν τα χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφ' ετέρου δε αυτοί που εργάζονταν να συνεχίσουν να εργάζονται και να μην βγουν αυτοί οι εργαζόμενοι –χωρίς να φταίνει– στο δρόμο. Λέμε ότι αυτή είναι η ημερομηνία, διότι παρατάθηκε μέχρι τότε από την Κοινή Υπουργική Απόφαση. Άρα λοιπόν τα προγράμματα αυτά, όχι ότι δεν θα παραταθούν και μετά απ' αυτήν την ημερομηνία, αλλά μερικά είναι ετήσια και μερικά είναι μέχρι το τέλος του 2010. Τι λέμε λοιπόν; Μέχρι του χρόνου το Σεπτέμβριο να γίνει προσαρμογή προς τις απαιτήσεις του Κώδικα, όπως το έχουμε ζητήσει κατ' επανάληψη από τους δήμους και μ' αυτόν τον τρόπο να τελειώνουμε άπαξ δια παντός με τις δημοτικές επιχειρήσεις, που σας προανέφερα τα μειονεκτήματα και τα προβλήματα τα οποία δημιούργησαν, αλλά να υπάρξει και ομαλή συνέχιση των προγραμμάτων, ούτως ώστε ούτε χρήματα από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης να χαθούν, ούτε οι εργαζόμενοι αυτοί να χάσουν τη δουλειά τους.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μια παρατήρηση, αν πραγματικά θέλουμε να συμβάλουμε στον ουσιαστικό διάλογο..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Τέλος πάντων. Δεν πρέπει να μπούμε σε διάλογο, αλλά απαντήστε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Δεν θα είχε, κυρία Πρόεδρε και κύριε Υφυπουργέ, κανείς αντίρρηση σ' αυτό που λέτε, εάν πραγματικά κάλυπτε το σύνολο. Αλλά τότε θα έπρεπε να προβλέψετε ότι στο άρθρο 18 παράγραφος 5.α. θα πρέπει να συμπεριλάβετε κι όλες εκείνες τις εταιρείες, τους οργανισμούς που αφορούν κοινωνικές δομές, που δεν συμπεριλαμβάνετε τίποτα. Κι εγώ βέβαια παρ' όλο που δεν μιλάω...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Γιατί δεν συμπεριλαμβάνονται;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Δεν αναφέρεται εδώ πουθενά για κοινωνικές δομές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Οι εργαζόμενοι αορίστου χρόνου συμπεριλαμβάνονται, ανεξάρτητα από το σε ποια εταιρεία υπάγονται.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Μα, δεν αναφέρει καν το άρθρο 18 παράγραφος 5.α. κύριε Υπουργέ, που δίνει τη δυνατότητα να προσαρμολογούνται οι εταιρείες σ' αυτό που λέτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σχέση εργασίας αορίστου χρόνου λείπει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Δεν αναφέρεται καν στις κοινωνικές δομές. Κι αυτό πρέπει να το προσέξετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τι σημασία έχει; Σε όποια εταιρεία αορίστου χρόνου. Αυτοί που έγιναν αορίστου χρόνου...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κι εγώ βέβαια δεν μιλάω για εταιρείες, κύριε Υπουργέ, που έχουν δημιουργήσει προβλήματα. Μιλάω για εταιρείες που δεν έχουν δημιουργήσει κανένα πρόβλημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...βάσει των αποφάσεων του Α.Σ.Ε.Π.. Αυτοί που μετατράπηκε η σχέση εργασίας σε αορίστου χρόνου, επί τη βάση των αποφάσεων του Α.Σ.Ε.Π. και την κατάταξη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Πάντως, όπως και να έχει το θέμα, κύριε Υπουργέ, θα έρθετε ξανά εδώ να κάνετε διορθώ-

σεις. Βλέπουμε λοιπόν ότι από τώρα είναι δυνατόν να τα ξεπεράσουμε αυτά τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε.

Κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο. Last but not least!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί παρόντες συνάδελφοι, «περίλυπος εστί η ψυχή μου». Παρακολουθώντας το κλείσιμο σήμερα αυτής της συζήτησης σκέπτομαι πραγματικά πόσο μακριά βρισκόμαστε απ' αυτό που είναι η κύρια αποστολή μας.

Άκουσα πριν τον μόλις επανελθόντα συνάδελφο του ΛΑ.Ο.Σ. να αναφέρεται σε μια επίθεση που υπέστη χθες το Κοινοβούλιο. Και σκέφθηκα: πράγματι υπέστη χθες το Κοινοβούλιο μια επίθεση; Δεν είναι αλήθεια. Κάνει λάθος ο κ. Πλεύρης. Όταν κάποιοι νεαροί στην είσοδο της Βασιλίσσης Σοφίας εμφανίστηκαν και έναν εξ αυτών μάλιστα συνέλαβαν δύο από τους αστυνομικούς, παρενέβη ο Πρόεδρος της Βουλής και αφέθηκε ελεύθερος ο νεαρός και δεν δόθηκε συνέχεια στο επεισόδιο. Ούτε επίθεση εναντίον του Κοινοβουλίου αποτελούσαν οι «αψιμαχίες» ορισμένων νεαρών κι ανάμεσά τους κάποιων, των «γνωστών αγνώστων» κουκουλοφόρων με τους άνδρες της Αστυνομίας που ήταν στη γωνία της οδού Βασιλίσσης Σοφίας και της λεωφόρου Αμαλίας.

Η επίθεση στο Κοινοβούλιο θα είχε κάποιο σκοπό: την κατάργηση του Κοινοβουλίου. Πιστεύετε πραγματικά ότι βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο; Εγώ δεν το πιστεύω. Και αν θέλετε, αν νοερώς μεταφερθούμε σε κάποιους χώρους και σκεφθούμε όπως σκέφτονται κάποιοι που μπορεί να ήθελαν πράγματι να καταργηθεί το Κοινοβούλιο, είμαι βέβαιος ότι με μια ψύχραιμη αντιμετώπιση όλων συμβαίνουν, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, θα τους λέγαμε ότι «δεν είναι ανάγκη να αποτολμήσετε κάτι τέτοιο». Το Κοινοβούλιο φροντίζει σιγά σιγά, «ανεπαίσθητως», κυρία Πρόεδρε -όπως λέει ο ποιητής στο ποίημά του «Τα τείχη»- «να κλειστεί έξω από τον κόσμο όλο»!...

Το Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε, που εκφράζει την πρώτη από τις συνταγματικά κατοχυρωμένες λειτουργίες του κράτους, τη νομοθετική, υφίσταται την ίδια κατολίσθηση που υφίσταται και η άλλη από τις τρεις συντεταγμένες λειτουργίες, η δικαστική. Η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης είναι γράμμα κενό περιεχομένου, όταν δεν υφίσταται ή φαλκιδεύεται σιγά σιγά η εσωτερική ανεξαρτησία, η λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία των λειτουργών της δικαιοσύνης. Και πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε, επιτέλους. Εγώ θα συνεχίσω όσο είμαι εδώ να το κραυγάζω, ότι το Κοινοβούλιο φαλκιδεύει σταδιακά αλλά μεθοδικά ή ανέχεται τη φαλκίδευση του ρόλου του.

Και απομένει πλέον η τρίτη εξουσία, η εκτελεστική εξουσία. Κι ο τρόπος με το οποίο λειτουργεί η εκτελεστική εξουσία γνωρίζετε ότι δεν παρέχει καμμία εγγύηση για τη λειτουργία της Δημοκρατίας για τη λειτουργία μιας πραγματικής Δημοκρατίας. Διότι η εκτελεστική εξουσία έχει εκφυλιστεί σ' αυτό που σας λέω πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, σε «ενός ανδρός αρχή». Και παρακολουθούμε τον φορέα αυτής της αντίληψης αυτές τις μέρες άπραγο, χωρίς ιδέες, άτολμο, να παρακολουθεί τις εξελίξεις. Γιατί δεν υπάρχουν θεσμοί. Το Κοινοβούλιο αυτή τη στιγμή λειτουργεί με τρεις, τέσσερις, οκτώ κι ο κύριος Υπουργός εννέα και με εσάς δέκα, κυρία Πρόεδρε, εκπροσώπους του λαού και συζητά «περί όνου σκιάς!». Γιατί όσο σημαντικό κι αν είναι το αντικείμενο του διαλόγου του κυρίου Υφυπουργού και του συναδέλφου κ. Στρατάκη, κάτω από τις συνθήκες αυτής της στιγμής και αυτών των ημερών, πρόκειται «περί όνου σκιάς». Ενώ «ενός εστί χρεία», κυρία Πρόεδρε. Κοιτάξτε, δεν είμαι αρχαιοπλήκτης αλλά καλό είναι κάποια διαβάσματά μας, της πρώτης νιότης μας να τα θυμόμαστε γιατί έχουν διαχρονική αξία.

Τίνος «εστί χρεία αυτή» τη στιγμή, κύριοι συνάδελφοι; Συναισθηση των ευθυνών ενός εκάστου ατομικώς και, σε ό,τι αφορά τους θεσμούς, της συλλογικής ευθύνης εκείνων που έχουν ταχθεί να τους υπηρετούν, να λειτουργούν, που οφείλουν να ασκούν το ρόλο τους και δεν δικαιούνται να επαφένται είτε σε οποιαδήποτε «φωτισμένη» ηγεσία -και αναφέρομαι σε οποιοδήποτε κόμμα, αναφερόμενος στο δημοκρατικό μας σύστημα- διότι τα κόμματα είναι ο στύλος ο πραγματικός πάνω στον

οποίο στηρίζεται, εδράζεται η λαϊκή κυριαρχία- είτε πρόκειται για άλλους θεσμούς, όπως είναι η Κυβέρνηση.

Νομίζετε ότι οι αρμόδιοι σε κάθε τομέα Υπουργοί αυτήν τη στιγμή αναλαμβάνουν καθέναν και συλλογικά όλοι μαζί ευθύνες; Κάνετε λάθος, αν το νομίζετε αυτό.

Κυρία Πρόεδρε, είναι προφανές ότι -κατά την άποψή μου- το Κοινοβούλιο για όσους το εχθρεύονται, για όσους το απαξιώνουν, για όσους ενδεχομένως θα ήθελαν να το καταργήσουν, δεν έχει από αυτήν την άποψη τέτοιο φόβο.

Τι γίνεται όταν συρρικνώνεται ως λειτουργία, ως θεσμός, όταν οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού δέχονται τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου απόντος -δικαιολογημένα αυτές τις ημέρες από την Αίθουσα αυτή- του αρμόδιου Υπουργού; Για το λόγο ακριβώς που επιβάλλει την απουσία του θα έπρεπε αυτό το νομοσχέδιο να είχε μεταφερθεί σε άλλο χρόνο, για πολλούς άλλους λόγους και γι' αυτόν, εφόσον ο αρμόδιος Υπουργός δεν είναι εδώ!

Και δεν αρκεί η παρουσία του αξιοτίμου και αγαπητού σε όλους μας Υφυπουργού. Δεν είναι μέλος της Κυβέρνησης ο Υφυπουργός! Και δεν μπορεί το Κοινοβούλιο να νομοθετεί, χωρίς να έχει απέναντί του την Κυβέρνηση, από την οποία θα ζητήσει ευθύνες, θα ζητήσει υπεύθυνες εισηγήσεις! Ο κύριος Υφυπουργός οφείλει να κινηθεί σε ένα πλαίσιο και σε κάθε νέο θέμα που γεννάται να ζητήσει εντολές της Κυβερνήσεως, η οποία όμως είναι απύσχα!

Ο εισηγητής μας έθεσε χθες, ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Κυρία Πρόεδρε, περίμενα τελευταίος να μιλήσω για να με ανεχθείτε δυο-τρία λεπτά, αν θέλετε. Αν δεν θέλετε, θα κλείσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Υπό την προϋπόθεση ότι θα αλλάξετε το ρήμα «ανέχομαι».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: «Ανέχομαι» πρέπει να πω εγώ. Εσείς θα πείτε για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θα σας απολαύσουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο εισηγητής μας, κυρία Πρόεδρε, έθεσε χθες ένα θέμα που θα έχετε βαρεθεί να με ακούτε, να το θέτω. Έχουμε ένα νομοσχέδιο που ουσιαστικά είναι τέσσερα νομοσχέδια. Είναι τέσσερα νομοσχέδια! Όπως πριν από λίγες μέρες, είχαμε τρία νομοσχέδια του Υπουργείου Δικαιοσύνης «σε ένα» είχαμε τη Διεθνή Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία της σεξουαλικότητας των παιδιών και την αντιμετώπιση της εκμετάλλευσής της, την τροποποίηση του Κώδικα για τα ναρκωτικά -άλλο εντελώς και μέγα θέμα- και είχαμε και το θέμα της αποσυμφόρησης των φυλακών, στο οποίο εξαντλήθηκε ουσιαστικά η συζήτηση. Κυρίως εκεί εμμείναμε.

Τι γνώμη νομίζετε ότι θα έχουν για το Κοινοβούλιο όσοι αντιμετωπίζουν ατομικά, οικογενειακά, συλλογικά το μέγα θέμα των ναρκωτικών ή όλα αυτά που έχουν να κάνουν με αυτή τη -λόγω και του διαδικτύου- εγκληματικότητα τη σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών;

Απλούστατα ότι το Κοινοβούλιο δεν υπάρχει! Ότι το Κοινοβούλιο υπήρξε για να κουβεντιάσει αν θα βγουν από τις φυλακές χίλιοι-χίλιοι πεντακόσιοι κρατούμενοι, γιατί έχουν γεμίσει οι φυλακές από εγκληματίες, τι θα κάνουν οι εγκληματίες ή γιατί μπήκαν στις φυλακές, πόσοι είναι σε προσωρινή κράτηση απ' όλους αυτούς, παρά τις ρητές διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας. Αυτό μόνο δεν μας απασχόλησε; Γιατί, λοιπόν, ένα τέτοιο Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε, θα κινδυνεύει να εισβάλουν κάποιοι για να το καταργήσουν;

Το νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ, αφορά τη Δημοτική Αστυνομία. Μέγα θέμα, ιδίως όταν -έστω και από ένα μικρό κόμμα, αλλά είναι και διάχυτη ίσως στην κοινωνία- διατυπώνεται η άποψη να οπλοφορεί και η Δημοτική Αστυνομία. Αυτό δηλαδή, που μας συνέβη με έναν ειδικό φρουρό να μπορεί ως ενδεχόμενο να μας συμβεί και με πολλούς άλλους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να φέρει αμυντικό εξοπλισμό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αμυντικός εξοπλισμός είναι οποιοδήποτε όπλο αχρηστεύει τον άλλον αφού μπορεί να τον

στραβώσει, να τον καταστήσει ανάπηρο. Όμως, δεν είναι εκεί το θέμα μας.

Το θέμα μας είναι ότι με τη Δημοτική Αστυνομία έρχεται μαζί δεύτερο νομοσχέδιο για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., τις τοπικές ενώσεις κ.λπ., αλλά και τρίτο νομοσχέδιο για τις κεντρικές και αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών και τέταρτο νομοσχέδιο για τα θέματα ιθαγένειας και μετανάστευσης. Όλα αυτά «τουρλού!».

Πέντε μέρες η επιτροπή υποτίθεται ότι συζητούσε. Εγώ είδα κι εκεί τα Πρακτικά, όπως το κάνω με όλες τις επιτροπές. Δεν συζητήθηκαν άρθρα, παρά ελάχιστα και μάλιστα συζητήσεις της μορφής που παρακολουθήσαμε λίγο πιο πριν.

Κι εδώ βέβαια κλείνουμε τη συζήτηση επί της αρχής οκτώ συνάδελφοι και έχουμε την ψευδαίσθηση ότι ο λαός μπορεί να εμπιστευτεί τη σοβαρότητα ενός νομοθετήματος που θα πάει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στην «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ» να γίνει νόμος του κράτους κάτω από αυτές τις συνθήκες συζήτησης, επεξεργασίας και κύρωσής του.

Μα, ούτε γραμματικά λάθη, ούτε συντακτικά λάθη, ούτε εννοιολογικά λάθη δεν διορθώνουμε στα νομοθετήματά μας! Και κοροϊδεύουν δικηγόροι, δικαστές και ρωτούν: Καλά, εκεί δεν είναι κάποιοι άνθρωποι που να έχουν γνώση της ελληνικής γλώσσας, κάποιοι νομικοί;

Ε, λοιπόν, σας δίνω ένα παράδειγμα γιατί η δημοκρατία μας, όπως λέγει το κύριο άρθρο της εφημερίδας –στο οποίο αναφέρθηκε ο συνάδελφος– αυτοκαταργείται! Και η δημοκρατία, όταν έτσι λειτουργεί, δεν προστατεύεται, δεν μπορεί να προστατευθεί ούτε από τα γκλοπς, ούτε από τα καπνογόνα, ούτε από τα δακρυγόνα, όταν μάλιστα χρησιμοποιούνται από δυνάμεις καταστολής που δεν έχουν καμμία εκπαίδευση, καμμία προπαίδευση, υπακούουν σε πρόχειρες εντολές που υπό το κράτος πανικού ή διαφόρων άλλων νοοτροπιών μπορεί να τους δοθούν.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι συνεχίζουμε να κάνουμε λάθη. Λέτε τώρα οι εταιρείες «security» να συνοδεύουν και χρηματοποστολές των δήμων. Ήδη νοείται, αφού δεν το αλλάξατε –όπως σας προτεινάμε– ότι μπορούν να συνοδεύουν και χρηματοποστολές του δημοσίου, τραπεζών, οργανισμών κ.λπ..

Δεν είναι καλός αυτός ο δρόμος που ακολουθείτε ως Κυβέρνηση και που αναγκάζετε και τη Βουλή να λειτουργεί, αφού πια η πλειοψηφία της αναγκάζεται να λειτουργεί σαν λόχος! Μεθαύριο θα τους πείτε να μην έρθουν εδώ, όταν θα συζητήσουμε εάν επιτέλους θα δώσουμε απάντηση στον ελληνικό λαό για τη ληστεία του Βατοπεδίου, αν υπάρχουν ή όχι ένοχοι!

Τι θέλετε από εκεί και πέρα; Έχουμε, λοιπόν, εμείς οι ίδιοι για όσα συμβαίνουν, την ευθύνη. Δεν θα μπορούσαν να καλέσουν, επιτέλους, αυτούς τους εκατό, διακόσιους, πεντακόσιους κουκουλοφόρους; Δεν τους γνωρίζουν οι αρχές; Τον κάθε έναν ταλαιπωρο τον καλούν για να εξακριβώσουν τα στοιχεία τους στα αστυνομικά τμήματα.

Αυτούς δεν μπορούσαν την ημέρα που έγινε η δολοφονία του παιδιού να τους καλέσουν, να τους «θερμοπαρακαλέσουν» –αφού πια τελικώς έχουν καταστεί η κρατούσα δύναμη σ' αυτόν τον τόπο!– να τους πουν «καθήστε στα σπίτια σας, σας παρακαλούμε»;

Ε, λοιπόν, δεν μπορώ εγώ να ανεχθώ αυτά που έζησα μισό αιώνα ζωής μου στον 20ο αιώνα, να συνεχίζονται και σ' αυτό τον αιώνα! Τη βία την πλήρωσαν πολύ ακριβά οι λαοί, την αιματηρή βία. Δεν υπάρχουν βίαιες αιματηρές επαναστάσεις. Μόνο ειρηνικές επαναστάσεις υπάρχουν. Κι αυτές συντελούνται σταδιακά. Γι' αυτό και δεν τις συνειδητοποιούμε.

Ο τόπος αυτός έχει πραγματικά ανάγκη από ειρηνική επανάσταση, αλλά για να την πραγματοποιήσει πρέπει να αντιμετωπίσει όλους αυτούς τους κάπηλους που δίνουν το καλύτερο επιχείρημα σε όσους με τις αντιδραστικές τους απόψεις, δεν αφήνουν αυτόν τον τόπο να πάει μπροστά.

Να, γιατί θα έπρεπε σήμερα, κύριε Υπουργέ, να βρίσκονται οι εκατό-διακόσιοι κουκουλοφόροι φάτσα-φάτσα με τον ελληνικό λαό και το νόμο. Αντί γι' αυτό η δικαιολογημένη οργή και αγανάκτηση του λαού τιθασιεύεται, δεν αφήνεται να εκφραστεί, και έτσι πλέον γίνεται αντικείμενο πολιτικής ή οποιασδήποτε άλλης

εκμετάλλευσης από στοιχεία που ούτε τον πόνο του λαού, νιώθουν, αλλά τον αξιοποιούν για τους δικούς τους σκοπούς.

Και γι' αυτό είναι συνυπεύθυνη η Κυβέρνηση, γιατί, αν όχι με πράξεις, με παραλείψεις συνεργεί σε αυτό το έγκλημα αυτών των ημερών σε βάρος του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Ροντούλη, μήπως καλυφθήκατε από τον Πρόεδρο;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ωραία, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εάν δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είστε ο τελευταίος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, με μεγάλο σεβασμό στο πρόσωπό σας, θέλω να σας διαβάσω κάτι το οποίο είμαι σίγουρος ότι θα παρακολουθήσετε με μεγάλη προσοχή. Λένε, λοιπόν, από το Πανελλήνιο Σωματείο Δημοτικών Αστυνομικών: «Όπως σας προαναφέραμε, υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις με εξευτελισμούς, προπηλακισμούς, ακόμα και άγριους ξυλοδαρμούς δημοτικών αστυνομικών κατά τη διάρκεια άσκησης των υπηρεσιακών τους καθηκόντων».

Εμείς, λοιπόν, θέσαμε το εξής ζήτημα, κύριε Υφυπουργέ. Εάν είναι η πραγματικότητα αυτή που οι ίδιοι οι άνθρωποι, που ζουν την πραγματικότητά τους, καταγγέλλουν, θα πρέπει να λάβετε μία στρατηγική απόφαση. Θέλετε μία Δημοτική Αστυνομία, Αστυνομία; Τότε, θα πρέπει να φροντίσουμε και για τη σωματική ακεραιότητα των ανθρώπων αυτών, με έναν αμυντικό εξοπλισμό, για να μη γίνονται παρανοήσεις των όρων. Εάν θέλετε να έχετε απλούς ελεγκτές, τότε ξαναδείτε τις αρμοδιότητες που δώσατε στη Δημοτική Αστυνομία. Αυτό και μόνο είναι η θέση την οποία δύο ημέρες τώρα διατυπώνουμε και θέλουμε να γίνει σαφέστατη.

Αξιοσέβαστε κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, πρέπει, επίσης, να πω το εξής. Ο κ. Πλεύρης δεν μίλησε για προσπάθεια –πιθανόν να υπήρξε μία παρανόηση, όχι εσκεμμένη, από την πλευρά σας, αλίμονο– ή για ενέργειες κατάληψης του Κοινοβουλίου. Μίλησε για πιθανή πρόθεση κάποιων να εισβάλλουν στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να αναδείξει το ρόλο αστυνομικών ή ακόμη και των ανδρών των ΜΑΤ που προστατεύουν κάποιους θεσμούς, αν θέλετε.

Γιατί; Διότι πρέπει να πούμε –αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι τάσσεσθε αλληλέγγυος με αυτό που θα πω– ότι και αυτοί οι άνθρωποι εκεί έξω, οι αστυνομικοί των ΜΑΤ κ.λπ., από φτωχές οικογένειες προέρχονται, για 700 και 800 ευρώ αγωνίζονται καθημερινά. Άρα, μόνο και μόνο αυτό θέλαμε να πούμε. Βεβαίως, πολύ σωστά ειπώθηκε εκ μέρους σας, δεν υπήρξε προσπάθεια κατάληψης του Κοινοβουλίου κ.λπ., αλλά ενδεχομένως, κάποιοι νοσηροί εγκέφαλοι να είχαν συλλάβει και μία τέτοια ενέργεια. Πιθανόν. Αυτό και μόνο.

Κύριε Υφυπουργέ, θέλω να σας κάνω συγκεκριμένα ερωτήματα και θα παρακαλούσα συγκεκριμένες απαντήσεις. Ακούστε. Από το Πανελλήνιο Σωματείο των Δημοτικών Αστυνομικών έχουμε την εξής καταγγελία, που είναι κόλαφος για την Κυβέρνηση και για το Υπουργείο σας. Λένε οι άνθρωποι αυτοί: «Υπάρχουν και έχει γνώση το Υπουργείο σε κάποιους δήμους υπάλληλοι που δεν ανήκουν στη Δημοτική Αστυνομία και είναι, όπως χαρακτηριστικά λένε, κηπουροί, υπάλληλοι καθαριότητας, χωρίς τα προαπαιτούμενα προσόντα και εν τούτοις, υπηρετούν στις Δημοτικές Αστυνομίες. Οι υπάλληλοι αυτοί, χωρίς εκπαίδευση και κατά παράβαση κάθε σχετικού νόμου, μεταξύ άλλων ασκούν και αρμοδιότητες προανακριτικού υπαλλήλου».

Και σας ερωτώ, κύριε Υφυπουργέ: Το εποπτεύον Υπουργείο κοιμάται; Είναι δυνατόν να συμβαίνουν τέτοια πράγματα; Δηλαδή...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εσείς πώς το ξέρετε, ότι το ξέρουμε εμείς;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, εγώ σας ερωτώ. Δεν το ξέρω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Με συγ-

χωρείτε, πώς το ξέρετε, ότι εμείς το ξέρουμε. Απαντήστε μου, σας παρακαλώ. Σας λέω...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, δεν ξέρετε ποιοι υπηρετούν στις Δημοτικές Αστυνομίες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μισό λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Πιστεύετε ότι εμείς έχουμε μητρώο αυτών και τα βιογραφικά αυτών που είναι στις Δημοτικές Αστυνομίες της χώρας;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, δεν πέρασαν μέσα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σας λέω όχι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, δεν ξέρετε. Άρα, το εποπτεύουν Υπουργείο κοιμάται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εάν, λοιπόν, αυτή η καταγγελία που λέτε, προκειμένου να τη διερευνήσουμε, είναι συγκεκριμένη, με ονόματα και δήμους, σας παρακαλώ να την καταθέσετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γι' αυτό τη λέω και καλώ τους υπαλλήλους της Δημοτικής Αστυνομίας, αν μας ακούν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και αν δεν μπορείτε, κύριε Ροντούλη, σήμερα συγκεκριμένα, αύριο. Όχι γενικά και αόριστα. Και αν δεν μπορείτε και αύριο που συνεχίζεται το νομοσχέδιο, είμαστε στη διάθεσή σας, το Υπουργείο είναι ανοιχτό περισσότερες από δεκαπέντε ώρες και εγώ είμαι εκεί.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία.

Κύριε Υφυπουργέ, εγώ καλώ τους ανθρώπους, τους συνδικαλιστές της Δημοτικής Αστυνομίας που έστειλαν αυτό το έγγραφο, το οποίο θα σας το προσκομίσω να το δείτε, να φέρουν στην επιφάνεια τους δήμους, τα πρόσωπα κ.λπ..

Όμως, για μένα, πολιτικά μιλώντας τώρα, είναι αδιανόητο το εποπτεύον Υπουργείο να το παίζει Πόντιος Πιλάτος. «Μα, δεν ξέρουμε». Δεν περνάνε μέσα από τις Γενικές Περιφέρειες που υπάρχουν; Η Δημοτική Αστυνομία δεν περνάει; Δηλαδή, είσαυτε εντελώς αμέτοχοι. Δεν γνωρίζετε; Και υπάρχει αυτή η κατάσταση που καταγγέλλουν οι άνθρωποι αυτοί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο τινά συμβαίνουν: Ή λένε ψέματα και τους καλώ να αποδείξουν την καταγγελία τους αυτή ή λένε αλήθεια και τότε, εσείς δεν μπορείτε να το παίζετε Πόντιος Πιλάτος. Έχετε μεγάλη πολιτική ευθύνη, διότι είστε το εποπτεύον Υπουργείο.

Συνεχίζω. Ένα άλλο θέμα, κύριε Υφυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Με συγχωρείτε. Ζητήσατε τρία λεπτά. Είστε στο τέταρτο και προχωράτε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με την ανοχή σας, επειδή είμαι ο τελευταίος, θέτω συγκεκριμένα πράγματα υπ' όψιν του κυρίου Υφυπουργού. Με την άδειά σας και την ανοχή σας, δύο λεπτά ακόμα, διότι θέτω συγκεκριμένα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, κάποια στιγμή θα πρέπει να ελέγχετε το χρόνο σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατανοώ, αλλά επιτρέψτε μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Πάνε δεκατέσσερις μήνες που χαίρομαι να σας έχω απέναντί μου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Καινούργια θέματα βάζετε τώρα, κύριε Ροντούλη; Έχετε μιλήσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δε βάζω καινούργια θέματα.

Κυρία Πρόεδρε, αν δεν έχω την ανοχή σας, να σταματήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Επειδή είμαι στα καλά μου σήμερα, δύο λεπτά και κλείνουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υφυπουργέ, εδώ υπάρχει το εξής: Στο Δήμο Αθηναίων, πιλοτικά, όπως πληροφορήθηκα από τον αρμόδιο αντιδήμαρχο, υλοποιείται -πιλοτικά, ξαναλέω- σύστημα ηλεκτρονικής καταγραφής και αποθήκευσης συμβάντων και παραβάσεων από τη Δημοτική Αστυνομία. Ξέρετε τι είναι αυτό το σύστημα; Θα έχει ένα GPS ο δημοτικός αστυνομικός και ό,τι κάνει, όπου κινείται, τα περιστατικά όλα on line θα φθάνουν στην Κεντρική Υπηρε-

σία.

Και εγώ θέλω να ρωτήσω, για να ξέρω την άποψη του Υπουργείου: Εσείς συμφωνείτε με αυτό το σύστημα του «Μεγάλου Αδελφού» που πάει να μπει στη Δημοτική Αστυνομία των Αθηνών, πιθανόν και σε άλλους δημοτικούς υπαλλήλους; Πιθανόν, διότι εδώ τίθεται ένα ζήτημα και όσον αφορά την υγεία των ανθρώπων αυτών από την ακτινοβολία, πιθανόν.

Μη γελάτε καθόλου, διότι ο Δήμος Αθηναίων σας πληροφορώ, γιατί δεν το ξέρετε πάλι, προσέφυγε στο δημότιο του για να μάθει για αυτό το πράγμα. Και εσείς γελάτε τώρα. Να γελάτε με αυτά που κάνει ο κ. Κακλαμάνης, λοιπόν, αφού δε σέβεστε τις ενέργειες αυτές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Νικήτας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης, ναι, αγαπητέ Πρόεδρε.

Και βεβαίως, εδώ έχουμε να κάνουμε και με ζητήματα αξιοπρέπειας και προσωπικότητας των υπαλλήλων και διασφάλισης προσωπικών δεδομένων. Θα ήθελα να ξέρω την άποψή σας επ' αυτού, χωρίς ανούσιους γέλωτες, προφανώς.

Κυρία Πρόεδρε, τριάντα δεύτερα και τελειώνει.

Και να σας πω και κάτι άλλο: Μπορείτε να μου πείτε, κύριε Υφυπουργέ, γιατί υπάρχει ένα άνισο καθεστώς μισθοδοσίας μεταξύ υπαλλήλων που υπηρετούν στα Κ.Ε.Π. της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και υπαλλήλων που υπηρετούν στα Κ.Ε.Π. της Τοπικής Αυτοδιοίκησης;

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, αν έλεστε, μπορείτε να έχετε δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αισθάνομαι ότι είμαι επερωτώμενος σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το καταλάβατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εκείνο το οποίο θέλω να πω είναι ότι πρώτον, εάν υπάρχει αυτή η καταγγελία και είναι αληθής και προκειμένου να αποδειχθεί αληθής, κύριε συνάδελφε, πρέπει να έχει ονόματα, για να αποδειχθεί εάν είναι αληθής. Να έχει ονόματα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τους καλέσαμε να μας δώσουν στοιχεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τους καλέσατε. Ας περιμένουμε, λοιπόν. Και λίγη υπομονή δεν βλάπτει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς δεν ξέρετε τίποτα πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, έλεος! Φθάνει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν είναι δυνατόν το Υπουργείο να το ξέρει. Στην περίπτωση, όμως, που αυτοί οι καταγγέλλοντες είχαν στοιχειώδη -και θα έπρεπε να έχουν- γνώση των διατάξεων που υπάρχουν, θα έπρεπε να καταγγέλλουν το δήμαρχο στην προκειμένη περίπτωση, διότι παραβαίνει το καθήκον του, στο Γενικό Γραμματέα περιφέρειας, ο οποίος είναι κατά νόμον αρμόδιος. Ουαί και αλίμονο αν το Υπουργείο, που το θέλουμε επιτελικό όργανο, ήταν σε γνώση όλων αυτών. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, αναφέρετε μια διαδικασία εσωτερική του Δήμου Αθηναίων για τη λειτουργία της υπηρεσίας. Πιστεύετε ότι είναι δυνατόν το Υπουργείο να ξέρει τις μεθόδους της εσωτερικής λειτουργίας που κάθε υπηρεσία, κάθε δήμος, ακόμα και του Δήμου Αθηναίων, μπορεί να ξέρει; Με ποια μέσα, με ποιο τρόπο και γιατί σε τελευταία ανάλυση;

Αν υπάρχει, λοιπόν, κάτι το οποίο αντιβαίνει στο θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, υπάρχει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, κάντε την καταγγελία αυτή στο Υπουργείο πολύ ευχαρίστως, έγγραφα, να τη στείλω εγώ στην Αρχή Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων και να δούμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Την άποψή σας γι' αυτό θέλουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εγώ προσωπική άποψη, χωρίς να εμβαθύνω και να δω σε ποιες διατάξεις υπάγεται και αν προσκρούει στα προσωπικά δεδομένα, με λεπτομέρειες, αποκλείεται να καταθέσω, κύριε Ροντούλη. Όταν παίρνω θέση, το έχω σκεφθεί και το έχω διερευνήσει το θέμα

άρθρο 19 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μόνο ένα σχόλιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είθισται να μην μπορείτε, κύριε Υπουργέ. Ας το σεβαστούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ένα σχόλιο μόνο, αν γίνεται.

Θέλω να πω στην κυρία Νικολαΐδου ότι εμείς οι Βουλευτές επαρχίας δεχόμαστε την εξής πίεση. Αυτοί οι οποίοι υπηρετούν στους καποδιστριακούς δήμους και είναι το παράδειγμα των δύο χιλιάδων καποδιστριακών υπαλλήλων που είχαν προσληφθεί, ζητούν έντονα να μεταταγούν στο δήμο της πρωτεύουσας του νομού. Γι' αυτό δεν κάνουμε δεκτή σε επίπεδο νομού την εντοπιότητα και τη μοριοδότηση.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το θεωρούμε άδικο γι' αυτούς που είναι μέσα στην Αθήνα και προσπαθούν να βρουν δουλειά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 20 Νοέμβρη 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 20 Νοέμβρη 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.52' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου 2008 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Αναδιοργάνωση της δημοτικής αστυνομίας και ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

